

1842
.....
2012

EMLÉKKÖNYV
AZ ÉRSEKÚJVÁRI
PÁZMÁNY PÉTER
GIMNÁZIUM
ALAPÍTÁSÁNAK
170. ÉVFORDULÓJA
ALKALMÁBÓL

1842

.....

2012

EMLÉKKÖNYV
AZ ÉRSEKÚJVÁRI
PÁZMÁNY PÉTER
GIMNÁZIUM
ALAPÍTÁSÁNAK
170. ÉVFORDULÓJA
ALKALMÁBÓL

.....

ÉRSEKÚJVÁR 2012

.....

„Mindenki tudja, hogy bizonyos dolgokat nem lehet megvalósítani,
míg nem jön valaki, aki erről nem tud, és megvalósítja.”
(Albert Einstein)

Kedves Olvasó!

Ezzel a gondolattal indíthatta Zsibrényi József tanító úr pénzügyítő körútját a 19. század 30-as éveiben, amikor Érsekújvár városában emeletes iskola megépítését hagyták jóvá a városi atyák. Az épület felszentelése és az elemi iskolában megkezdett tanítás után 10 évvel megnyitotta kapuit a gimnázium is. Az egyik ünnepi beszédben világítótoronyhoz hasonlítják a gimnáziumot. Valóban, immár 170 éve árasztja magából a fényt, a tudás fényét, a tudományok és ismeretek fényét.

A Pázmány Péter Gimnázium megalakulásának 170. évfordulója alkalmából összeállított évkönyvet tartja kezében. Az első részben összegyűjtött cikkeinkből részletesebben is tudomást szerezhetnek intézményünk megalakulásának részleteiről, a 170 évvel ezelőtti ünnepélyes megnyitóról, a régi és újabb diákéletről, a gimnázium nagy szellemeiről és még sok más érdekességről. A második részben a Pázmány Péter Gimnázium 2011/2012-es tanévének eseményeit foglaltuk össze, hiszen ezek ma még a jelent képezik, de bízunk benne, hogy a jövőben egyszer majd egy jelentős évforduló kutatómunkájának alapját alkotják majd. Gazdag diákéletünkre sok helyen irigykedve tekintenek, nekünk viszont – mint minden évben – most is gond volt kiválasztani azokat az eseményeket, melyekre méltán lehetünk büszkék, és amelyek visszaidézik kicsit az elmúlt iskolaév napjait is.

Örömmel állapíthatom meg, hogy iskolánk múltja és jelene szépségben és értékben gazdag. A világítótorony büszke lehet munkájára. A szépségben és értékben gazdag múlt azonban kötelez: arra, hogy szeressük és tiszteljük iskolánkat, becsüljük tanárink tevékenységét, és az intézménynek minden erkölcsi és anyagi támogatást megadjunk. Szellemi szülőanyánkat tagadnánk meg, ha nem lennénk hálásak a kapott és mindmáig szakadatlanul közvetített értékekért.

Ezúton is köszönöm minden diáknak, tanárnak és iskolabarátnak a lelkesedését, segítségét és támogatását, melyek nélkül ha nem is lehetetlen, de nagyon nehéz lenne a mindennapi munka. Bízom benne, hogy a még előttünk álló iskolaévek is legalább ugyanennyi, ha nem több emléket hagynak majd ránk.

Paternai Zsuzsanna
igazgató

ISKOLÁNK A KORABELI SAJTÓBAN

„A közjót szerető polgárság áldozatából állok, az ifjúság jobb nevelése miatt.”

Hogyan született meg az érsekújvári gimnázium száz évvel ezelőtt?

.....
Major József

(Érsekújvár és Magyar Vidék, 1942. 8. 29.)

A múlt század elején Magyarország fejlődésének egyik legfontosabb szakaszához érkezett. A napóleoni háborúk után bekövetkezett hosszabb békekorszak nagyon kedvezett az ország gazdasági fejlődésének, majd pedig 1825-ben, gróf Széchenyi István fellépésével a politikai, társadalmi és kulturális viszonyok is egészen más fejlődési irányt vettek. Beköszöntött az a korszak, amelyet a magyar történelem reformkornak nevezett el, mert ebben az időben a nemzet érdekében hozott törvények és reformok egész sorát alkották meg. Ez az időszak volt Magyarország és a magyar nemzet újjászületésének és megújulásának a kora, amely aztán a magyarság további fejlődésében is döntően éreztette hatását.

Ebből az újjászületésből és megújulásból Érsekújvár városa is kivette a maga részét. Amint a gyenge nyári szellő még a legkisebb fűszálon is érezteti simogató, hűsítő hatását, így jutottak el a híres pozsonyi diétákon elhangzott eszmék és tervek végső rezdülései az újvári polgárok szívébe, és késztették őket nagyot alkotó cselekvésre. Ezek az egyszerű, többnyire iparos emberek, megértették az idők szavát, s ők is beálltak az ország újjáépítésének nagy munkájába.

A nagy építőmunka egy kis téglája volt az idén fennállásának éppen századik évfordulóját ünneplő gimnázium megalkotása is.

Zsibrényi tanító úr gyűjteni kezd

Egy derék érsekújvári tanítóé az érdem, hogy az első újvári középiskola eszméjét a megvalósítás irányába terelte. Zsibrényi József, a „nemzeti második osztály” tanítója vetette fel az

újvári polgárok előtt azt az eszmét, hogy valahogy biztosítani kellene a polgárok gyermekei számára a továbbtanulást. Az eszme felvetésére szolgáltatott különben alkalmat, hogy a régi elemi iskolai épület abban az időben már olyan roskadozó állapotban volt, hogy a benne való tanítás komolyan veszélyeztette a tanítók és tanulók testi épségét és életét. Hosszas fontolgatás után végre 1830-ban a városi tanács elhatározta, hogy új épületet emel az elemi iskolai osztályok számára.

Ekkor lépett elő Zsibrényi tanító úr azzal az eszmével, hogy az új iskolát ne földszintesre, hanem emeletre építsék, s így abban az elemi iskolai osztályokon kívül a felállítandó gimnázium is helyet kapjon. A városi tanács nem ellenezte a sokak lelkében régóta élő tervet, de arra az álláspontra helyezkedett, hogy elegendő tőke hiányában nem lehet az eszmét megvalósítani.

Zsibrényi tanító uram azonban nem ijedt meg ettől az akadálytól, és nem esett kétségbe. Nyakába vette először a várost, s felkereste a tehetősebb polgárokat, majd a közeli környék nemeseihez látogatott el, s mindenkit adakozásra szólított fel. Rövid idő alatt annyi pénzt tudott összegyűjteni, hogy meg lehetett kezdeni az iskola építését.

Új iskolaépületet emel a polgárság

A pénz azonban csak az iskola felépítéséhez szükséges anyag beszerzésére volt elégséges. Sőt még arra sem egészen. De szerencsére a város segítségére jött Rudnay Sándor, esztergomi érsek, s 40 000 téglát adományozott a városnak, úgyhogy még abban az évben, 1830-ban meg lehetett kezdeni az iskola építését.

Az építkezésnél mutatkozott meg aztán Érsekújvár lakosságának áldozatkészsége másodszer. Mint említettük, az építés megkezdése előtt az anyag beszerzését tudta a város az összegyűjtött pénzből és a város jövedelmeiből biztosítani, az építési munka kifizetésére

1918

már nem maradt pénz. Az újvári polgárok azonban ezen is segítettek. A különféle iparosok: kőművesek, ácsok, lakatosok stb. ingyen vállalták a munkát, az érsekújvári gazdák a téglát meg a homokot fuvarozták, s aki egyik munkában sem tudott részt venni, az a két kezének munkáját ajánlotta fel, s mint napszámos segédkezett az iskola építésénél. Így igazán el lehet mondani, hogy az iskolát Érsekújvár lakosságának áldozatos munkája hozta létre.

Közel három éven át folyt az építkezés Kossovich Márton érsekújvári építőmester vezetésével, míg végre 1832 nyarán az épület ott díszelgett a város főterének szélén, s a homlokzatán elhelyezett márványtáblába vésett disztichon már akkor is hirdette az érsekújvári polgárság áldozatát:

*„A közjót szerető polgárság áldozatából állok,
az ifjúság jobb nevelése miatt.”*

Kmerlitska János, akkori érsekújvári plébános mindjárt az építkezés befejezés után fel is szentelte az iskolát, úgyhogy az elemi iskolai tanulók számára már az új épület földszintjén kezdtek meg 1832 őszén a tanítást.

A város kéri a gimnáziumot

Még az építkezés befejezése előtt kezdte meg a város a tervezett gimnázium érdekében az akciót. Először a tanárok iránt érdeklődött, mégpedig a pannonhalmi Szent Benedek-rendi főapátnál és a pozsonyi Szent Ferenc-rend tartományfőnökénél, majd mikor Pozsonyban biztató választ kapott, magához a királyhoz, V. Ferdinándhoz fordult kérésével.

A hosszú és szépen megfogalmazott latin nyelvű kérvényben a város arra hivatkozott, hogy az új iskola nagy hiányt fog pótolni, mivel ezen a környéken egyáltalán nincs közép-fokú iskola, a tanuló ifjúságban viszont nagy a vágy a magasabb tanulmányok iránt.

Az eredeti épület

Az uralkodó azonban arra való hivatkozással, hogy a városnak nincs elegendő tőkéje az iskola fenntartására, visszautasította a kérést. Ez a döntés akkor érthető volt, mert a bécsi osztrák köröknek, amelyek végső fokon döntöttek az iskola létesítéséről, egyáltalán nem volt érdeke, hogy egy új magyar iskola létesüljön.

A polgárság újra megmutatta áldozatkészségét

Az újbárai polgárokat, az egykori végvári vitézek és kuruc hősök késői leszármazottait azonban nem olyan fából faragták, hogy akármilyen kis nehézségtől és sikertelenségtől megijedjenek. Most sem ijedtek meg. Újabb gyűjtést indítottak a városban és környékén, majd amikor ez még mindig nem hozott kielégítő eredményt, egyes polgárok még nagyobb áldozatra szánták rá magukat. Az egyik tehetsős újbárai polgár, nemes Simon András például a kertjét és házát ajánlotta fel az iskolai pénztár tőkéjének gyarapítására, a második a városnál viselt tisztsége után járó tiszteletdíjat adta ugyanerre a célra. Az egyes céhek is szinte versenyeztek egymással az áldozathozatalban, s a farsangi céhmulatságok tiszta jövedelmét szinte éveken át fordították az iskola céljaira. De a város is minden eszközt és módot megragadott, hogy fölös vagy nélkülözhető jövedelmét az iskolai pénz gyarapítására fordítsa.

A közös erőfeszítésnek és áldozatnak meg is lett az eredménye. Mikor az 1840-ik évben a város újra előhozakodik kérésével, az uralkodó már nem talál kibúvót, és meg kellett adnia az engedélyt. Igaz, hogy most már a város vezetősége is okosabb és körültekintőbb volt, mert tanulta a múlton, nem az uralkodóhoz fordult közvetlenül, hanem a pozsonyi diéta (országgyűlés) elé terjesztette kérését. Az országgyűlés tagjai méltányosnak találták az újbárai polgárok kérését, s azt mint a nemzet kívánságát terjesztették az uralkodó elé. V. Ferdinánd még 1840 áprilisában megadta az engedélyt az iskola megnyitásához, a különféle hivatalok jóvoltából azonban a város csak több mint egy év múlva kapta kézhez a hivatalos engedélyt, úgyhogy a gimnáziumot már csak 1842 őszén lehetett megnyitni.

Érsekújvár városa és polgársága, száz évvel ezelőtt lázasan készülődött a nagy napra: a gimnázium megnyitására.

Érsekújvár nagy napja: 1842. október 2. Hogyan folyt le az érsekújvári gimnázium ünnepélyes megnyitása?

.....
Major József

(Érsekújvár és Magyar Vidék, 1942. 9. 5.)

Vasárnap volt.

Szép, derűs, napsugaras vasárnap.

1842. október 2.

Érsekújvár városában ezen a napon már korán reggel minden ember talpon volt. Sőt olyanok is voltak az újvári polgárok között, akik az éjszaka sem hunyták le a szemüket. Hogy is aludtak volna nyugodtan, amikor már az előző nap délutánján annyi előkelőség érkezett a városba, hogy alig győzték nézni a hol két-, hol négylovas hintókon jövő cifra ruhájú magyar dámákat és urakat. Ki a Surány felől, ki meg az Esztergom felé vezető úton jött közülük, s a szegény polgárok maguk sem tudták, merre lessék és várják a diszes fogatokat, hol lesz több néznievaló. Végre is azt találták legcélszerűbbnek, ha a város piacán állnak meg, mert hiszen minden kocsi erre megy keresztül. Sőt egyik-másik kocsi meg is áll a cégház vendéglője előtt egy kis pihenőre. De nem is annyira a kocsi pihen egy kicsit, hanem inkább a rajtaülők, mert a kocsmában a kis frissítő felhőrpintése mellett azt is meg lehet tudni, hogy ki érkezett meg már az ismerősök közül.

De nemcsak az érkező vendégek kíváncsiak erre, hanem az újvári polgárok is. Amint tehát az urak bemennek a vendéglőbe, körülveszik a kocsist, s töviről-hegyire kikérdezik urának származása, méltósága, lakóhelye és más körülményei felől. Este már az egész város tudja, hogy ki mindenki érkezett délután a másnapi nagy ünnepekre, ki tisztelte meg Érsekújvár városát azzal, hogy részt vesz a „Férfi gyermek iskola” ünnepélyes megnyitásán. És jóleső érzés töltötte el a jó újváriak lelkét, mikor látták, hogy még az ország legtávolabbi részéből is érkeztek vendégek. De meg is érdemlik ezt a figyelmességet, mert hiszen nagy dolgot vittek véghez.

Talán öt óra lehetett, mikor megszólalt a nemrég épült iskola tornyában a kis harang. Erre, mint egy jelszóra durrogni kezdtek a piactér templom előtti részén elhelyezett tarczok. S durrogtak vagy fél órán át. Sok éppen akkor érkezett előkelőség azt hitte, hogy a ő jövetelének szólnak a nagy durrogások. Pedig azok csak az újvári polgárokat akarták figyelmeztetni, hogy már most készülődjenek a másnapi nagy ünnepre.

Hát készülődtek is. Mégpedig késő estig. Az érkező vendégek hajdúi, kocsisai és szolgálai ugyanis estefelé kijöttek a piacra, onnét aztán a hozzájuk szegődött újváriakkal betértek az egyik vagy másik kocsmába, s még akkor is ott voltak, amikor Csergő Pista bácsi, Érsekújvár érdemes éjjeli őre, a tizenkettedik órát „kajátotta.”

De a vendégek se csináltak másképp. Ők is előjöttek úgy nyolc óra felé, s betérve a céghez kocsmájába, ott beszélgettek még néhány órát az éjszakai nyugalom előtt.

Így múlt el a nagy nap előtti éjszaka. Vidáman és jó hangulatban.

De végre mégis csak felvirradt a várva várt nap.

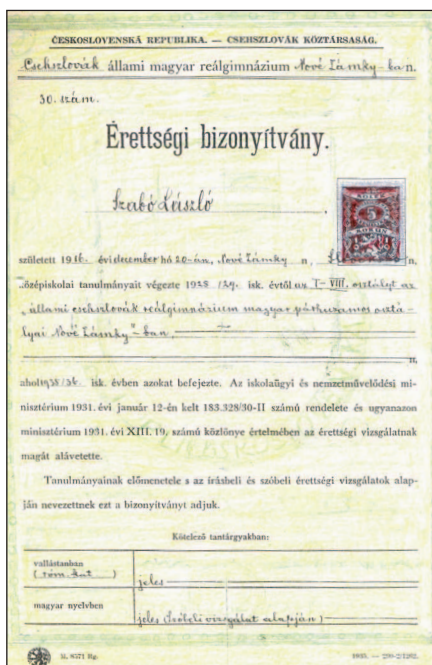
Korán reggel talpon volt a város apraja-nagyja. Reggel hét-nyolc óra tájban már szinte feketéltett a piactér a sok ünneplőruhás asszonytól és embertől. Éppen nyolcat ütött az óra a toronyban, mikor az Esztergom felőli úton négylovas hintón megérkezett nagyságos és főtisztelendő Viber József esztergomi kanonok úr, balján Rendek József plébános úrral. A kissé mögöttük jövő második kocsiiban, amelyet a plébános úr ünneplőbe öltözött kocsi-sa hajtott, főtisztelendő Balázs Teofil, Szent Benedek-rendi előjáró s esztergomi gimnáziumi igazgató ült Paulik István bíró urammal együtt. Mikor a főtérre értek s bekanyarodtak a plébánia kapuja elé, az összegyűlt tömeg lelkes éljenzésbe kezdett.

Alig tűnt el a két magas rangú pap a plébánia kapuján, a tömeg hirtelen hullámszerűen kezdett. Vagy talán inkább rendeződni. Minden iparos kereste a maga céhzászlaját, s az ezüstgombos ruhájú gazdák is egy helyre siettek. Majd felálltak szépen sorban, s az iskolától a templomig egy külön utat képeztek.

Mindenfelé izgatott rendeződés és várakozás.

Végre kilenc óraker meg szólalt a plébániatemplom nagyharangja.

Erre megindult az ünnepi menet az iskolából. Elöl a tanulók hosszú sora, a most kapott ünnepi misén felszentelendő zászlóval, utánuk a városba érkezett előkelőségek és hivatalos kiküldöttek, végül a vendéglátó városi tanács, élén Paulik István bíró úrral és Bárány Ferenc főjegyzővel. Amikor az utolsó városi hivatalnok is belépett

Érettségi bizonyítvány

a templomba, nyomban utána megindultak az egyes céhek, majd a gazdák, végül pedig a többi nép. Már aki befért a templomba, mert bizony sokan voltak olyanok, akik kinn rekedtek, s úgy kellett nekik az egész misét végigállniuk. Néhányan ezért kissé zúgolódtak is, hogy semmit sem látnak az ünnepi miséből.

Bent a templomban már megkezdődött a mise. Vagy hat pap forgolódott az oltár előtt. Más pap mondta a Glóriát, más a Szentleckét, és újra más az Evangéliumot. Volt olyan is köztük, aki csak egy égő gyertyát tartott, míg egy másik a tömjénező körül szorgoskodott. Ezt nagyon sűrűn használták, aminek eredményeképpen nehéz tömjénillat terjedt szét a templomban.

Az újvári polgárok el voltak ragadtatva a gyönyörűségtől. Ilyen szép misét még nem láttak ennek a templomnak a falain belül. Még az öregek sem emlékeznek ilyen fényes szentmisére. Hát még mikor a mise végén felhangzott a „Jöjj el Szentlélek Isten”, melyet az áldoztató rács előtt álló tanulóifjúság énekelt el olyan áhitattal, hogy néhány öreg néminek, de még férfiembernek is könny szökött a szemébe a boldogságtól. Különösen azoknak, akik a saját gyermeküket hallották a gyermekszeregben énekelni.

A Veni Sancte Spiritus eléneklése után a zászló felszentelésére került a sor, majd a pápai himnuszt énekelték az egybegyűltek. Csak úgy zengett a templom a szép énektől! Mindenki énekelt, és mindenki szívből-lélekből.

A mise befejezése után ugyanabban a sorrendben indult a tömeg kifelé. Elöl a sok diák, a most már felszentelt, magasra tartott zászlóval, utána a vendégek, majd a város vezetői, végül a céhek zászlai alatt a gazdák és a nép.

Az iskola udvarára vonultak.

Az épület akkor már ki volt díszítve. Igaz, hogy csak tölgyfalombbal, amelybe itt-ott fehér meg piros őszirózsát szúrtak, de azért szép volt. Különösen, ha az ember egyszerre az egész épületet nézte.

Az udvari bejárat előtt hosszú, posztóval bevont asztal állott. Mögötte székek. Az asztal előtt padok voltak. Azon helyezkedtek el a vendégek. Mögöttük a diákok. Kétoldalt, és a diákoknál is hátrább, a polgárok és a nép.

Éppen, hogy mindenki elhelyezkedett, megérkeztek az egyházi előkelőségek. Erre az asztal mögött állók is leültek a helyükre, s megkezdődött az ünnepség.

Elsőnek Balázs Teofil esztergomi gimnáziumi igazgató úr emelkedett szólásra, s mint a pozsonyi tankerület főigazgató megbízottja és helyettese felolvasta a király őfelsége által kiadott oklevelet, amelyben teljesíti az újvári polgárok kérését, s engedélyt ad a kisebb gimnázium megnyitására. Köszönetet mond Érsekújvár lakóinak a nagy áldozatkészségért, majd az ifjúsághoz fordul, s lelkesen buzdítja őket a komoly munkára és tanulásra.

Paulik István, a szabados mezőváros nagydemű bírása lép ekkor elő, s az örömtől meghatódott hangon mondja el, hogy mennyit kellett a város vezetőségének és lakosságának fáradozni, míg végül valóra válhatott, hogy megnyissák ezt az iskolát, s lehetővé tehetők gyermekeik számára a magasabb műveltség megszerzését. Többször is lelkes éljenzés sza-

kította meg beszédét, különösen mikor az iskola létesítése körül fáradozó Bárány Ferenc főjegyző, Fogd Gábor kapitány, valamint a többi városi tanácsos és érsekújvári polgár nevét említi, de legnagyobb mégis akkor volt az éljenzés, amikor Nyitra vármegye követeinek és az országgyűlés tagjainak munkáját ecsetelte, akiknek legelső sorban köszönhető, hogy kiharcolták a város számára az iskolát.

A városbíró nagy éljenzéssel fogadott beszéde után nagytiszteletű Koppán Jenő érsekújvári Ferenc-rendi zárdafőnök, az új iskola igazgatója mondott még beszédet, s kiemelte, hogy az iskola tanulóiból művelt és munkás polgárokat neveljenek, akik majd minden erejükkel és tudásukkal egyházuk és hazájuk fölvirágoztatásán fognak dolgozni.

A beszédek alatt, valahányszor az uralkodó, a hercegprímás, valamint a megyei és városi hatóságok, s azok egyes jelenvolt képviselőinek nevét említették, megszólalt az iskola tornyában a harang, mire a piacon mindig egy-egy tarackot sütöttek el. Az ünnepi szónoklatok befejezése után a tanulóifjúság, tanárai vezetése alatt, bevonult az egyes osztálytermekbe, míg az udvaron maradt nép oszladozni kezdett.

Délben a cégházban ünnepi ebéd volt a vendégek tiszteletére. Nyolcvankét vendég jelent meg az ebéden az újvári hivatalos polgárokon kívül, úgyhogy volt dolguk a szakácsnéknak.

Az ebéd megkezdése előtt tizenkét jó torkú diák énekelte az „Üdv tetézze Ferdinándot!” kezdetű ünnepi dalt, s ennek elhangzása után megkezdődött az ebéd, amely a késő délutáni órákig tartott. A jó liba-, kacsá- és malacpecsenye, no meg a finom borok, s nem utolsósorban a külön erre az alkalomra hozott nyitrai cigánybanda muzsikája olyan hangulatot teremtett a cégház ünnepi termében, hogy az egymást dicsérő és dicsőítő toastoknak se vége, se hossza nem volt.

Este az egész várost kivilágították, s az iskolai pénzalap növelésére fényes táncvigalmat rendeztek kint a város piacán. Szólt a zene, folyt a tánc kivilágos-kivirradatig. A lakonyhán nem győzték a pecsenyét sütni, s a csaposlegények is megizzadtak a bor mérésénél. Mindenki vidám és jókedvű volt, a vendégek éppúgy, mint az újvári polgárok. Még az öregek is, akiket pedig vagy koruk, vagy a tisztükkel járó méltóságuk akadályozott meg abban, hogy beálljanak a vígan ugrándozó és ujjongó fiatalság közé. Ezeket a fiatalokat aztán semmi nem térítette el a vidámságtól, táncról, örömujjongástól. Még az sem, hogy már második éjjel nem aludtak!

Így folyt a nagy nap Érsekújvárott 1842. október 2-án.

S míg az öregek és fiatalok boldogan szórakoztak vagy táncoltak a kivilágított piacon, a puha párnás ágyakban alvó kisdíákok mosolygó arccal álmodtak a másnap kezdődő iskoláról.

Iskolánk a szépirodalomban

Néhány jó tollú egykori diák jóvoltából számos visszaemlékezés

olvasható alma materünkről.

A következőkben két alkotó írásaiból válogattunk,
más–más időszakot felelevenítve iskolánk történelméből.

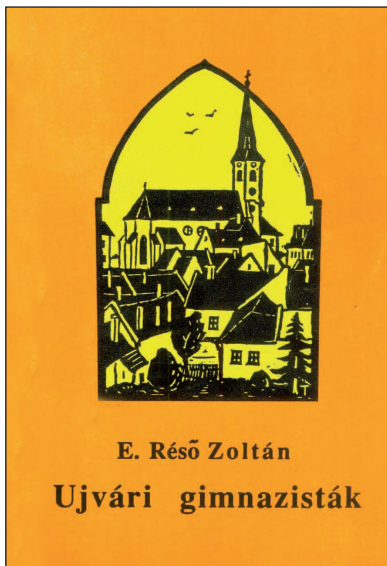
*E. Réső Zoltán, az Ujvári gimnazisták önéletrajzi regény írója 1912-ben született,
Kovács Ferenc, a Diákok a viharban szerzője az 1942/43-as tanévben lett gimnazista.*

A toronyóra egy órát ütött. Szállingóztak haza a diákok. Élénkebb színezetet kapott a város. A kis surmók könyvekkel loholtak az utcán. Ki többet, ki kevesebbet cipelt. A Batthyány utca felől közeledett Psota Jozsó. A kocsisok parkolóhelye felé tartott. Az álldogálók köréje csoportosultak. Jozsóból áradt a szó. Élvezettel adta le az napi élményét, mit társai nagy meglepetéssel vettek tudomásul:

– Örülök, hogy kiszabadultam. Az egész osztályt becsukták büntetésből. Az ablakon ugrottam ki három méter magasból. A sarkamat úgy megvágtam, hogy alig kullogok. De itt vagyok. Húzom a lábam, mint a nyúl, melyet eltrafáltak.

1935–36-os tabló

A regény a 150. évfordulóra jelent meg

ket.

– Magyarázza el nekünk, a legolcsóbb áruszállítást! Természetesen az Elbát vegye számításba.

Jozsó minden erejével megpróbálta rekonstruálni a tanárnő két hónappal ezelőtt leadott magyarázatát, de a szavak összerosódtak a fejében. Csak arra emlékezett, hogy kórusban kiabálták: Igen! Igen! - vagyis mindent értettek. Psota kezébe vette a bűvös pálcát, és ennek végét Hamburg városára helyezte, majd lassan csúsztatta le egészen Csehországig. A tanárnő látta, hogy Jozsó az ő precíz magyarázatát pontosan a fordítottjával alkalmazza, dührohambot kapott. Újra magyarázni kezdett, de a nagy izgalomban és lendületben véletlenül lelökte az asztalról a tollszárat, amely az olajos padlóra esett.

– Aki buta, az buta is marad! – dűnnyögte az osztály előtt.

Psotának beírta az elégtelent, és a helyére küldte. A tanuló érezte, hogy a legrosszabb jegygel távozik. A tollszár a katedra és az első pad közé esett. A tanárnő joggal várta el a helyére igyekvő diáktól, hogy fölemeli, és visszahelyezi az asztalra néhány udvarias szóval. Jozsó színlelte a süketet és a vakot. Útközben sértődötten félrerúgta a tollszárat. Az a padok alá gurult. Semerová ezért beírta őt az osztálykönyvbe. Ez magaviseletből megrovást jelentett. A földrajzból azonban a többi diák sem tudott sokkal többet. Jozsót karcerbüntetésre (rö-

– Ha a többi kibírta az áristomot, neked se kellett volna elszöknöd - mondta óvatosan Relle Tibor.

– Ha nem tudod, miről van szó, ne beszélj bele. Semere Judit addig csipkelődött, gúnyolódott, mígnem megkapta a magáét. A tanárnő az óra kezdetén hátra tolt a székét, és a térképre mutatott a pálcájával. „A folyókat - mutatott az Elba késsel jelölt kanyargó vonalára -, mindig a folyam eredetétől kísérjük a víz folyásával egy irányban egészen a torkolatáig. Remélem, megértették. - Igen! - felelte kórusban az osztály.“

Néhány hónap múlva, amikor a tanárnő belépett az osztályba, s azzal kezdte, hogy most átismételjük az eddig átvett anyagot, a levegőben Jozsó halkán a nevét hallotta. Más nem lehetett, mert hasonló nevű nem járt az osztályba. Lassan, izgulva kiment az Európa-térképhez, és várta a kérdése-

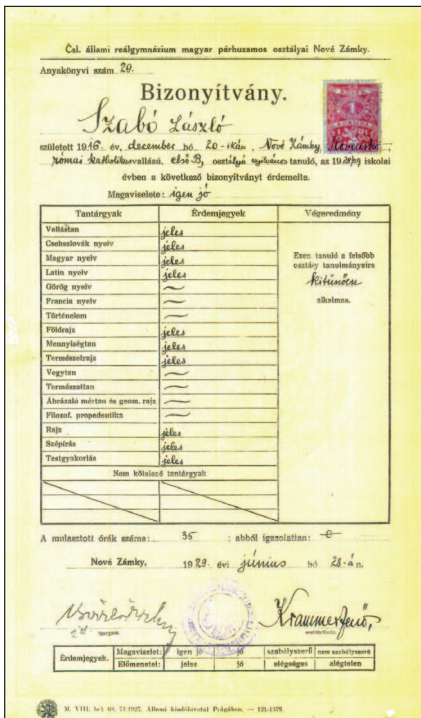
vid ideig tartó iskolai bezárásra) ítélték, de innen is megszökött. Agyában mindjárt újabb bosszú tervét forgatta.

Másnap reggel Semerová elegánsan lépett a tanáriba. Táskáját a fogásra akasztotta, pár szót szólott kollégáihoz, majd búcsúzott. Az osztály felé tartott. Fehér selyemblúzt viselt nagy gombokkal, és a sötétkék, testhezálló szoknya kiemelte amúgy is karcsú alakját. A blúzt vékony sötétkék csíkok díszítették, ugyanúgy a gomblyukákat. Bal kezén arany karkötő, a jobbon zöldkőves gyűrű díszelgett. A jeggyűrű még hiányzott a felszerelésből.

A tanterem ajtaját óvatosan, de méltóságteljesen nyitotta ki. A tanulók a szokásos felállással üdvözölték. Így volt ez minden iskolában. Szó nélkül megállt asztala mögött, mely alá a diákok óra előtt betolták a széket. Végignézett az osztályon, s azonnal észrevette a hiányzó üres helyét. A széket a megszokott mozdulattal kihúzta, miközben szemét nem vette le az osztályról. Leült, az osztálykönyvbe beírta az aznapi tananyagot, és hozzákezdett a magyarázathoz. A székről fel sem kelt. Csak annyit mozdult, hogy pálcájával elérje a térképet. Csengettek, hirtelen távozott az osztályból. Az első padsorok diákjai csendesen nevetgéltek. Ahogy közeledett az ajtóhoz, sötétkék szoknyáján tisztán látszott a székre rajzolt arasznyi jel. A rajz felismerhető volt. Egy vagina. Távol állt az impresszionista festők tanulmányrajzaitól, inkább a realistákra emlékeztetett.

Jozsó úgy ült, mintha nem is ő volna a rajz szerzője. Pedig a szék lapjára ő rajzolta rá az elferdült négyzetet. A körvonalakat krétával vastagon kihúzta. A folyosón, amerre a tanárnő elvonult, nagy volt a hahota, a füttykoncert. A kecses tanárnő idegesen forgolódott jobbra-balra, bámulta a tanulókat, de nem tudta megfejteni a rejtélyt. A turpisságra csak a tanárban figyelmeztették a kolléganői...

Váratlanul a gimnáziumba került Molnár Miksa, francia szakos tanár, aki a német nyelvet is tanította. Alacsonyabb termetű, középkorú, szórakozott ember volt. Arcán a himlő helyei látszottak. Alaposan megkopott sötétszürke öltönyt viselt. A tanár különös figurájához hozzátartozott még a fekete, fanyelű esernyő, amit mindig ma-

Gimnazista bizonyítvány 1929-ből

gával hordott. Alakját már messziről felismerték. Barátságatlan, magának való természete miatt különcknek tartották, és tanártársai is mellőzték. Prágai tartózkodása nyomokat hagyott magyar kiejtésén. Senkit nem látott, senkit nem vett figyelembe. Tipikus szórakozott tanár, csak a szakmája érdekelt. Fekete cipője sosem látott krémet és kefét. Ilyen apróságokra nem adott. Egyszobás albérleti lakásban lakott. Feleltetésnél kurtán kiszólította a diákot, s kézlegyintéssel intett, hogy álljon a kályha mellé. Ezáltal a tanuló duplán izzadt télen. Belülről a hideg veríték rázta, kívülről a kályha melege gyöngyözött a homlokán. Zseki, ez volt a csúfneve, minden esetben szemben állott a diákkal. A felmondandó lecke anyagát a Pover - Vojtišek-féle francia tankönyvből merítette. Rövidlátó lévén, erős dioptriájú szemüveget viselt. A szétnyitott könyvbe egészen beletemetkezett, szinte az orrával túrta, követte a sorokat, s várta a szó szerinti fordítást magyar vagy szlovák nyelvre. Éppen Hegedűs Dönci tudását ellenőrizte, amikor a fényképezőgép elkattant, s megörökítette a pillanatot. Zseki és tanítványa képe még javában konzerválódott a film ezüst bromidos rétegén, amikor a katedra alatt élénk zakatolás hallatszott. Egy rakoncátlan tanuló öreg óraszerkezetet szúrt a pódium alá. A feleltetés azonnal abbamaradt. A megrémült és begyulladós tanár hívatta az igazgatót. A tette kész diákok fölborították a dobogót, mely alatt ott lapult a számlapjától és köpenyétől megfosztott vekker. Persze, tettes nem akadt...

Az I/B. osztályfőnöke, Klacsánszky Rezső, a „Motúz“ rosszul tanuló fiára dührohamban ordítva, makogva így üvöltött:

– Gyuri fiam..., ficskám, ficskám, komisz ficskám, nem vagy a fiam!

A Motúz csúfnevet Klacsánszky a vadásztársaitól kapta. Nagy vadász volt Motúz, de

nemigen volt szerencséje. Egyszer egy körvadászat után a szervezők egy lelőtt nyulat juttattak konyhára a résztvevőknek. Másnap Klacsánszky a tapsifülest az udvara sarkában „motúzra“ (szlovákul az a spárga neve) akasztotta, és buzgón gyakorolta a célzást a meglepetett nyúlra. Ám lógó orral tapasztalta, hogy a spárgát találta el, mire aztán a nyúl a földre zuhant, és az ugrifüles maga érintetlen maradt. Szomszédja látta a jelenetet az ablakból. Neki köszönhető, hogy a történet és vele a Motúz gúnynév rövidesen közkeletű lett a városban. A történetnek volt azonban egy másik,

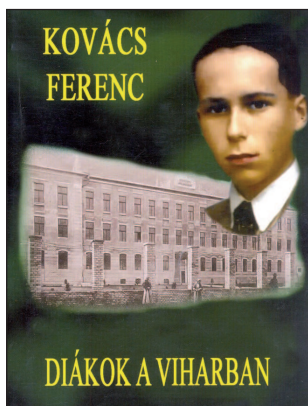

Rehák Gyula

még mulatságosabb változata is. Eszerint Klacsánszky élő nyulat kapott ajándékba vadász-társaitól. Azt akasztotta zsinórral a fára, s rálőtt. Ellötte a zsinórt, s a nyúl elszaladt... Üt-hette bottal a nyomát.

(E. Résző Zoltán: Újvári gimnazisták)

* * *

A visszaemlékezés elektronikus formában is megjelent

„A mi osztályunkba 38 fiú járt, ennek majdnem fele vidékről bejáró diák volt. Az osztály tanulói ennek alapján két csoportba osztódtak, az újváriakra és a bejárókra. Érdekes, hogy szoros barátság városi és bejáró között alig alakult ki, ehhez talán az eltérő életkörülményeink is hozzájárultak. Mi falusiak már reggel ötkor keltünk, fél hétkor már a vonaton ültünk vagy álltunk. A városi fiúk még csak akkor ébredtek. Ők már délután kettőkor otthon voltak, mi két órával később. Ez ugyanakkor a tanulmányi eredményeinken nem mutatkozott meg, voltak jó és rossz tanulók mindkét csoportban. Legjobb barátaim a tótnyárasdi Tóth Laci, a perbetei Nagy Tibor, a kürti Kanyicska Tódor és a tótmegyeri Klemán Feri voltak, velük értettük meg a legjobban egymást. Természetesen a felelőskor sűgásban, a futballmeccseken, a tornaórákon és sokszor máskor nagyon jó barátaim voltak a többi osztálytársaim is. Általában igen erős osztályként értékelték az iskolában a II/A-t, kivéve dr. Gánóczy Mihály matematikatanár urat. Minket ő ugyan nem tanított, de ha bejött helyettesíteni, mindig elmondta, hogy harmincöt éves tanári pályafutása alatt ilyen hülye osztályhoz még nem volt szerencséje. De mi ezt nem vettük komolyan, mert ezt minden osztályban elmondta.

Gánóczy Mihály tanár úr az iskola elismert szaktekinétye volt, és közkedvelt a diákok és tanárok között is. A diákok még dalt is költöttek róla, a leveute kiképzésen, menetelés közben, ha dalolni kellett, gyakran felharsant az újvári utcán:

*Az újvári gimnázium tetejében,
Miska bácsi fenn ül feketében,
Látod, rózsám, látod, ő is engem gyászol,
El akarnak vágni matikából.*

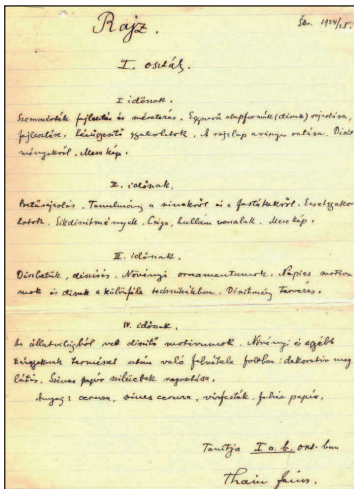

Gánóczy Mihály

Az iskola legnagyobb egyénisége azonban az igazgató úr volt. Ha úgy hozta a sors, hogy a diáknak valamiért hozzá kellett fordulnia, jó volt vigyázni a megszólitására: elvárta ugyanis, hogy őt ne igazgató úrnak, hanem főtanácsos úrnak szólítsa a diák. Ellenkező esetben egy pofont is inkasszálhatott. A pofonokkal és kisebb veréssel abban az időben nem álltunk az iskolában szűkében. Erre mindjárt az első héten én is rájöttem. Latinból az első órákon tanultuk, hogy ebben a nyelvben a k betűt csak minimális esetben használják: összesen négy olyan szó van a latin nyelvben, ahol a k hangot k betűvel is írják, a Kézó Fábíus és még három kifejezésben, máshol ezt a hangot is c betűvel kell írni. Első felelésemkor latin szöveget olvastattam velem Balázs János tanár úr, én a tanultak alapján Cicerót Kikerónak olvastam, és a helyreigazít

tás egy pofonnal történt.

Híres embernek számított még Thain János rajztanár úr is. Ő az érsekújvári múzeum igazgatója is volt. A múzeum akkor a Fő tér nyitrai úti kijáratának déli sarkán, az Arany Oroszlán szálloda és vendéglő emeletén volt. A tanár úr főleg a vidéki diákoktól kért és kapott sok értékes tárgyat, ami a múzeumba került. Sok mindenféle emléktárgy, emberi koponyacsont és egyéb került oda az akkor felszámolt újvári vásártéri temetőből is, majd a Szent Anna utca melletti Babka temetőből.

Thain János rajztanár óravázlata

Nagy köztiszteletnek örvendett dr. Kálmán Béla tanár úr is. Ő a német és a magyar nyelvet tanította, jóllehet inkább francia szakos volt, a német nyelv a frontra behívott tanártársa helyett maradt rá. Áhítatos csend honolt az osztályban, ha sikerült őt rábírnia arra, hogy németórán a szovjetunióbeli élményeiről beszéljen, ahol a finnugor nyelvészet terén végzett többször is kutatásokat.

Kiemelkedő tanáregyéniségeink mellett voltak olyanok is, akiket nemigen kedveltünk. Közéjük tartozott az osztályfőnöknőnk férje, dr. Márkus Artúr matematika- és mértanár is, akit nem szerettünk verekedős

Folyósz.	A tanuló neve (vallása, születésének éve)		T a n	
	I.	II.	I.	II.
	Bancs György	2		
	Olcsányi Imre	3		
	Potányi Imre	3		
	Pollák Ró	2		
F	Rácz György	2		
	Rangel József	3		
	Weiser Imre	3		
	Zoltán Imre	3		
	Zalossz László	3		
	Illenreka István	2		

I. B. osztály					
T a n	Magviselet		Sz.		T a n
	I.	II.	I.	II.	
Blaza	2	2	2	2	
Baranyai	2	2	2	2	
Bertesi	2	2	2	2	
Brezsai	2	2	2	2	
Csanyi	2	2	2	2	
Csontos	2	2	2	2	
Braguny	2	2	2	2	
Fabian	2	2	2	2	
Friedl	2	2	2	2	
Fuchs	2	2	2	2	

Thain János tanári naplója

természete miatt. A latint tanító Balázs Józsefet sem szerettük. Osztályunkba egy szlovák nemzetiségű fiú járt, a tótmegyerei Kleman Feri. Neki az első osztályban nehézségei voltak a magyar nyelvvel, de gyorsan és jól megtanult magyarul. Ebben mindnyájan segítettünk neki. Balázs tanár úr azonban a kezdeti hibás kiejtéséért gyakran szekírozta, tót-bozáknak csúfolta, amit az egész osztály tiltelt.

Hittantanárunk dr. Vanek Imre tiszteletes úr volt. Ő reverendában járt, a vasárnapi szentmiséken való részvételt szigorúan megkövetelte. Nekünk, falusiaknak, minden vasárnap írásban kellett igazolást kérni otthon a plébános úrtól, hogy részt vettünk a szentmisén, és hétfőn az iskolában ezt bemutatni voltunk kötelesek. Nálunk, Kőbölkúton, a szentmise végeztével több tucat diák sorakozott a sekrestyében az elkészített igazolással, amit Marcinka Imre plébános úr sorban aláírt. Problémát jelentett, hogy Kőbölkúton minden harmadik vasárnapon nem volt mise, mert a plébános akkor a kőbölkúti egyházközséghez tartozó Sárkányfalvára vagy Gyivára ment misézni. Így, ha jó idő volt, a rövidebb erdei úton Sárkányfalvára mentünk misére, máskor felutaztunk vasárnap is Újvárbá misére. Az újvári főtemplomban minden tanévnyitó idején *Veni sancte*, iskolaév végén pedig *Te Deum* volt a hagyományos ünnepség része.

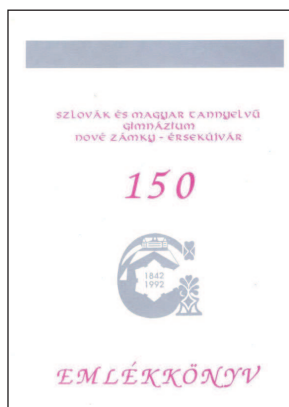
Azokban az években sok igen szomorú eseményt éltünk át. A legszomorúbb talán az volt, amikor majd minden héten, főleg 1943 tavaszán, valamelyik fiú fekete ruhában, sírva jött az iskolába. Értesítést kaptak otthon arról, hogy apjuk a keleti fronton, a Don-kanyarnál hősi halált halt, vagy eltűnt. Ilyenkor a egész osztály az első órán felállva együtt imádkozott diáktársával a hősi halált halt apjának emlékére, ami nagyon jólesett szegénynek, csak vajmi keveset segített rajta.

Sok vidám esemény is tarkította az életünket. Egyik osztálytársamat, az újvári Kárpáti Rudit gyakran molesztálta a tornatanár, hogy nem akar gyakorolni, félt a svédsekrenytől, nem szerette a gyűrűt. Akkor még alacsony, kövér fiú volt – később atlétatermetű kiváló orvos lett belőle. Azzal ijesztgették, hogy elhújasodik a szíve. Ezért, hogy a tanári kart a maga irányába hangolja, karácsonyra minden tanárunknak küldött karácsonyi üdvözlőt, egy kis borítékba zárt képeslapot. Ha a levél tartalma nem haladta meg az öt üdvözlő szót, akkor kétfilléres bélyeget kellett ráragasztani. Ő azonban a borítékot leragasztotta, így a posta nem tudta a szöveget ellenőrizni. Ezért minden levélre húszfilléres portóbélyeget ragasztott, amit minden tanárnak meg kellett fizetnie. Így ünnepek után minden óra azzal kezdődött, hogy amikor bejött a tanár, megállt az ajtóban, és az volt az első szava: Hol vagy Kárpáti, gyere ide, te hülye!

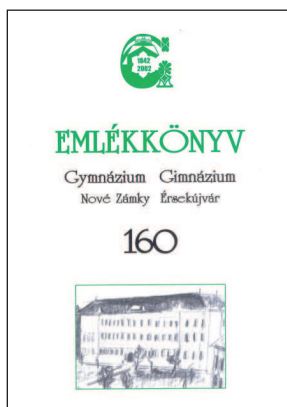
Első németóráinkon történt: tanárunk elmagyarázta, hogy ha a német szövegben a főnév *ie*-re végződik, azt hosszú *i*-nek ejtjük. A következő órán ki is próbálta új tudásunkat: felszólította a második padból Száraz Bélát, no olvasd, fiam a szöveget: Marie schreibt Hausaufgabe – Mária írja a házi feladatot. Béla fel is olvasta, hogy Mária schreibt... A tanár úr mindjárt meg is kérdezte tőle, hogy hová valósi. Nyitranagykéri vagyok, mondja. Jó, rendben van, de ami Nyitranagykéren Mária, az itt most Mari, érted? Próbáld meg még egyszer. Sajnos, megint csak Mária maradt az első szó, és csak az utána következő pofon szerzett érvényt a helyes német kiejtésnek.

Így teltek a hetek és hónapok az 1942/43-as tanévben, itthon még békében és nyugalomban, a szokásos diákproblémák mellett aránylag boldogan és gondtalanul.

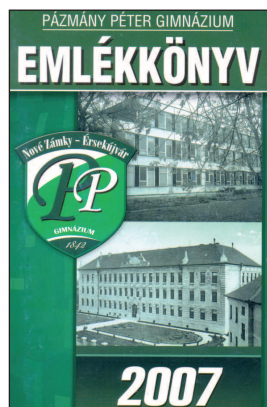
(Kovács Ferenc: Diákok a viharban)

A 150. évfordulóra kiadott Emlékkönyv

A 160. évfordulóra kiadott Emlékkönyv

A 165. évfordulóra kiadott Emlékkönyv

* * *

Az Érsekújvári Magyar Királyi Állami Pázmány Péter Gimnázium 1920 – 44-es évkönyvei, valamint Kovács Ferenc: Diákok a viharban című könyve elektronikus formában olvashatók és letölthetők a www.watson.sk honlapon. Az egyes iskolaévek Közlönyei a www.pazmanngymnz.edupage.org oldalon találhatóak.

A gimnázium nagy szellemei

Strba Sándor, helytörténész

Emlékekből élünk, és a múlt bearanyozza jelenünket. Nevek ragyognak fel, amelyek már fogalomná váltak, és minden név ma már egy darab történelem. Hiszen ahol szellemi életünk jeles képviselői születtek, iskolába jártak, a hely, amely alkotásaikat ihlette, mind-mind részei egy város kulturális örökségét felidézendő múltjának.

Az érsekújvári gimnázium fennállásának 170. évfordulója alkalmából szeretném az alma mater egykori nagy szellemeit megidézni, akik mindenkor példaképpül szolgáltak az ifjúság számára, akiktől tanulni lehetett és lehet ma is, ahogy azt az egykori al gimnázium bejárata fölötti örök érvényű Vörösmarty-idézet ma is hirdeti:

*„A közjót szerető polgárság áldozatából
állok az ifjúság jobb nevelése miatt.”*

NAGYFALUSSY ISTVÁN

1899. május 30-án született Érsekújvárott, itt érettségizett és itt is hunyt el 1971. május 24-én.

Az érettségit követően Budapesten elvégezte az újságírói tanfolyamot. Főleg az Érsekújvár és Vidéke hetilapban jelentek meg cikkei, versei, riportjai. Négy verseskötete jelent meg, időrendi sorrendben a következők: Csillaghullás (1926), Nászbokréta (1927), Menekülő madarak (1932), Dalol az ABC (1934).

Nagyfalussy István, ha nem is volt országos költő, helyi vonatkozásban könnyed lélegzetű versei, ösztönössége, egyfajta belülről jövő vallomásszerű őszintesége kétségtelenül elárulta lírai tehetségét. Igazi bohém volt, mindenki-vel barátságot kötött, mindig járt-kelt a városban, és így sokoldalúan tájékozott is volt.

Luzsicza Lajos festőművész a következőképp emlékezik rá: „Ez a mackós mozgású, nagydarab, kedves ember a maga módján a haladást képviselte, és mindig ifjúságpárti volt. Hozzánk, a még egészen fiatalokhoz is így találta meg az utat. Gyakran megtörtént, hogy váratlanul beállított hozzánk, a családhoz. Ilyenkor letelepedett a konyhaasztalhoz, és ömlött belőle a szó, apámmal is és anyám-

mal is könnyedén szót értett. Anyám elébe rakta a kenyeret, a szalonnát, vagy éppen ami akadt, ő pedig jóízűen nekilátott a falatozásnak. Mindenről és mindenkiről mindent tudott a városban, lokálpatrióta volt a javából, úgys mondhatnám, személye nélkülözhetetlen volt Újvár társadalmi életében....”

KOBOLKA ALAJOS

Talán utolsóként távozott azok közül, akik ott bábáskodtak az Érsekújvári Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány bölcsőjénél 1992-ben, az érsekújvári gimnázium alapításának 150. évfordulója tiszteletére rendezett ünnepség alkalmával. Szívében egész életében érsekújvári maradt és pázmányos gimnazista.

1921-ben született Érsekújvárott, az elemi és a középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. Tette a dolgát Budapesten, ahová a sors vetette, elismert és megbecsült bányamérnökként dolgozott egész életében.

Számos újítása és találmánya volt. Beutazta Európa valamennyi országát, és ezek a tanulmányúti tapasztalatok nagy segítségére voltak munkájában. Munkásságát számos kitüntetéssel ismerték el.

Kobilka Alajos ízig-vérig újvári maradt és nagy lokálpatrióta. A Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány alapítójaként a kuratóriumnak is több éven át tagja volt.

Ő is, ahogy az egykori újvári barátai is időben felismerték, hogy az érsekújvári magyarság megmaradásának alapja a színvonalas magyar nyelvű oktatás, amit támogatni kell azoknak az „öreg diákoknak”, akiket a háborút követően a sors kényszere elsodort a világ minden tájára.

Nyugdíjasként is tartotta a kapcsolatot otthoni rokonaival, barátaival, ismerőseivel, és lélekben mindig haza vágyott.

A gyémántdiplomás bányamérnök, Kobilka Alajos 2012. március 8-án hunyt el Budapesten.

JÓCSIK LAJOS

Jócsik Lajos publicista, író, a Sarló mozgalom egyik szellemi irányítója, 1910. május 4-én született Érsekújvárott. Az egykori gázgyári segédmunkás fia már gimnazistaként aktívan bekapcsolódott az ifjúsági mozgalmába. Az 1928/29-es gimnáziumi értesítőben neve előtt

csillag található, ami akkortájt az eminens tanulónak kijáró megjelölés volt.

A harmincas években jogi tanulmányokat folytat Brünnben és Pozsonyban, majd újságíróként, a prágai rádió magyar adásában szerkesztőként dolgozott. Az érettségi és a jogi tanulmányok között egy évet Franciaországban töltött, ahol a Sorbonne előadásait is hallgatva korszerű közgazdasági és szociológiai ismeretekkel vértette fel magát.

Fő szervezője és irányítója volt a szociográfiai vándorlásoknak, és ebben a jelentős vállalkozásban ő maga is részt vett.

1938-at követően Budapesten találjuk Jócsikot, ahol egy ideig Móricz Zsigmonddal szerkesztette a Kelet Népe című lapot.

Igen gazdag és széles körű publikációs tevékenységet fejtett ki. Jelentősek helytörténeti tanulmányai is. Említést érdemel a Szlovenszkoói városképek című kötet, amelyben szülővárosáról, Érsekújvárról is írt. 1980. december 31-én hunyt el Budapesten.

DOBOSSY LÁSZLÓ

A tanár, az irodalomtörténész, műfordító, a Sarló nemzedék meghatározó jelentőségű alakja, Dobossy László 1910. augusztus 9-én született Vágfarkasdon. Tízéves volt, amikor szülei felköltöztek Érsekújvárra. Erre az időszakra Dobossy így emlékezik: „Alig múltam tízéves, amidőn egy őszi estén szüleimmal először érkeztem faluból városba. Az első lépés fájdalmas volt: megbotlottam a járdaszegélybe s nevenségesen hasra estem. Nálunk otthon nem volt járda, sötétben is tudtuk, merre, hogyan menjünk...”

Dobossy az egykori alma materre a Vallomás a hűségről című írásában így gondol vissza: „Az immár másfél száz éves iskolánk olyan intézmény volt és marad, ahová egyszer - tanulóként - belépett valaki, az aztán élete végéig hiába próbál kilépni belőle. Szelleme és emléke elkísérte mindenüvé, vele marad, alma materként táplálta. Akarva-akaratlanul így vagyunk ezzel mi, újjvári diákok. Az idő útja minél messzebbre visz az iskolában eltöltött évektől, az emlékezet révén s a hűség erejével egyre közelebb kerülünk hozzájuk...”

Főiskolai tanulmányait Párizsban és a prágai Károly Egyetemen végezte, tanári oklevelet és filozófiai dokortust szerezve.

Már szellemi tudatosodásának kezdete óta minden igyekezettel arra törekedett, hogy népeink életében és fejlődésében főleg a közös vonásokat és párhuzamokat figyelje és keresse, és részese legyen a kis nemzeteket ösz-

szekötő szálak erősítésének. Egy életre szóló elkötelezettséggel hirdette és vallotta, hogy kis nép is lehet nagy nemzet, ha van eredendően új és lényeges mondanivalója a világnak.

Dobossy László humanista magatartása, hűsége az „öröknek” mondott emberi értékek iránt tőlünk, utódoktól elismerést és tiszteletet érdemel.

1999. január 27-én hunyt el Budapesten.

CZÁRÁN DÁNIEL

1880. május 13-án született Sebeden, Temes vármegyében. Az aradi tanítóképzőben, 1904-ben szerzett testnevelési tanári oklevelet. 1905-ben az érsekújvári gimnázium testnevelő tanára, ahol 35 évet töltött az iskola falai között. Tanítványai már az 1905/06 -os iskolaév végén elnyerik a bajnoki díjat a székesfehérvári ifjúsági versenyen. Maga is kitűnő tornász, szakmájának és az ifjúságnak egyaránt rajongója.

De nemcsak az iskolában, hanem a társadalmi munka szélesebb területein is lelkes odaadással tevékenykedett. Turczel Lajos Tanulmányok és emlékezések című könyvében így emlékezik egykori tanárára: „A kedélyes, de őrmesteri módon szigorkodni is tudó Czárán Dániel tornatanár az intézet egyik legrégebb pedagógusa volt. Alapítója és vezetője volt az 1907-ben alakult ÉSE (Érsekújvári Sport Egyesület) sportegyesületnek, amelynek pályáján évente népszerű tornaünnepélyt szervezett, és kiváló tornászokat nevelt...”

Az első köztársaság idején a városhoz közel eső szigeten az öreg Nyitra folyó partján jól felszerelt strandot létesített. Mindenütt ott volt, ahol munkára és kezdeményezésre volt szükség. Czárán Dániel neve és érdemei megörökítésre méltók városunk sportéletének kialakulásában.

1966. augusztus 2-án hunyt el Naszvadon.

TANÁROK VISSZAEMLEKÉZÉSEI

Diákéveim

PaedDr. Gátasi Béla

1982-ben érettségiztem Érsekújvárott a gimnázium ódon falai között. Diákéveim legszebb időszaka volt az a 4 év, amit az Érsekújvári Gimnázium diákjaként töltöttem el. Olyan osztálytársakra találtam, akikre ma is szívesen emlékszem és örömmel találkozunk. Az évek során barátok lettünk, és az osztály átalakult kellemes baráti közösséggé. Érettségi után mindenki elindult az „ÉLETBE”, hogy megjárja a maga útját. Egy latin mondás szerint: „Kellemes az elmúlt dolgokra való visszaemlékezés.”

Az iskola tantestülete rendkívül erős volt, szakmailag és emberileg egyaránt. Rangsor és a teljesség igénye nélkül szeretném megemlíteni Hornyák Pál, Csizmadia Béla, Barák József, Tárnok Zsuzsanna, Geleta Ernő, Kovačič Beáta tanárokat, akik szívüket is beleadták, hogy mi sikereket érjünk el. A felsorolásban utoljára hagytam Brigán Zoltán tanár urat, aki a matematika és fizika tanításán kívül az osztályfőnököm is volt. Az ő személyisége új szint vitt a tanítás minőségébe. Lehetett látni a szenvedését, ha a diák nem értette meg az elmondottakat, és addig kísérletezett, míg ered-

ményt nem ért el. Örülök, hogy a négy év alatt sok jót kaptam iskolatársaimtól valamint nagyra becsült tanáraimtól. Ők közösen formálták jellememet, egy-egy közösség iránti elkötelezettségemet, és a tévedések beismerésének szükségességét. A négy év igazolta, hogy jól felkészítettek, mert az óvatos, bölcs és megfontolt döntéseim alapján szép életet tudok magam mögött. A gimnázium elvégzése után az én életpályám a matematika mentén haladt tovább. Matematika – informatika – technika szakos tanár lettem.

1983-ban kezdtem az érsekújvári gimnáziumban tanítani, tehát a volt gimis diákból gimis tanár lett. Nagyon örültem, amikor sikerült állást kapni a jó nevű iskolában, ahol akkor sok fiatal kolléga kezdett el dolgozni. Tele voltunk lelkesedéssel, ambícióval, tettvágygal, amely átsegített a pályakezdő évek nehézségein. A tantestületben rendkívül sok színes tanáregyenység tanított, akiket példaképnek tekintettem, akikhez hasonló jó pedagógus szerettem volna lenni. Több esetben osztályfőnök is voltam. Nagyon szerettem ezt a sok munkát és időt igénylő feladatot, mert szükségét éreztem annak, hogy valakihez

erősebben kötődjek és ők is hozzám. Olyan ez, mintha egy nagy család lennénk, hiszen itt tud a pedagógus legközelebb kerülni a tanulókhöz, és a legtöbb segítséget is itt tudja adni a diákjainak.

Ahogy gondolkodom, ahogy „előadok“, ahogy a tanítványaimhoz viszonyulok, abban tudatosan és ösztönösen is az munkál, amit gimnazistaként a „nagyoktól“ ellestem, tanul-tam, amitől igazán „érett“ lettem.

A mai napig a Pázmány Péter Gimnázium tanára vagyok, lassan 30 éve. Úgy érzem, hogy a munkám nem volt hiábavaló, sikerült ismereteimet továbbadni a tantárgyaim iránt érdeklődő tanulóknak. Kívánom az ifjú tanár kollégáknak, hogy sok tehetséges fiatallal találkozzanak, akiből értelmes, a problémákat megoldani tudó felnőtteket neveljenek! A jelenlegi tanulóknak szép eredményekben gazdag diákéveket kívánok, hogy ezáltal jól felkészülhessenek a felnőtt élet feladatainak megoldására!

Egy ilyen visszaemlékezés ezernyi emléket ébreszt az egykori diákban. Emlékek a diákcsínyekről, emlékek tanárokról, emlékek órákról, elbliccelt házi feladatokról, emlékek kirándulásokról, emlékek talán meg sem történt dolgokról.

Egy iskolát alapvetően az minősít, tanítványai mire vitték, hogyan állták meg helyüket a nagybetűs életben. Én úgy gondolom, miattunk nincs szégyenkezni valója az alma maternek. Valamennyien megtanultuk a leckét. Lettünk becsületesen dolgozó emberek, orvosok, mérnökök, jogászok, tanárok...

170 éves iskolánk, ezt köszönjük Neked!

Hordjuk tisztán szívünkben!

Csizmadia Béla

Végtelen tér, idő: a fizika illetve a matematika alapfogalmai, mondhatjuk axiómái. Tanulmányainkból tudjuk, hogy minden jelenség térben (valahol) és időben (múltban, jelenben, jövőben) játszódik le. Most, hogy iskolánk jubileumát ünnepeljük, tekintünk kissé a múltba. Mert a múlt ismerete nélkül nem lehet sikeres jövőt építeni. Ezen természetesen lehet vitatkozni, de nem érdemes. Az a pedagógus nemzedék azonban, amelyhez én is tartozom (napjainkban nyugdíjasok), az elemit még a második világháború idején végezte vagy nem végezte. Tehát megélhette, tapasztalhatta a háború veszélyeit és annak borzalmait. Ennek következtében én is részese lehettem a háborút követő hontalanság éveinek, minden következményével

sújtva. Az alapiskola első évfolyamát sikerült elvégezniem. Hozzátartozik az igazsághoz, hogy tovább nem folytathattam tanulmányaimat, mert a közel négy évig tartó jogfosztottság, elnémitottság után az újraindulási helyzet rendkívül nehéz volt. Mivel még mindig nem volt magyar nyelvű tanítás, sikerült bejutnom elsőből a negyedik évfolyamba, mondanom sem kell, szlovák nyelvű osztályba. (A történelmi értékek folytonossága nem csupán a művészetekre vonatkozik. Az értékek folytonosságában, megszakítottóságában eligazodni nem lehetséges akkor, ha eközben kizárólag a napi politika meggondolásaira tekintünk, és ha nem történetiségünkben, nem a saját korok feltételei között vizsgáljuk a régebbi korok értékeit. Az elfogultságok, egyoldalúságok és nem különben a sovinizmus a háború utáni történelmünkben is kísértettek.)

Az érsekújvári gimnázium padjaiban

Miután megnyíltak a magyar iskolák, és sikeresen elvégeztem az alapiskolát, az érsekújvári gimnáziumban folytattam további tanulmányaimat. Itt meggyőződhettem róla, hogy a társadalmi forradalom és az anyagi-kulturális felemelkedés egymás nélkül nem valósulhat meg. Tanulságos lett, hogy egy kisebbségbe szakadt nép, mint a miénk, Európa e táján belső meggyőződése, vágyai, jobb reményei alapján hiába akar a haladás útjára lépni, ha nincs nemzetközi támasza, nem állhat meg a politika brutális erőivel szemben. Mi az örökséget nem ereklyeként szemléljük, hanem tanulságokat és tapasztalatokat kutatunk benne. Az a kihívás, amely az iskolába járó gyereket és felnőttet éri, egyben éri magát az iskola intézményét is, egészen új feladatok megoldását várva tőle. Nem elégedhet meg az ismeretek átadásával, hanem közéleti és társadalmi cselekvésre kell serkenteni a diákságot.

A pedagógus szerepéről

Abban az iskolában tanítani, amelyben magunk is tanultunk, felemelő érzés. Ezen kijelentésből következtetni tud a kedves olvasó, hogy a főiskolai tanulmányaim befejeztével a volt tanárain kívánságára mint pedagógus visszakerültem szeretett iskolámba. Most már utólag elmondhatom, hogy életem az érsekújvári gimnázium. Több mint 45 évet töltöttem az alma mater falai között. Munkám során mindig azt tapasztaltam, hogy igazán jó kapcsolatokat azok a pedagógusok tudnak kialakítani, akik szeretik is a gyerekeket, a fiatalokat. A tanító roppant lehetősége az is, hogy a gyerek számára ő képviseli a társadalom követelményeit, s ennek révén az iskolában és azon túl megbecsülést szerezhet magának. Az iskola, melynek közösségét a tanító szervezi, nemcsak oktatási intézmény, hanem az emberi kapcsolatok, a fegyelem és a figyelem, a társakra és a problémákra irányulás elsajátításának színhelye is. Egészséges személyiségfejlesztés csak akkor képzelhető el, ha az ifjúság értéktudatában a sport, a testnevelés reális szükséglet, az önmegvalósítás eszköze.

Ezeket a követelményeket iskolánk volt pedagógusai legtöbb esetben korán felismerték, és ekként cselekedtek.

Visszhang 1:

A kedélyes, de őrmesteri módon szigorkodni is tudó Czárán Dániel már 1907-ben a gimnáziumban tanított, és az akkor megalakult, de két évig csak torna- és vívószakosztályként működő sportegyesületnek, az ÉSE-nek vezetője és alapító tagja volt. Az ÉSE-pályán évente népszerű tornaünnepélyt szervezett, és kiváló tornászokat, labdarúgókat nevelt.

Visszhang 2:

Procházka László 1938-ban érettségizett az újvári gimnáziumban. Többször volt főiskolai válogatott kapus. 1947-ben a párizsi Főiskolai Világbajnokság résztvevője volt. A háború után megalakította Magyarországon a röplabda-sportot. Mint a szövetség alelnöke és az Európai Szövetség tagja, Európa számos országába eljutott. Hosszú ideig a magyar röplabda-válogatott kiválósága volt.

Visszhang 3:

Én, mikor tanítani kezdtem az akkori Magyar Tizenegyéves Középfiskolában, azonnal hozzáfogtam az alaptagozatot a futballcsapat szervezéséhez. Ebből a csapatból több csehszlovák ifjúsági válogatott játékos került ki, és sokan közülük a Liga 1-ben évtizedekig rúgták a labdát.

Visszhang 4:

Az érsekújvári magyar kulturális élet centruma akkortájt a Csemadok helyi alapszervezete volt. A Csemadok március 15-én minden évben megemlékezett (megemlékezik) az 1848-as szabadságharcról. Vezetésem alatt a gimnázium irodalmi színpada évről évre hatékonyan hozzájárult az ünnepi estek színvonalához.

Visszhang 5:

A gimnázium első évfolyamában a magyar irodalmi órán többek között Balassi Bálintról azt tanultuk, hogy a magyar reneszánsz nagy költője, a magas művészi színvonal, a magyar nyelvű világi líra megteremtője. Volt végvári vitéz Egerben és Érsekújvárott. Ellenben ekkor még nem tudták, hogy hol van eltemetve. Februárban sítanfolyamon vettünk részt Kráľová Lehotán. Az egyik nap annyira megenyhült az időjárás, hogy a hó alkalmatlan volt a sielésre. Ezért gyalogtúrára mentünk a szomszéd faluba. Miután a templom ajtaja tárva-nyitva volt, körülnézhattunk. Nagy meglepetésünkre az oltár melletti kőtáblától azt olvashattuk

magyarul, hogy Balassi Bálint itt van eltemetve. Diadalitassan ballagtunk vissza szálláshelyünkre a nagy felfedezés közepette. Miközben hóvirágot pillantottam meg az egyik szikla tövében, és ekkor megszületett első költeményem, amelyet most újra idézek.

*Játékos kedvem langyos rebbenése vár,
Gyere szívembe bájos hóvirág.
Szeretet van ott, s mindig szent a béke,
Megmaradsz mindenkor a virágok szépe.*

Balassi sírhelyét tehát Hibbe községben megtaláltuk. Láthatjuk, hogy ilyen véletlen utakon is el lehet jutni a műveltséghez.

Ezek után sem lesz más utunk. Immár történelmi tény: népünk, nemzetünk és ifjúságunk jövője végérvényesen csak a saját kezünkben van. Nincs elveszett poszt, ha az ór egy nagyobb cél, egy nagyobb közösség, egy önként választott küldetés elkötelezettségként áll térben és időben.

Sodrásban

Szárász Magdolna

Az élet két legnagyobb változása kétségkívül a születés és a halál, de közte sok mindent átélünk – jót is, rosszat is. Az iskolaválasztás és a munkahelyválasztás szintén a nagy döntések, nagy változások közé tartozik. Nekem úgy alakult az életem, hogy mindkettő ugyanahhoz kötődik: a gimnáziumhoz!

Diáklányként középen

1970 tavaszán szép ünnepelő ruhába öltözve a felvételi vizsga apropóján léptem be első alkalommal a gimnázium kapuján. „Reál vagy humán osztály?” – kérdezte a vizsgát követően a folyosón az egyik tanár. Mivel szerettem olvasni, és kevésbé számolni, a válaszom humán volt. De aztán jött a meglepetés szeptember 1-jén: „Jézusom, csak lányok, és köztük is csak négy ismerős újjvári arc!” A magyarirodalom-órákat szerettem, versek, elemzések, idézetek – áhítat-

Gimnazista osztálytársakkal – jobbról én

nézzük. Talán igaza is volt, de abban nem, hogy kettést javasolt a magyar érettségi írásbelimre, mivel a puskámból nem pontosan idéztem egy szocialista frázist. A tanár elvtárs-úr még jóval a nyolcvankilences fordulat előtt angolosan távozott, Nyugatra disszidált...

De szó ne érje a gimnázium elejét, el kell mondanom, hogy tiszteltük tanárainkat. És jó emlékekkel gondolunk a gimista évekre, annak ellenére, hogy a szünetekben, mint a börtönudvaron körbe-karikába kellett sétálnunk a folyosókon, majszolgatva tízórainkat szédülésig. Jó érzéssel gondolok vissza a – mezőgazdaságot kiegészítő, közösségkövacsoló – tanév eleji szüretekre és az egyhónapos nyári „brigádokra” is.

Az érettségi után gyorsan elrepültek az egyetemi évek, és én újra visszatértem a gimnázium ódon épületébe. Tanítottam szlovák és magyar tanítási nyelvű osztályokban osztályharcot, tervgazdálkodást, proletárdiktatúrát – munkásokól, parasztokól, odacsap, ahova kell, aztán később rájöttem, hogy nem oda...Aztán már csak magyar osztályokban tanítottunk, aztán a magyar osztályok elköltöztek másik épületbe, aztán teljesen önállósultunk, és kezdtünk felszabadultabban létezni, működni – identitásmegőrzően. Felpezsdült a diákélet: színjátszó kör, lánykórus, diáknapiak, palotás táncok, diákbálók, diáklap és diákönkormányzat, iskolanévadás, szoborállítás stb.

Harminchárom éve a gimnáziumban, gombócból is sok! Hát még gyerekből! De én szeretem őket, mert a tanári pálya az kérem szépen, egy hivatás!

Üzenet az iskolából az iskolának

.....
Stancz György,

nyugalmazott magyar nyelv

és irodalom–történelem szakos tanár

Az évek gyorsan telnek. Ismét „üzent” az iskola...

1992-t irtunk, akkor 150 év telt el azóta, hogy Érsekújvárott megalakult az első gimnázium – 1842-ben. A Ferenc-rendi szerzetesek önfeláldozó, elszánt, makacs és kitartó munkájának eredménye volt ez a siker – eredményes harc a politikával, országos intézményekkel, persze a városvezetés, a „közjót szerető polgárok” hathatósan támogatták a nemes célt, de amint végül is kiderült, nem volt ez meddő „szélmalomharc”. A patinás épület ma is áll – bár sokak számára érthetetlen, miért nincs semmi köze a mai gimnáziumhoz. (Mindenesetre a 150. évforduló kapcsán a kérdés felmerült, az épület akkor üresen állt, a megértés is megvolt a város vezetősége részéről.)

Kerek évforduló alkalmával az iskola mindig üzent, felhívta önmagára a nyilvánosság figyelmét. Az első sikeres ötven év betetőzéseként az addig négyosztályos algimnázium főgimnáziummá lépett elő. Az iskola korabeli értesítője tüzetes alapossgal számolt be az elért sikerekről. A város életében nagy eseménynek számított, amikor az intézmény 1911-ben átköltözött az impozáns új épületébe (Széchenyi utca). Országos jelentősége folyvást nőtt, a két háború közötti években még az elcsatolt távoli megyékből is sok diák járt ide. 1942-ben „VILÁGÍTÓTORONY”-ként ünnepelték a 100. évfordulót. Az akkori diákok később büszkén és lelkesen emlékeztek vissza a nemzeti ünnepekre emlékeztető nagyszerű, színvonalas rendezvényekre.

És most „nemrég” – 20 évvel ezelőtt – ismét lázban égett hosszú hónapokon keresztül az egész iskola: az iskola vezetősége, a szervezéssel megbízott tanárok, de az iskolabarátok, a régi diákok – természetesen az akkori diákokkal együtt –, és sokat segített a helyi Csemadok is. Talán a legaktívabb külső szervező Major Feri bácsi, az akkori Csemadok-titkár, s mint régi gimnazista a nagy generációból, szinte napi kapcsolatban állt az iskolával. Több szekrényt kitöltő különféle anyagokkal, dokumentumokkal, képekkel és sok jó tanáccsal, visszaemlékezéseivel segítette a szervezőket. De lángolt az ügyért a magyar alapiskola egykori igazgatója, Száraz László tanár úr, kedves barátom is, továbbá sok-sok hazai és külföldön élő öregdiák, mintha valami családi ünnepre várnának, jöttek és hozták az ötleteket, írásait, visszaemlékezéseiket. Néhány nevet hadd említsek közülük: Dr. Dobossy László és Dr. Turczel Lajos egyetemi tanárok, Luzsica Lajos festőművész (a Rákóczi Szövetség nevében, Dr. Balázs András jogtanácsos, Szőke István (az Élet és Tudomány főszerkesztője),

MUDr. Tornóczi László, Jánossy Sándor publicista és sokan-sokan mások. Az évforduló kapcsán - jól időzítve - könyvek, visszaemlékezések, mint pl. dr. Turczel Lajos (Részletek gimnazista naplóból), dr. Dobossy László (Vallomás a hűségéről), Luzsica Lajos (Elindulás), dr. Balázs András (Az érsekújvári gimnazisták és a Sarló), Rész E. Zoltán (Ujvári gimnazisták), Kovács Ferenc (Diákok a viharban) és még több más, többet ezek közül tartalmaz a 150. évfordulóra kiadott Emlékönyv is. Az évfordulás rendezvénysorozatnak sok száz vagy ezer látogatója volt az itthoniakon kívül Kanadától, Budapesten keresztül egészen Izraelig. Az iskola üzent, és csak jöttek és jöttek...

Nagyon belefáradtunk, de megértte!

Személy szerint, én mindig áhítattal figyeltem először kívülről, majd belülről is ennek a nagyszerű intézménynek kisugárzását, tekintélyt parancsoló légkörét, kezdetben kisdíakosan igyekezve azokat, akik oda jártak, a tanárookra úgy néztem fel, mintha egészen különleges lények lettek volna - mert azok is voltak! Egész kis történetek kaptak szárnyra mindarról, ami ott bent történt. Nagybátyáim a kezdetektől itt, azok között a falak között éltek fiatal éveiket, a család, a rokonság zöme úgymond szinte ide kötődött.

Még nem is ismertem őket, de valóban „ismerősként” éltek bennem a nevek: Czárán Dániel, Vlosák Péter, Vanek Imre, dr. Noszkay Ödön, Krammer Jenő, Bánó Ernő, Mrenna József, Thain János és még sokan mások.

Majd én is gimnazista lettem a háború után, és igazán nem is volt számomra ez az iskola, szinte második otthonomná vált. Itt lett belőlem lassan nagydíák - és bár a megelőző években azért kirázott a hideg, ha az érettségire gondoltam, de csodák csodájára nem haltam bele. Ezek az évek még a régi, ún. kemény szocializmus embert próbáló - gyakran deformáló, sokszor a személyiséget megalkalmazó éveit voltak. Az iskolában azonban - tanáraink jóvoltából, vagy csupán alaposan lehűtve,

Családommal

jócskán megszélesítve a kinti „fényes szelek” -ből. (Ezt a világot jól mutatja be Bacsó *Fényes szelek* c. filmje – megdöbbentő, félelmetes -, néha felidézem videóról.)

Később - 1976-tól - már mint tapasztalt pedagógus jöttem vissza a gimnáziumba, hosszabb pedagógiai gyakorlat után. Most egy kicsit szorongva, de kitűnő igazgatónk, Gunda Ladislav (kölcsonösen megkedveltük és tiszteltük egymást) és kitűnő tanári karunk gyorsan feledtették velem fölösleges kételyeimet. Kiváló iskolába kerültem. A legjobb szlovákiai gimnáziumok között szerepeltünk az egyébként akkoriban gyakori minisztériumi látogatások és értékelések alapján. Hogy milyen volt az iskola színvonala? Többször volt alkalmam összehasonlítani tanáraink és diákjaink tudását mint kiküldött érettségi biztos vagy elnök (Komárom, Dunaszerdahely, Pozsony stb.), és a tapasztalatok csak megerősítettek mind-ebben. Örömmel és némi büszkeséggel mondom, hogy régi tanáraink közül mint kollégát szívesen fogadtak többen is (pl. dr. Dobossy Anna - francia, testnevelés szakos - 70 évesen is elegáns, olimpiai bajnokhoz illő tartás, fellépés - dr. Rehák Gyula, Dubai Géza, Barák József tanár urak és a csodálatos Gánóczy Mihály tanár úr - sohasem voltam természettudományi beállítottságú diák, de annak idején igazán megszerettette velem pl. a trigonometriát, most is mindig mosolygó, jóindulatú, nagy tudású kolléga szinte barátként fogadott... és sorolhatnám tovább.) Öröm volt itt dolgozni. Amikor nyugdíjkorba értem, azon vettem magam észre, hogy további hat évet töltöttem el mint óraadó tanár. Illett befejeznem...

És a diákok? Persze, mindig akadtak és lesznek is olyanok, akik úsznak az árral, de én csak a szépre emlékezem. De hogy milyen is volt a diákélet diákszemmel? Cs. Liszka Györgyi, a Vasárnap főszerkesztője, mindig kitűnő tollú, az irodalmat szerető kedves volt diákunk egy nagyszerű görbe tükröt készített diákveiről Lilla naplója címmel. Hát van benne

minden, de frappáns - nekem tetszett! Szóval ez a könyv is - a műfaj adta lehetőségekkel élve - segíthet megismerni ezeket az éveket, és disztingválni, tallózni a korabeli iskolai élet tarkabarkaságában. Aki akar, a színpalak mögött is leskelődhet.

A lényeg mégis az, hogy volt diákjaink - és biztos így lesz ez a maiakkal is - megállják helyüket a legigényesebb elvárásokat is beváltva a közéletben, de különösen mint tuda-

Unokáim - Sophie és Noah

mányos dolgozók: tudósok, mérnökök, orvosok, tanárok mindenféle szinten – otthon és messze távoli kontinenseken is. A „Világítótorony” tehát működik és üzen: hívom és köszöntöm a mindig újakat! Csak működjön még soká, legyenek újabb és újabb sikerekben gazdag évek és kerek évfordulók!

Persze nem minden habos torta... Voltak szűk esztendők is, a diákok létszáma is néha megfogyatkozott, de tettünk érte – hosszú lenne elmesélni. Én úgy látom, hogy az iskolában eltöltött harminc évemből kevés az az idő, amiért érdemes szomorkodni. Mert voltak – sajnos –, lesznek is gáncsoskodók, rosszakaróink is. Megváltozni nem is igen fognak. Sokakat eltanácsolnak, elcsábítanak a mi iskolánkból – lelkük rajta –, zátonyok és szirének sok kárt okozhatnak nekünk, nemcsak az iskolának, de a városnak, magyarságunknak.

Erősítsen bennünket az a tudat – tanárt és diákokat, szülőt és iskolabarátot egyaránt –, túléltünk már tatárt, törököt, ilyen vagy olyan diktatúrákat, kaptunk már kis és nagy pofonokat, mert sokak fülét, lelkét bántotta, ha szóltunk... és még mindig és mégis itt vagyunk!

Ne tévesszen meg bennünket sem hamis manipuláció akár a politika oldaláról. A simulékony és mindentudó média részéről, a magabiztos nagyokosoktól – és a kishitűektől!

Tudnunk kell, kik vagyunk, ismernünk kell (nagyon és pontosan) gyökereinket, tisztában kell lennünk identitásunkkal. Az erkölcsi tisztaság, egyenes beszéd és hit párosuljon igazi hasznos tudással. Válogassunk, válasszunk jól, okosan, pragmatikus módon a lehetőségek között, és ne kergessünk délibábokat!

Válasszunk magunknak példaképeket (sok más közül: iskolánk névadója is lehetne az – meg kellene jobban ismernünk)! Fontos lenne visszafordulni a múltba, de kereshetünk sokkal közelebbi, köztünk élő, kezünkkel – szívünkkel elérhető, követhető nagyszerű embereket is.

Mert hiányoznak belőlünk a nemes ideálok, sodródunk: ez pedig veszélyes navigáció! Az elmúlt fél évszázad – tudatosan – lerombolta akaraterőnket, szolgállelkűvé formált, szétördelte értékrendjeinket – és nem adott helyébe mást! Kezdjük hát az alapoktól az építkezést, formáljuk meg magunkban az új embert. Ezért kellene a jó és időálló példaképek és értékrendek. Bízunk egymásban és még inkább önmagunkban. Az erős, magabiztos egyén hozza létre az erős, öntudatos közösséget, nemzetet.

Ha utat tévesztettünk, ott a „Világítótorony” (az iskola), a család, a hit és ott a templom. Hit és igazi tudás nélkül nincs erkölcsi erő, nincs önbecsülés, nincs, ami értelmet ad az életnek, nincs szárnyaló szellem!

Olvassuk el hát újra Reményik Sándor és Ady Endre versét, és gondoljuk végig minden szavát! És aztán olvassátok el ismét és megint újra! És még valamit: minden nemzet az anyanyelvén lett tudós! Ezt neveli belénk a család, a templom és az iskola:

Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az elmúlt élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted.
(Ady E.)

... s gyermeketek ... ne hallja szülője szavát?!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!
(Reményik Sándor)

HÍRES MATURÁNSOK

Filakovszky János

Ideggyógyász szakorvos, kutatóorvos, PhD. fokozatot szerzett az idegtudományok területén, egészségügyi menedzseri diplomával is rendelkezik. A Quintiles Magyarország Kft. és a Quintiles Kelet-Európai és Közel-Keleti Régiójának ügyvezető igazgatója. 1996 óta dolgozik gyógyszerfejlesztési területen.

Születési hely: Érsekújvár

Születési dátum: 1967

Tudományos fokozat: PhD. (2002), Klinikai orvostudományok

Szakterület: idegtudományok, központi idegrendszer, epilepszia

Tudományos osztály: V. Orvosi Tudományok Osztálya

Tudományos bizottság: Klinikai I. (konzervatív) Tudományos Bizottság

Kutatási terület: szerotonin, epilepszia, alvás

Liszka József

Az álmok azért vannak, hogy megvalósítsuk őket

Noha fogalmam sincs, hogy kik lesznek az olvasói annak az emlékkönyvnek, ahová az alábbi sorokat írom, csak remélni szeretném, hogy az érsekújvári magyar gimnázium egykori növendékein kívül a jelenlegi tanulói is csak belenéznek majd.

Mert elsősorban nekik mondanék el valamit.

Azt tudniillik, hogy nem szabad feladni az álmainkat.

Személyes történetemmel kísérlem meg ezt az állítást alátámasztani. Majdnem azt mondtam, hogy amióta eszemet tudom, régész szerettem volna lenni, de hát ez így azért nem egészen igaz. Egészen kiskölyökként suszter, majd valamivel később mozdonyvezető szerettem volna lenni (a napokban tudtam meg, hogy köztársasági elnökünknek is hasonló gyerekkori álmai voltak, ezért erre az utóbbira azóta különösebben nem vagyok büszke).

Hogy ez az archeológia iránti érdeklődés pontosan honnan jött, így visszagondolva, több eredője is lehetett. Az alapiskola felső tagozatában rendszeres résztvevője voltam a járási és kerületi biológia versenyeknek, s egy alkalommal az egyik nyitrai fordulóra eljutva elvittek bennünket kirándulni Gímesre, mégpedig egy gyalogtúra keretében fel a várromhoz is. Az árnyas fák között, a vízmosta, kitaposott ösvényen haladva az egyik „ellenfél” felkészítő

tanára (ha jól emlékszem, gútai volt) arról beszélt az engem elkísérő Gedai Sanyi bácsinak (a köbölküti alapiskola biológia szakos pedagógusának), hogy ő, noha biológiát tanít az iskolában, mellesleg amatőr régész, s mindenféle felfedezéseit is felemlgette, a vízmosság-ból itt-ott egy-egy cserépdarabot felemelve annak koráról, funkciójáról (legalábbis számomra) lebilincselően beszélt. Szóval ez a vártúra egy kicsit felkeltette már a történelem iránt amúgy is fogékony érdeklődésemet az archeológia iránt. Akkoriban olvastam Vojtech Zamarovský akkor (méltán!) nagy sikerű ismeretterjesztő könyveit a világ hét csodájáról, a hettiták birodalmáról, de főleg Trója felfedezéséről. A kereskedőből lett német régész, Heinrich Schliemann élettörténete aztán annyira megragadott, hogy egyszer s mindenkorra lettem a mozdonyvezetésről, s elhatároztam, régész leszek. Történetesen abban az időben a szomszéd falu, Szőgyén határában európai hírű (és színvonalú – ezt persze csak most tudom, akkor fogalmam sem volt róla, hogy hol élek) régészeti feltárások folytak. A Szlovák Tudományos Akadémia nyitrai Régészeti Intézetének munkatársai, Viera Němejcová-Pavúková vezetésével egy rézkori erődtített település maradványait tárták fel. Nos, erre az ásatásra (szüleim hathatós támogatása közepette) jelentkeztem nyári idénymunkásnak (ezt a szokásomat aztán egészen az érettségig, sőt tovább is megtartottam). Közben először régészeti ismeretterjesztő könyveket, majd rövidesen szakpublikációkat olvastam magyarul, szlovákul, csehül és németül. Utóbbiakat Pavúková tanácsai alapján válogatva meg. Noha fizikai munkásként vettek fel, elmondtam az ásatásvezetőnek természetesen, hogy milyen céljaim vannak, ezért gyakran vett maga mellé speciálisabb munkák elvégzésére

Az újvári múzeum régészeként Kecskés Sanyi bácsi társaságában egy Árpád-kori feltárt objektum rajzolása közben 1983-ban (Martina Procházková képe)

is. Egyszer egy kibontott sír (csontváz) lerajzolásánál segédkezve (én végeztem a méréseket) megjegyeztem, hogy ezt a sírt majd később lerajzolom magamnak is. Rosszul fejezhettem ki magamat, mivel Pavúková nyilván úgy értette, hogy „ezt még én is le tudnám rajzolni”. Felnézett a rajztáblára erősített milliméteres papír felől, s visszakerdezett: „Gondolja?” Ekkor már rájöttem, hogy valamit rosszul mondtam, de nem akartam visszakozni, hát rávágtam, hogy igen. Nos, a következő, a zsitvabesenyői Kecskés

Sanyi bácsi, az ásatás mindenkori szakmunkása (aki mellel, jóval később az érsekújvári ásatásaimon is pótolhatatlan segítségemnek bizonyult) által gondosan kibontott és megtisztított, zsugorított testhelyzetben lévő, több ezer éves csontváz méretarányos rajzát már nekem kellett elkészítenem. Sikeredt is oly mértékben, hogy ezt követően előléptem rajzolóvá, sőt, pár év múltán, Pavúkováék családi nyaralása idején, néhány hétre az ásatás szakmai irányítását is reám bízta.

Közben persze gimnáziumba kerültem, mégpedig az érsekújváriba, Hornyák Pál osztályába, ami ugye reál tagozatos osztály volt. Derék csapat, egy még derekabb osztályfőnök irányításával! De hát én valahogy kakukktojásnak éreztem magamat az inkább matematika, ábrázoló geometria, fizika iránt érdeklődő osztálytársaim között. Nem is igen emlegettem (néhány bennfentesebb barátomat leszámítva), hogy mit művelek én nyaranta, miket olvasok, s pláne, hogy mi szeretnék majd lenni. No, de eljött annak is az ideje, hogy csak színt kellett vallani, valamikor a harmadik évfolyam végén, negyedik évfolyam elején. Amikor az osztályfőnököm meghallotta tervemet, igencsak összevonta szemöldökét, s azonnal elmesélte, hogy volt már neki egy ilyen tanítványa régebben, de bizony bejutnia sem sikerült az egyetemen a régészet szakra, s ha kintartok elképzelésem mellett, számíthatok rá, hogy térdig érő fehér szakállam lesz, mikorra bejutok, s elvégzem az archeológiát. Ha egyáltalán bejutok, s ha egyáltalán elvégzem... No, de én csak kintartottam, noha közben kiderült, hogy valóban nem egyszerű bejutni az egyetemen régészeti stúdiumokat végezni. Pozsonyban és Prágában csak minden második-harmadik évben nyitottak évfolyamot. Budapesten nyílt minden évben, oda viszont csak államilag meghatározott létszámú diák mehetett ki évente az akkori Csehszlovákiából tanulni, s ráadásul az is meg volt szabva minden esztendőben, hogy milyen szakokra. Abban az évben, amikor nekem kellett iskolát választanom, 1975-ben tehát, a régészet még csak lehetőségként sem szerepelt ebben a kínálatban. Volt viszont néprajz, amiről sem nekem, sem szüleimnek, sem tanáraimnak fogalmunk sem volt, hogy mi is lehet valójában. Csak annyit sejtettünk, hogy valami hasonló, mint a régészet. Nota bene: nem jártunk messze az igazságtól, noha akkor még nem ismertem Móra Ferenc találó mondatát arról, hogy a régészet halott néprajz, a néprajz meg élő régészet (azt sem tudtam akkor, hogy Móra Ferenc tulajdonképpen régész volt, a szegedi múzeum igazgatója). Magyarán (s rendkívüli módon leegyszerűsítve!) mindkét tudomány az egyszerű nép mindennapi életének a vizsgálatával foglalkozik, csak tudományos kutatási módszereik és forrásaik mások. No, szóval végül is a családi haditanács (osztályfőnököm támogatásával) úgy döntött, hogy akkor menjek arra a régészetre. Valaki azt is megsúgta, hogy ha az ember már ott van, akkor az egyszakos néprajzos képzés mellé másik szakként felvehet bármit, így akár a régészetet is. Nem nyújtom hosszúra, szerencsésen felvettek néprajzra (történelemből és szlovák nyelvből, irodalomból kellett a pozsonyi Néprajzi Tanszéken felvételizni), s 1975 őszén megkezdhettem tanulmányaimat a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán néprajz és régészet szakokon.

Ott meg úgy jártam, hogy fél éven belül rádöbbsentem, jobban érdekel engem az élő régészet, mint a halott néprajz (lásd a Móra-idézetet fentebb!). No, de becsülettel elvégeztem mindkét szakot, s amikor állás után kellett nézni, úgy jártam, hogy a néprajzos diplomával nem tudtam mit kezdeni (noha a csehszlovák állam éppen annak megszerzésére küldött ki Magyarországra: ennyit az akkori szocialista tervgazdálkodás hatékonyságáról), viszont régészként (noha csak önszorgalomból vettem fel és végeztem el a szakot) el tudtam helyezkedni az érsekújvári Járási Múzeumban. Ahol aztán tíz esztendő le is húztam archeológusként, miközben szívem mélyén néprajzkutatónak éreztem magamat. Szabad időmben, ismétlem: szabad időmben (!) éjszakáimból, hétvégeimből, a családra szánható időből elcsípve foglalkoztam néprajzzal, végeztem kutatásokat, publikáltam, szereztem meg az egyetemi doktorátust.

Mára a kenyéradó szakmámat is a néprajz jelenti ugyan, de azoknak az ismereteknek, amelyeket a régészeti stúdiumaim alatt és gyakorló archeológusként szereztem, a mai napig hasznát veszem néprajzosi, etnológusi munkám során is. Hiszen, mint mondtam, Mórát idézve, a két tudományszak valóban közeli rokonságban van egymással. Munkám egyszersmind a hobbim is, s mindezt nyakasságom mellett szüleim és az érsekújvári osztályfőnököm támogatásának (is) köszönhetem.

Keszegfalva, 2012. július 8.

Fontosabb (szakmai) életrajzi adatok

Tanulmányok:

1975 – Érettségi az érsekújvári gimnáziumban

1980 – A diploma megszerzése néprajz-régészet szakon a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán

1985 – Az egyetemi doktori diploma („kisdoktorátus”) megszerzése a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán (PhDr)

2003 – A doktori fokozat (PhD) megszerzése a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán

2008 – Habilitálás a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán (dr. habil.)

Munkahelyek és beosztás:

1980–1991 – Járási Múzeum, Érsekújvár (régész)

1991–1997 – Duna Menti Múzeum, Komárom (néprajzkutató, osztályvezető)

1997 – Fórum Kisebbségkutató Intézet Etnológiai Központ, Komárom (néprajzkutató, igazgató)

2005 – Selye János Egyetem Tanárképző Kar, Komárom (2005–2008: egyetemi adjunktus; 2008–: egyetemi docens)

Fontosabb önálló publikációk:

1. *Ágas-bogas fa. Néprajzi ismeretek alapfokon.* 1. kiad.: Bratislava: Madách 1986, 89 p. 2. kiad.: Dunaszerdahely: Lilium Aurum 1992, 127 p. 3. kiad.: Dunaszerdahely: Lilium Aurum 1995, 138 p. 4. kiad.: Dunaszerdahely: Lilium Aurum 2002, 143 p.

2. *Bibliográfia etnografie a folkloristiky maďarskej národnosti na Slovensku. Od začiatku 19. storočia do konca roku 1986. A szlovákiai magyar nemzetiség etnográfiai és folklorisztikai bibliográfiája. A 19. század elejétől 1986 végéig.* Bratislava: Szlovák Tudományos Akadémia Néprajzi Intézete–Cse-madok KB 1988, 232 p.
3. *Magyar néprajzi kutatások Szlovákiában. 1918–1938.* Bratislava: Madách 1990, 143 p.
4. *Fejezetek a szlovákiai Kiszálföld néprajzából.* Budapest: OKTK Magyarorsággutatás Program 1992, 162 p.
5. *Őrei a múltnak. Vidéki múzeumok, tájházak, néprajzi gyűjtemények Dél-Szlovákiában.* Dunaszerdahely: Lilium Aurum 1994, 165 p.
6. *„Szent képek tisztelete“. Dolgozatok a vallási néprajz köréből.* Dunaszerdahely: Lilium Aurum 1995, 169 p.
7. *„Tudománynak kezdetéről“. Magyar néprajzkutatóként Szlovákiában 1979–1998.* Budapest–Dunaszerdahely: Ister–Nap 1998, 206 p.
8. *Állított keresztényi buzgóságból... Tanulmányok a szlovákiai Kiszálföld szakrális kisémlékeiről.* Dunaszerdahely: Lilium Aurum 2000, 222 p.
9. *A szlovákiai magyarok néprajza.* Budapest–Dunaszerdahely: Osiris–Lilium Aurum 2002, 542 p.
10. *Národopis Maďarov na Slovensku. Komárno–Dunajská Streda: Fórum inštitút pre výskum menšín–Vydavateľstvo Lilium Aurum 2003, 495 p. (Interethnica 5.)*
11. *Zwischen den Karpaten und der Ungarischen Tiefebene. Volkskunde der Ungarn in der Slowakei.* Passau: Lehrstuhl für Volkskunde 2003, 505 p. (Passauer Studien zur Volkskunde 22.)
12. *Két Duna keríti... Tanulmányok a Csallóköz néprajzához.* Pozsony: Kalligram 2005, 283 p. (Csal-lóközi Kiskönyvtár)
13. *Bevezetés a néprajzba. A magyar néprajz/európai etnológia alapjai.* Dunaszerdahely: Lilium Aurum Könyvkiadó 2006, 233 p.
14. *Nyitra vidéki népballadák Arany A. László hagyatékából. Összeállította és a kísérő tanulmányt írta Liszka József. Somorja: Fórum Kisebbségkutató Intézet 2009, 199 p. (Jelek a térben 2.)*
15. *Populáris kultúra.* Somorja: Fórum Kisebbségkutató Intézet 2010, 516 p. (Magyarok Szlovákiában 6.)
16. *Bevezetés a folklorisztikába. Szöveges folklór.* Dunaszerdahely: Lilium Aurum 2011, 267 p.

Molnár László

(Ing. Molnár László CSc., vegyészmérnök, vadászattörténész)

Egyelőre még fog a penna,
De meddig, azt nem tudom,
Csak az ne legyen a vége,
Hogy sokat akar a szarka,
Csak nem bírja a farka...

(Molnár László leveléből, 2000. aug. 16.)

Molnár László egyik magyar nyelvű publikáció társszerzőjeként

Érsekújváran született 1921. november 29-én, itt érettségizett a M. K. Állami Pázmány Péter Gimnáziumban. Egyetemi tanulmányait a budapesti József Nádor Tudományegyetem vegyészmérnöki szakán végezte 1944-ben. A természet szeretetét tízéves korától a Czuczor Gergely cserkészcsapatban sajátította el. Vegyész pályáját a surányi cukorgyárban kezdte, majd az egyesített gyógyszerkutatásban, a galgóci SlovakoFarma laboratóriumában folytatta. Pozsonyba való áthelyezése után már a Szlovák Tudományos Akadémia Vegyészeti Intézetének biológiai ellenőrző laboratóriumában kezdődtek kutatási munkái. Komoly elismerésben részesült a Szlovák Tudományos Akadémia Kísérleti Gyógyszerkutató Intézetének megalapításáért. Vezette a fizikai-kémiai laboratóriumot, ahol gyógyszerkémiai és gyógyszerhatástani kutatásokat végeztek 1953-1958-ban.

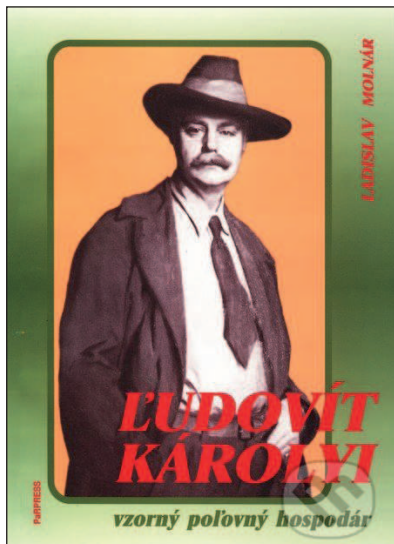
Igazgatóhelyettesként tizenegy éven keresztül irányította a farmakológiai kísérletezést, amelyeket 65 nyomtatásban megjelent tudományos dolgozata igazol. (*Zborník prác Ústavu experimentálnej farmakológie*). Szoros kapcsolatban dolgozott a Cseh Tudományos Akadémia prágai Polarográfiai Kutatóintézetével, a Nobel-díjas J. Heyrovský professzorral. Eredményes munkájáért 1961-ben Prágában megvédhette a tudományos kandidátusi fokozatot.

J. Heyrovský professzor és Zuman: *Bevezetés a gyakorlati polarográfiába* című szakkönyvét magyarra fordította, amelyet az MTA adott ki Budapesten. Molnár László már 1949-ben tagja volt a Szlovák Vegyészek egyesületének, tiszteletbeli tagjává 1983-ban választották. Az együttműködésért kitüntették. Nemzetközi részvétellel országos kongresszusokat szervezett Pozsonyban, Szmolányban (Smolenice) és Veszprémben, szakköröket vezetett Budapesten, Jénában és Varsóban, szlovák és magyar nyelvű tájékoztatóval. Több vegyészeti összejövetelt szervezett Selmechányán, egybekötve a gyártó cégek kiállításával. Gazdag, eredményes kutató munkásságát 1981-től nem folytathatta.

Nyugdíjaztatása után érdeklődése a természetvédelem, de főleg a vadászattörténelem felé irányult. Szlovákiában gazdag anyag kínálkozott ennek megírására. Megjelentek köny-

vei, monográfiái, sorozatos cikkei szaklapokban, melyek mind a vadászati kultúráról szólnak. Könyveit szlovák és magyar nyelven is kiadták.

Tagja volta a Stomfa (Stupava) melletti vadaskert társaságának. Elévületlen érdemeket szerzett a CIC (nemzetközi vadászszervezet) eredetét deklaráló dokumentálásnak a felkutatásában, amely 1928-ban szülővárosában, Érsekújvárbán alakult, 1930-tól a CIC Párizsban székel. E nemzetközi szervezet Tótmegyerre való áthelyezésén fáradozott. Sajnos nem adatott meg neki, hogy e meg egyezéstről szóló jóváhagyást megérhette volna, amely Genfben 2005. december 10-én jött létre. Erről szól könyve, az *Érsekújvártól Párizsig*.

Molnár László egyik szlovákul megírt könyve

miel a muflon Szlovákiában nem volt őshonos állat, Korzikáról kellett behozni, ott élt, valamint Szardínián és Cipruson. Gimesen engedték őket szabadon, ahol 2002-ben emléktáblát helyeztek el ennek emlékére.

Szlovák nyelvű, reprezentatív kivitelezésű könyvei: *A szlovákiai vadászat története az őskortól a napjainkig* (1984), *A vadászat és vad mint képzőművészeti motívum* (1988), *Mítoszok, hagyományok, vadászszokások* (1991).

Társzerzője a szlovák nyelvű *Vadászati lexikon*nak és a *Naše poľovníctvo* kötetnek. Utolsó könyvének (*Vadászóság tisztelete*) nyomását akkor fejezték be, amikor életéért küzdött. Már nem vehette kezébe, teli tarisznyával távozott az örök vadászmezőkre 2005. október 6-án.

Szeregy Krisztina, szoprán

Születési név: Sztreda Krisztina

Születési idő: 1979. június. 10.

Születési hely: Érsekújvár - Szlovákia

1985 – 1993: Czuczor Gergely alapiskola

1985 – 1993: Zenei általános elvégzése - ének és zongora szak

1993 – 1997: Pázmány Péter Gimnázium – Érsekújvár

1993 – 1998: Csemadok társulat

1993: Országos énekverseny - I. díj (Szlovákia)

1993 – 1995: A „Fecske“ nevezetű énekkar szólistája

1995, 1996: Járasi „Ki mit tud?“ - 1. díj

1996: A Komáromi Jókai emléknapokon rendezett énekeverseny: 1. díj

1997 – 2000: Budapesti Operettszínház zenés-színészképző iskolája, Diploma: Színész

1998 – 2000: Budapesti Operettszínház szólistája

2000 – 2002: Budapesti Interoperett szólistája

2000 – 2005: Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem (LFZE) hallgatója – ének tanszak, Diploma: Énekművész

2000, 2002: 2 egymást követő évben az angliai Sidney Lion ösztöndíj elnyerése a LFZE növendékeként–London

2003 – 2005: Debreceni Csokonai Színház szólistája

2006 – jelenleg: USA , Canada - Előadás és koncertsorozat (New York, New Jersey, Washington, Los Angeles, San Francisco, Dallas, Houston, Boston, Phoenix, Seattle, Florida-Miami, Vancouver, Calgary, Toronto, Montreal, Ottawa...)

2007 – jelenleg: Szólista: Turay Ida Színház (Budapest), kassai Thália Színház, Rendszeres előadás-sorozatok a Bécsi Filharmonikusokkal. Duna TV szerződéses énekművésze

Énektanárok

2000 – 2005 – Andor Éva

2009 – jelenleg – Tokody Ilona

Eddigi szakmai sikerek

1998: Filmszerep: Jadviga párnája (Don Giovanni : Zerlina)

1999: Deutches Theater (München): Budapesti Operett Színház (5 hetes turné)

2000: Angliai: Londoni Cultural Center: Koncertsorozat + operarészletek

2001: Londoni Cultural Center – Jeanne Henny rendezőné vezetésével: Humperdinck: Jancsi és Juliska c. Meseopera előadássorozata

2001: Budapest: British Embassy - koncertsorozat

2002: Németországi turné: Kálmán I.: Marica grófnő - Marica

2002: Hamburg, Neumünster: Koncertsorozat

2003: Bécs: Koncertsorozat

2004: Operabál a Győri Filharmonikusokkal – Németország: Frankfurt, Uttenreuth

2005: Liszt Ferenc Zeneakadémia: Koncert a Koreai Fuvolazenekarral

2005: Budapest: Művészetek Palotája: Koncert a Solti zenekarral

2005: Németország: Köln – PFM rendezvény – Dal- és áriaest

2006: Németország: Rodenbach, Uttenreuth – Újévi koncertsorozat a Győri Filharmonikusokkal

2006, 2007: New York, New Jersey, Washington, Los Angeles, San Francisco, Dallas, Houston, Boston, Phoenix, Seattle, Florida–Miami, Pompano Beach, Vancouver, Calgary, Edmonton, Toronto, Montreal, Ottawa

2007: Németország: Nürnberg, Uttenreuth – Újévi koncertsorozat a Győri Filharmonikusokkal

2007: Muzsikál az erdő – zenei fesztivál: Kodály-koncert Holics László zongoraművész kíséretével

2007: Canada: Edmonton – Kodály-koncert

2007: New York – Carnegie hall

2007: Turay Ida Színház: Marica grófnő: Marica, Kálmán I: Csárdáskirálynő: Szilvia, Szirmai Albert: Mágnás Miska: Rolla

2008, 2010: Érsekújvár – Karácsonyi koncert a Besztercebányai Filharmonikusokkal

2008: Németország: Erlangen – Újévi koncert a Győri Filharmonikusokkal

2009: Nürnberg, Dachau, Freising, Bajorországban újévi koncertek

2010: Thália Színház – Kassa: Kálmán Imre: Marica grófnő: Marica

2011: Újévi koncertsorozat Ausztriában a Győri Filharmonikusokkal, Kaposi Gergely vezényletével

2011: Újévi koncertsorozat Szlovákiában a Váci Szimfonikus Zenekarral

2011: Horvátország: Varasdin: Koncert a 100 tagú Rajkó zenekarral

2011: Interoperett gála: Művészetek Palotája – Budapest

2011: Ausztria: Bécs: Koncertsorozat a Bécsi Filharmonikusokkal

Duna TV – Kívánságkosár c. műsorának állandó szereplője.

Mesterkurzusok: Tokody Ilona, Marton Éva, Hamari Júlia

Eddigi szerepek

Opera

G. Puccini: La bohème: Musette

G. Donizetti: Don Pasquale: Norina

R. Leoncavallo: Pagliacci: Nedda

W. A. Mozart: Le nozze di Figaro: Suzanne, Rosina

W. A. Mozart: Don Giovanni: Donna Anna,

Elvira, Zerlina

Oratóriumok

W. A. Mozart: Requiem

W. A. Mozart: Exultate, jubilate

G. B. Pergolesi: Stabat mater

G. F. Händel: Messiah

J. S. Bach: Magnificat

A. Dvorák: Rusalka: Rusalka
C. M. Weber: Der Freischütz: Agathe, Ännchen
Ch. Gounod: Faust: Marguerite
Humperdinck: Hänsel und Gretel: Hänsel, Gretel
Menotti: The telephone: Lucy
Purcell: The Fairy Queen
Z. Kodály: Háry János: Örzse

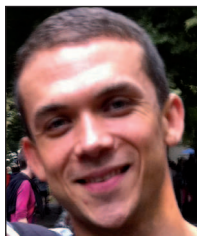
Operettek

Lehár F. – Mosoly országa: Liza; Luxemburg grófja: Angel, Juliette; Vig özvegy:: Hanna, Valencienne, Olga; Éva: Éva
J. Strauss – Egy éj Velencében: Annina; Denevér: Rosalinda; Cigánybáró: Saffi, Arsena
Kálmán I. – Csárdáskirálynő: Sylvia; Marica grófnő: Marica; Cirkuszhercegnő: Fedora; Cigányszerelem: Zorika
Ábrahám P. – Bál a Savoyban: Madeleine
Huszka J. – Lili bárónő: Lili
Szirmai A. – Mágnás Miska: Rolla

EGYKORI DIÁKOK VISSZAEMLEKÉZÉSEI

Peržel Igor

Villamosenergia-kereskedelem, senior trader, Repower Trading svájci anyavállalat, a közép- és kelet-európai piacokkal foglalkozó kirendeltsége

Gondolatok az évforduló küszöbén

Az évfordulók kapcsán az ember rendhagyó szeretne lenni és egyben őszinte.

A jubileumok értelme talán abban rejlik, hogy az ember megáll egy pillanatra, visszanez, és akarva-akaratlan értékkel. Amennyiben ez sikerül neki, új és értékes látószögekre tehet szert nemcsak a múlt és jelen, de a jövőt illetően is.

Ezt a komoly feladatot viszont szívesebben átengedném az erre hivatottnak. Elvégre én csak egy gimnáziumi diák homályos emlékképeit tudom felidézni.

Rendhagyóan elhagynám az ilyenkor szokásos „alma mater” kifejezést is, és nem szeretném a kedves olvasót a gimis Igor személyes, trefás históriáival sem untatni. Az elbeszélte történetek ugyanis csak nehezen tudják visszatükrözni azokat az érzéseket, amelyeket bennem, mint a múlt cselekvő személyében, felidéznek.

Őszintén szeretném megosztani azzal, aki a kezébe veszi ezt a könyvecskét, miért volt jó és – bátran mondom – boldog időszak az újvári gimnáziumban eltöltött három év.

A rossz nyelvek azt is mondhatnák, nem volt ebben az időszakban semmi különleges, nem mindig mentünk szívesen iskolába, sokszor értelmetlennek tartottunk bizonyos dolgokat. A harmadik gimnáziumi évem után már angliai ösztöndíjasként más iskolarendszerrel ismerkedhettem meg, és sok mindent tudatosítottam. Nálunk a tanítás sokszor értelmetlen és felesleges tények tömkelegének az elsajátíttatására korlátozódott. A diák saját gondolkodóképessége és értelme fejlesztése helyett a magolás lépett gyakran az előtérbe. Ám felróható-e ez a hiányosság az akkori tanárainak? Erősen kétlem. Csupán abban reménykedem, hogy azok, akik a törvényeket, tanterveket „alkotják”, mára talán megértették, mire is van szüksége a diáknak, tanárnak egyaránt.

Én nagyon szerencsés voltam, hiszen az érsekújvári gimnázium igazi TANÁROKAT rejtett az én időmben. (Persze az ember megszépítő emlékezete hajlamos elfelejteni a kisebb betűkkel írt tanárokat, ám ezek valódi kisebbségként könnyen feledésbe merülnek...) Olyan emberek álltak akkor a katedrán, akik a fent említett megszorítások ellenére valódi mesterként tudták átadni azt a tudást, ami bennük rejtett. Meggyőződésem – bár ezt talán kevesen tudatosítják –, hogy a tanár kivételes hatalom birtokosa. Olyan „erővel” bír, amely bár hegyeket nem mozgat meg, de emberi sorsok százait, talán ezreit pecsételi meg. Gon-

doljunk csak bele, hány zseniális fizikus vált pocskék fizikatanára ellenére Nobel-díjassá, viszont hány író ajándékozott meg bennünket igazi remekművekkel, ha egy valódi mes-ter fogta a kezét, és tárta fel számára az irodalomművészet kincseit. Az újvári gimnázium nem egy ilyen „hatalmas” embert rejtett az én időmben. És bár nem igazán rendhagyóan, szeretném ilyen módon is megköszönni nekik – külön kiemelve az osztályfőnöknőmet, Mojzes Ildikót, angoltanárnőmet, Fabó Évát és Gábris tanárnőt, aki megszerettette velem a biológiát –, hogy meghatározó szerepet játszottak sorsom alakulásában. Nehezen lehet méltó módon értékelni és még nehezebb megköszönni, hogy a szegénytelen tanári fi-ze-tés ellenére ők és az újvári gimnáziumban még sokan mások, azt tették, amit szerettek: tanítottak! Önfeláldozóan és főleg önzetlenül. Bárcsak megihletnék a mostani tanárok nehéz munkáját is!

A felnőtte válás, a jó barátok, a sör és a nyári gondtalanság gyönyörű emlékei felidézése mellett még egy gondolatot engedjen meg nekem az olvasó. Az újvári gimnáziumban tanul-tam meg – remélem, nem hangzik öntelten –, hogyan lehet az ember a nyitott Európában és a kitágult világban ma is büszke, de nem hivalkodó, őszintén, de mégis magát világpól-gárnak vélni magyar.

Nem rendhagyóan, de annál őszintébben: sok-sok sikert és kitartást mindenkinek, aki munkájával és támogatásával segíti az érsekújvári gimnáziumot!

Bíróczy Renáta

*Öreg iskola ünnepére
„ünnep előtt
ünnep után
addig vagyunk-leszünk*

*amíg a lépcsők bennünk is
vásznak-vénülnek
s újulnak a falak amíg
halljuk a csengőt...“
(Kányádi Sándor)*

A tudás megszerzése fárasztó, de roppant izgalmas felfedezési folyamat, amelyet nagy mér-tékben befolyásol magának az oktatási intézménynek a mivoltja. Szerencsésnek mondha-tom magam, hogy rengeteg más társammal egyetemben ismereteim egy részét én is a most 170. születésnapját ünneplő érsekújvári gimnáziumban sajátíthattam el. Bíróczy Renáta vagyok, a tardoskeddi Szemerényi Károly Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola pedagógusa,

az iskola igazgatóhelyettese, két gyermek édesanyja és a 2011/2012 -es iskolai évtől a PPG mellett működő SzMSzS elnöke.

Az intézményt 1986 és 1990 között látogattam. Kedves, felejthetetlen emlékek tömkelege tárul elém e sorok írása közben, amelyeket szívesen megosztok most minden kedves olvasóval, ezzel is öregbítve a születésnapját ünneplő alma matert. Tisztelettel és szeretettel emlékezem minden kedves pedagógusra, akik egyedi módszereikkel sajátították el velünk a tudás minden csínját-bínját. Sajnos sokan már nincsenek közöttünk, meggyőződésem, hogy ők csillagként figyelnek bennünket. Ez az ünnep méltó arra, hogy róluk is megemlékezzünk. Öröömre szolgál továbbá, hogy a jelenlegi pedagógusgárda tanárai között aktívan tevékenykednek olyan pedagógusok, akik a múltban még bennünket is okítottak. Nélkülük nem lennének azok, akik vagyunk.

A tartalmas négy középiskolai év gyorsan eltelt, és a tanáraink segédelmével elsajátított ismeretek gyűrűjében útnak indultunk a nagyvilágba. Ki erre, ki arra, ám a szilárd alapoknak köszönhetően kertészmérnök, pedagógus, református papnő, nemzetközi cégvezető, és még tovább sorolhatnám, vált belőlünk. Csodás, felejthetetlen évek voltak.

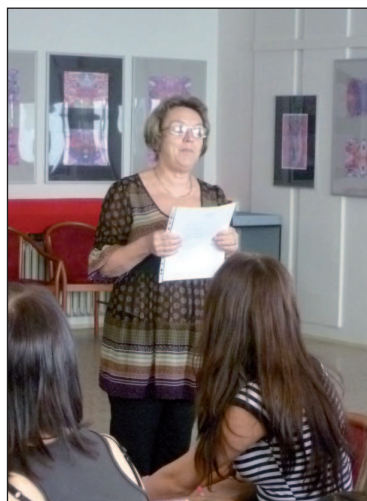
Az idő kereke nem állt meg, így történhetett meg, hogy 2011 szeptemberétől lányunk kis követőmként a PPG diákjává vált. Örömmel tapasztaltam, hogy a tanulás színvonalának fontossága a mai napig a legfontosabb prioritása az iskolának. Szülőként, pedagógusként úgy gondolom, hogy a mai gimnázium igenis méltó a dicséretre és az ünneplésre.

Kedves öreg iskolám, kívánom neked és az itt tevékenykedő pedagógusoknak, hogy a jövőben még számos tehetséges, fiatal diák büszkélkedhessen azzal, hogy középiskolai tanulmányait az érsekújvári Pázmány Péter Gimnáziumban szerezte. Boldog születésnapot kívánok!

Eseménynaptár

Szeptember

- A Rákóczi Szövetség gimnáziumunkban működő ifjúsági csoportjának meghívására szeptember 2-án az érsekújvári Csemadok-székházban egy drogprenvenációs előadás keretében Stohl András színművész beszélgetett a diákokkal. Az ismert színész, műsorvezető őszintén vallott káros szenvedélyeiről, és saját esetét hozta fel intő példaként a résztvevők számára. A jelenlévők megtekinthették Stember Mihály mentálhigiénikus prezentációját a népszerű drogokról és azok veszélyeiről.
- 2011. szeptember 5-én jelképesen újra eldőrdült a startpisztoly, és kezdetét vette a 2011/2012-es tanév. Fergetes ünnepség 10 hónap múlva, célba érskor.
- Szeptember 6-án a végzős osztályok diákjai tanulmányi kiránduláson vettek részt a mohi atomerőműben, ahol egy szobabicikli meghajtásával még saját energiát is termeltek. Rossz nyelvek szerint a ráfordított volt a nagyobb.
- Végzőseink tudományos érdeklődése ezzel nem merült ki, egy csoportjuk ugyanis Mojzes tanárnóval részt vett a budapesti ELTE Természettudományi Kara által szervezett Kutatók Éjszakája megnevezésű tudományos-ismeretterjesztő fesztiválon.
- A harmadik és hetedik évfolyam diákjainak az ismert pszichológus, Strédl Terézia tartott előadást a kommunikáció fontosságáról.
- Diákjaink egy csoportja nagy-britanniai tanulmányi kiránduláson vett részt.
- Elsőseink megtekintették az Adam Šangala c. előadást a nyitrai Andrej Bagar Színházban.

Strédl Terézia előadása

Október

- Október 3-a és 7-e között megszerveztük a tematikus Magyar hetet, melynek során a diákjaink ismert közéleti személyiségek által tartott előadások, kiállítások és kézműves tevékenységek során mélyíthették el ismereteiket nemzetünk kulturális örökségéről. Az első napon Hunčík Péter, az ismert pszichiáter egy író-olvasó találkozáson mutatta be Határeset c. könyvét, és beszélgetett a diákokkal az igazi tehetség felismeréséről. Méry

Margit néprajzkutató a szlovákiai magyar népviseletekről tartott előadást. Ezután a diákok kézműves foglalkozásokon: agyagozás, üveg- és tojásfestés vehettek részt.

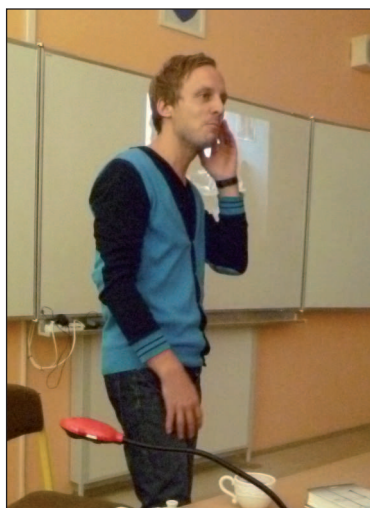
- Október 4-én, kedden immár hagyományosan gimnáziumunk adott otthont az Anyanyelvi szövegértelmezési vetélkedőnek, a rendezvényt Lacza Tihamér, ismert rádiós személyiség és publicista, iskolánk egykori diákja nyitotta meg. A napot a Kicsi Hang verséneklő együttes koncertje tette még emlékezetesebbé.
- Szerdán a harmadik évfolyam diákjai mutatták be Hóféherke és a hét törpe c. angol nyelvű darabjukat, a Pázmány-szobor körül pedig zenés irodalmi kávéház alakult ki.
- Csütörtökön az egykori olimpikon, világ- és Európa-bajnok úszó, Hargitai András volt a vendégünk, aki mesélt sportpályafutásáról, és megosztotta a diákokkal a saját magyarság- és életszemléletét. Ezután Csáky Csongor és Bajnóczi Gábor a Rákóczi Szövetség tevékenységéről és céljairól tartott előadást, majd az irodalmi kávéházban megemlékeztünk az aradi vértanúkról.
- Pénteken iskolánk tornaterme ideiglenes táncszállássá alakult, ahol az érdeklődők – diákjaink irányításával – magyar népi táncok alaplépéseivel ismerkedhettek. Gimnáziumunk bejáratánál a Magyar hét alkalmából Híres maturánsaink címmel egy emlékfalat alakítottunk ki, amelyen olyan közismert, elsősorban a tudomány és művészet terén tevékenykedő személyiségek életútja kerül bemutatásra, akik egykor iskolánk diákjai voltak.
- Október 14-én egy autóbusznyi diák és tanár a budapesti Új Színházban – iskolánk egykori diákja, Száraz Dénes főszereplésével – megtekintette a Virágos kert c. darabot.
- Bérleteseink a Győri Nemzeti Színházban A vörös Pimpernel c. musicalt tekinthették meg.
- Október 26-án dr. Axel Hartmann, Németország szlovákiai nagykövete személyében jeles vendég kereste fel gimnáziumunkat. A diákok kulturális műsorral fogadták a diplomátát, melynek részeként egy rövid, német nyelvű vidám jelenetet is bemutattak, ezután a nagykövet úr iskolánk diákjaival beszélgetett a német nyelv szerepéről, tanulásának fontosságáról.
- Testvériskolánk, a szentendrei Ferences Gimnázium diákjaival és tanáraival közösen emlékeztünk meg az 56-os forradalom eseményeiről és hőseiről.
- Október 27-én a Csemadok-székházban került sor a hagyományos díjkiosztó ünnepségre, amelyen az érsekújvári magyar tannyelvű, ill. magyar nyelven is oktató iskolák legeredményesebb diákjai részesülnek ösztöndíjban vagy könyvjutalomban. Gimnáziumunk díjazottjainak ezúton is gratulálunk.

November

- Egy előadásorozat részeként Bárcki Zsófia, a nyitrai Konstantin Egyetem tanára a szlovákiai magyar irodalomról tartott rendhagyó irodalomórát a végzősöknek. A szervező alapítvány célja, hogy a kamerákkal rögzített előadások anyaga a későbbiekben elérhe-

tővé váljon a magyarországi diákok számára, akik ily módon ismerkednének meg a határon túli magyarok kultúrájával.

- November 14-én szlovák nyelvű író-olvasó találkozó zajlott, melyen egy kortárs szlovák íróval, Michal Hvoreckývel beszélgethettek a diákok.
- A Millennium Sportcsarnokban tartott állásbörzén iskolánk is bemutatkozott.
- Kreativitásukról tettek tanúbizonyságot a VII.G diákjai, az I. Érsekújvári Tökfesztiválon a bábuk versenyében sikert arattak Tökman kompozíciójukkal.
- Igazi sztárvendége volt a november 18-ai diáknapnak Vujity Tvrtko, az ismert sztárriporter, újságíró, író személyében, aki pokoli történeteit és nem mindennapi kalandjait osztotta meg a diákokkal. Elkíserte őt televíziós kolléganője, az egyik népszerű reggeli tévéműsort vezető Demcsák Zsuzsa. A nap további része is gazdag programkínálatot tartogatott a diákok részére, nem maradhatott el a hagyományos elsősavatás, műveltségi vetélkedő, tea- és sütiház, az érdeklődők érdekes és tanulságos előadásokon, bemutatókon vehettek részt. Az egyes osztályok tematikus, előre megtervezett motívumok alapján olajfestményekkel díszítették a tanári szoba és a szertárak ajtaját.
- A VI. Őszi Írófesztivál keretén belül egy irodalmi beszélgetésre került sor a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának tagjaival, melyet egy az irodalmárok és diákok között zajló, döntetlennel végződő barátságos asztalitenisz-mérkőzés követett.
- November 22-én Nyílt napot tartott a gimnázium, melyre leendő elsőseinket vártuk nagy szeretettel és érdekes programokkal.
- A Twin School projekt keretében egy tanár és két diák vehetett részt a Londonban zajló, az afgán oktatás fejlesztésével foglalkozó háromnapos konferencián.
- November 25-én végzős diákjaink a Csemadok nagytermében átvehették az érettségüket igazoló zöld szalagot.

Michal Hvorecký író

December

- December 1-jétől 20-áig adott otthont gimnáziumunk az Eltűntek a szomszédok (Zmizeli sousedé) vándorkiállításnak, mely több panelon foglalta össze azokat a cseh

diákok által készített projekteket, melyek a II. világháború idején eltűnt zsidó gyerekek és családjuk történetét dolgozták fel.

- Bérleteseink Győrben megtekinthették a Rózsaszínház c. balettelőadást.
- December 12-én Mesterségem cíMERRE? néven pályaválasztási nap zajlott a végzős, ill. az egy évvel fiatalabb diákok részére azzal a céllal, hogy a diákok választ kapjanak a pályaválasztással, továbbtanulással kapcsolatos kérdéseikre. A nap legérdekesebb része az ún. Élő Könyvtár aktivitás volt, melyen különféle foglalkozások képviselőivel, ismert közéleti személyiségekkel beszélgethettek a diákok.
- Az interaktív előadássorozat részeként dr. Vadkerty Katalin történész tartott rendhagyó órát Asszimiláció - a szlovákiai magyarok 1918-2010 között címmel.
- Megjelent a Mi One? iskolaujság legújabb száma.
- December 16-a az önkéntes munka jegyében telt. A 2. és a 6. évfolyam diákjai a város szociális intézményeivel együttműködve egész napos önkéntes munkát végeztek az általuk választott intézményben: autista gyerekek magániskolája, állatmenhely, Vek nádeje - idősek otthona.
- December 22-e, a naptári év utolsó tanítási napja az ünneplés és az ajándékozás jegyében telt, bár a legnagyobb ajándék - diáknak, tanárnak egyaránt - az ünnepek és a gondtalan két hét pihenő.

Január

- Két hét, ami gyorsabban telik el, mint azt az ember remélni merné, hogy helyét átvegye az eseményekben nem is, de dolgozatokban, felelésekben annál gazdagabb január. A drámai hónap végén bérleteseink - stílusosan - egy drámát tekinthettek meg A Gézagyerek címmel a győri színházban.

Február

- Január 31-e és február 5-e között Garamszécsen (Polomka), a legnagyobb mínuszok idején mélyíthették el a téli sportok terén szerzett gyakorlati ismereteiket a sítúra résztvevői.
- Egy rendhagyó történelemórának is beillő író-olvasó találkozón mutatta be Diákok a viharban c. könyvét Kovács Ferenc, aki az egykori Magyar Királyi Állami Pázmány Péter Gimnázium di-

Sítúra – Polomka

ájkjaként emlékezett vissza a korabeli diákévekre és a korszak, a II. világháború utolsó éveinek eseményeire.

- Február 17-én XIX. alkalommal került megrendezésre a Reprezentációs diákbál, melynek hagyományosan a Csemadok épülete adott otthont.

Diákbálban az I. A

Március

- Iskolánk szervezhette meg a Szép Magyar Beszéd verseny kerületi fordulóját az 1. és 2. kategóriában.
- Március 13-a és 16-a között zajlottak az írásbeli érettségi vizsgák.
- Szentendrei barátainkkal közösen megemlékeztünk a márciusi forradalom és a magyar szabadságharc hőseiről.
- Hófehérke és a hét törpe c. darabjukkal a Közönségdíjat és a Legszórakoztatóbb Darab díját is elhozták a III. A osztály tanulói a Konstantin Egyetem és a Nyitrai Kerületi Iskolaiügyi Hivatal által, alap- és középiskolásoknak szervezett angol nyelvű színdarabok fesztiváljáról.
- Március 22-e a víz világnapja, diákjaink ebből az alkalomból kékbe öltöztek, és a tanítási órákon is ezzel a problematikával foglalkoztak.
- Pedagógusnap alkalmából megköszöntük tanáraink munkáját.

Április

- Megjelent a Mi One? legújabb száma.
- Berlin, Potsdam és Drezda kulturális értékeivel ismerkedhetett az a nyolc diákunk, akik egy németországi tanulmányi kiránduláson vehettek részt.
- Április 4-én az öko-nap alkalmából kitakarítottuk az iskola udvarát, majd ezután – a város több oktatási intézményével közösen – elültettük a gimnázium facsemetéjét is a Béke mozi előtti parkban.
- A Győri Nemzeti Színházban Örkeny nagyszerű tragikomédiáját, a Tótékat tekintettük meg.
- Gimnáziumunk szervezte a Poznaj slovenskú reč 1. és 2. kategóriájának kerületi fordulóját.
- Pólós Árpád és Kövesdi Szabó Mária, a kassai Thália Színház színészei a költészet napján József Attila verseiből összeállított műsort adtak elő.

- A Béke moziban Slobodník Vladimír ornitológus prezentációval egybekötött előadását hallgattuk meg.
- Rendhagyó polgárnevelés-órát tartott április 27-én Bauer Edit, az Európai Parlament képviselője. A képviselő asszony az Európai Unió megalakulásáról és az uniós intézmények működéséről beszélgetett a diákokkal.

A Föld napja

Május

- A Drogellenes európai hét alkalmából szervezett Az év plakátja c. kiállításnak adott otthont az iskola épülete.
- Az emelt szintű nyelvvizsgára felkészítő DSD-csoport öt végzős diákja vehette át a sikeres vizsgát igazoló okiratot.
- Május 21-ével megkezdődtek a szóbeli érettségi vizsgák, 35 végzős diák adhatott számot a négy év alatt szerzett tudásáról. Az eddigi gyakorlattól kissé eltérően a vizsgák után, május 25-én búcsúztattuk frissen érettségizett, ballagó diaktársainkat.
- Bérleteseink megtekinthették az Aranycsapat c. musicalt.
- Budapesten megnéztük a The Human Body – Az emberi test c. kiállítást.

Június

- Június 15-én, ill. 18-a és 19-e között zajlottak a kisérettségiként ismert diagnosztikus kisvizsgák, melyeken a kvarta és a sexta diákjai mérettettek meg.
- Az osztálykirándulásokon az idő nem volt kegyes hozzánk, de mindenkit optimizmussal töltött el annak a tudata, hogy a tíz hónap „kemény munka” lassan a végéhez közeledik.
- Június 27-én a Berekben számháborúztunk, másnap pedig az iskola udvarán tartottuk meg a hagyományos Juniálist, melyen volt méta, röplabdabajnokság és gulyásfőző verseny, melyen idén az I.A osztály csapata diadalmaskodott izeivel.
- „Június volt, s ujjongtunk, nincs tovább” – mondogattuk mi is a költő után szabadon június 29-én, az ünnepélyes évzárón. Ezután – mérhetetlen szomorúságunkat jól leplelve – búcsút vettünk az alma matertől, és kezdetét vette a vakáció.

Versenyeredmények 2011/2012

Magyar nyelv és irodalom:

Szép Magyar Beszéd

A III. kategóriában **Csölle Stefánia** (III. A) eredményesen képviselte iskolánkat a kerületi fordulóban.

Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny

A vers- és prózamondó verseny legeredményesebb résztvevője **Szalma József** (III. A – IV. kategória, vers) volt, aki az udvardi járási és a komáromi **kerületi** fordulóban is **arany**sávás minősítést ért el, a rimaszombati **országos** fordulóban pedig **ezüst**sávás minősítést szerzett, és a **zsűri különdíját** is elnyerte.

További sikeres szereplők:

Bíróczy Réka (I. A) – IV. kategória, vers, **bronz**sávás minősítés a járási fordulóban

Csölle Stefánia (III. A) – IV. kategória, próza, **arany**sávás minősítés a járási és **bronz**sávás a kerületi fordulóban

Horváth Bettina (II. A) – IV. kategória, vers, **ezüst**sávás minősítés a járási fordulóban és IV. kategória, próza, **arany**sávás a járási és **bronz**sávás a kerületi fordulóban

Implom József Helyesírási Verseny

A szlovákiai országos fordulóban **Pál Ádám** (I.A) a **20.** helyen végzett, **Tóth Genovéva** (I. B) a **21.** helyet szerezte meg.

Szlovák nyelv és szlovák irodalom:

Poznaj slovenskú reč

A szlovák nyelvű kiejtési és szövegalkotási versenyen az alábbi tanulóink voltak eredményesek járási szinten, ill. sikeresen szerepeltek a kerületi fordulóban is.

Szárász Gabriella (IV. G) – járási 3. hely és **ezüst**sávás minősítés a kerületi fordulóban

Csuport Máté (VII. G) – kerületi 4. hely és **arany**sávás besorolás a III. kategóriában

Tacman Szabolcs (VII. G) – kerületi 5. hely és arany sávás besorolás a III. kategóriában

Dobré slovo

Szárász Gabriella (IV. G) a III. kategóriában a járási forduló 3. helyén, **Ešek Krisztína** (IV. G) a IV. kategória versmondójaként szintén a 3. helyen végzett a járási fordulóban.

Történelem:

Diákjaink évek óta rendszeres résztvevői az internetes levelezői és csoportversenyeknek egyaránt, ebben a tanévben is több hazai és magyarországi versenyen is eredményesen képviselték az iskolánkat, és jutottak tovább a következő fordulóba.

Gloria Victis – Kárpát-medencei nemzetközi forduló, a **Bopkó László** (I. A), **Bukai László** (VI. G) és **Csányi Márk** (VI. G) alkotta csapat a budapesti versenyen 60 csapat közül az előkelő **12.** helyen végzett.

Cultura Nostra – A Pannonhalmi Főapátság és a Rákóczi Szövetség által szervezett háromfordulós internetes levelezői versenybe több diákunk is bekapcsolódott, a második fordulóba három csapatunk jutott tovább.

1. csapat: **Bopkó László** (I. A), **Csányi Márk** és **Bukai László** (VI. G)

2. csapat: **Őszai Viktor**, **Záležák Dávid** (III. A) és **Pollák Philip** (I. A)

3. csapat: **Turák Krisztián**, **Fodor Péter** (I. B) és **Tanka Bálint** (VI. G)

Az alapiskolásoknak és a nyolcéves gimnáziumok alsó tagozatának szervezett **Regis Hungaria** történelmi vetélkedőbe idén is bekapcsolódtunk, a **Magyar Kitty**, **Ešek Krisztina** és **Hovorka Sofia** (IV. G) alkotta csapat a területi fordulóban a **10.** helyen végzett.

Sóky Bernadett a **Rákóczi Szövetség esszéíró pályázatán** a **2.** helyet szerezte meg **Érsekújvár 1920 - 38**, a legmagyarabb felvidéki város c. munkájával.

Zene és képzőművészet:

Záležák Mónika (IV. G) a **Népdalverseny** regionális fordulójában **ezüstsáv**os, **Száraz Gabriella** (IV. G) **bronzsáv**os minősítést szerzett.

Hornnyák Viktória (VII.G) a **Cséfalvay Alapítvány rajzpályázatán** az **1.** helyen végzett.

Idegen nyelvek – német, angol, spanyol:

Német nyelvi olimpia eredményei

Pollák Philip Armand (I. A) részvétel a **kerületi** fordulóban

Bopkó László (I. A) járási **2.** hely 2A kategóriában

Ruzsik Zoltán (VIII. G) járási **2.** hely 2B kategóriában

Kovács Livia (III. A) járási **4.** hely 2B kategóriában

A **Vámbéry Ármin Idegen Nyelvi Versenyen** (német nyelv) – **Ruzsik Zoltán** B kategóriában a **2.** helyen végzett, **Guliš Dániel** A kategóriában a **4.** helyet szerezte meg.

2012 márciusában a VII. G és az I. A tanulói közül **18** németül tanuló diák sikeres **DSD-vizsgát** tett, a nyelvtudásukat igazoló oklevelet ünnepélyes keretek között az őszi folyamán veszik át.

Angol nyelvi olimpia – **Szmolka Bálint** (II. A) 2A kategóriában járási **3.** hely

A **Vámbergy Ármin Idegen Nyelvi Versenyen** (angol nyelv) – **Szolkai Bálint** (II. A) A kategóriában a **2.** helyen, **Bukai Éva** (IV. A) B kategóriában a **3.** helyen végzett.

Spanyol nyelvi olimpia – **Makai Karmen** (I. B) a kerületi fordulón 2A kategóriában a **2.** helyen végzett

Hit- és vallásoktatás:

A **Biblia olimpián** a **Sütő Borbála**, **Lencsés Erika** (I. B) és **Sztankó Bernadett** (III. A) alkotta csapat az országos versenyben a **10.** helyet szerezte meg.

Testnevelés, sport:

Fiúk: asztalitenisz – járási **2.** hely, röplabda – körzeti **2.** hely, kosárlabda – körzeti **3.** hely és labdarúgás – körzeti **4.** hely

Lányok: kézilabda – járási **4.** hely, röplabda – járási **4.** hely, kosárlabda – járási **6.** hely és labdarúgás – körzeti **3.** hely

Egyéniben az alábbi versenyzőink voltak sikeresek: **Brenkuš Márta** (II. A) **súlylökésben** a járási **3.** helyet szerezte meg, a város által szervezett **tollaslabda-bajnokságon** két diákunk szerepelt sikeresen, **Tacman Szabolcs** és **Hornyák Viktória** (VII. G) egyaránt az **1.** helyen végzett. A Kárpát-medencei iskolák részére szervezett **asztalitenisz-bajnokságon** **Jóba Dominik** (VI. G) az **1.** helyen végzett a fiúk mezőnyében, a lányoknál **Anda Tamara** (I. B) a **2.** helyet szerezte meg.

Biológia:

A **Biológia olimpia** C kategóriájában két diák képviselte gimnáziumunkat, mindketten **sikeres megoldók** lettek: **Bédi Edina** (IV. G) a **13.** helyen, **Ešek Krisztína** (IV. G) a **15.** helyen végzett.

Kémia:

A **Kémia olimpia** két kategóriájába is bekapcsolódtunk, és eredményesen szerepeltünk a kerületi fordulókban.

B kategória: **Molnár Katalin** (VI. G) – **9.** hely, **Kiss András** (VI. G) – **14.** hely, **Sztrečko Boglárka** (II. A) – **17.** hely

C kategória: **Pál Ádám** (I. A) – **22.** hely és **Kosik René** (I. B) – **24.** hely

Pál Ádám a **XLIII. Irinyi János kémiaversenyen** az országos forduló **62.** helyezette lett.

Fizika:

Diákjaink a **Fizika olimpián** és a **fyzIQ levelezői versenyben** voltak sikeresek, ez utóbbiban előkelő országos helyezések is születtek.

Balogh Tamás (VI. G) – a **Fizika olimpia** A kategóriájának kerületi fordulójában a **6–7.** helyet szerezte meg, a C kategóriában is indult, ahol a **4.** helyen végzett, mindkét kategóriában **sikeres megoldóként** szerepelt. A magyarországi **Középiszkolai Matematikai és Fizikai Lapok** C-jelű matematikai gyakorlatok levelező versenyében a **2–3.** helyezést érte el.

Guliš Dániel (I. A) – a Fizika olimpia D kategóriájában a **22.** helyen végzett, a **seminár fyzIQ** levelezői versenyben S1 kategóriában kerületi **7.** hely és országos **50–52.** hely.

Kosik René (I. B) – a **fyzIQ** verseny S1 kategóriájában kerületi **10.** és országos **115.** hely.

Szalay Tamás (I. B) – **fyzIQ** verseny S1 kategória kerületi **8.** és országos **68.** hely.

Hornnyák Viktória (VII. G) – a **fyzIQ** verseny S3 kategóriájában kerületi **4.** és országos **52.** hely.

Matematika:

Ifjú tehetségeink a nemzetközi és hazai matematikai versenyeken egyaránt bizonyítottak, országos viszonylatban is több olyan eredmény született, melyekre méltán lehetünk büszkék. A **legsikeresebb versenyzőnk Balogh Tamás volt**, aki kiemelkedő eredményeket ért el.

Cornides István Matematika–Fizika Emlékverseny

- **Guliš Dániel** (I. A) 1. kategória **5–7.** hely
- **Balogh Tamás** (VI. G) 2. kategória **1.** hely
- **Hornnyák Viktória** (VII. G) 3. kategória **22.** hely
- **Ruzsik Zoltán** (VIII. G) 4. kategória **10–11.** hely
- **Galla Kinga** (IV. A) 4. kategória **13.** hely

XXXVI. Felvidéki Magyar Matematikaverseny, Kassa

- **Guliš Dániel** 9. osztály, országos **6.** hely
- **Balogh Tamás** 10. osztály, országos **1.** hely
- **Hornnyák Viktória** 11. osztály, országos **6.** hely

Matematika olimpia

- **Guliš Dániel** C kategória, kerületi **1–2.** hely (sikeres megoldó)
- **Balogh Tamás** B kategória, kerületi **3–4.** hely (sikeres megoldó)
- **Balogh Tamás** A kategória, kerületi **2–4.** hely (sikeres megoldó)

Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny

- **Anda Tamara** 9. osztály, országos **3.** hely
- **Balogh Tamás** 10. osztály, országos **1.** hely
- **Ruzsik Zoltán** 12. osztály, országos **3.** hely

Balogh Tamás a Kecskeméten megrendezett **XXI. Nemzetközi Magyar Matematikaversenyen** saját osztályában az országos **3.** helyet szerezte meg.

Geográfia:

A **Čo vieš o hviezdach?** verseny járási fordulójában **Pál Ádám** (I. A) az **1.** helyen jutott tovább a kerületi fordulóba, ahol a középmezőnyben végzett.

Informatika:

Az **INFOPROG 2012** informatikai verseny felhasználói kategóriájában **Borbély Tibor** és **Dojcán Krisztina** (VII. G) a **7.** helyen, **Csuport Máté** és **Juhász Adrián** (VII. G) a **10.** helyen végzett.

Továbbtanulás

A 2011-2012-es tanév rendkívül sikeres a felvételik szempontjából, hiszen mind a 35 érettségiző diákunk szeptembertől megkezdheti tanulmányait a választott intézményben.

Intézmény	Diákok száma
Selye János Egyetem, Komárom	6
Konstantin Filozófus Egyetem, Nyitra	9
Comenius Egyetem, Pozsony, Természettudományi Kar	1
Comenius Egyetem, Pozsony, Gyógyszerészeti Kar	1
Szlovák Műszaki Egyetem, Pozsony, Informatikai Kar	1
Szlovák Műszaki Egyetem, Pozsony, Vegyi és Élelmiszertechnológiai Kar	1
Comenius Egyetem, Pozsony, Jogi Kar	1
Szlovák Mezőgazdasági Egyetem, Nyitra	2
Páneurópai Egyetem, Pozsony	1
Külföldi intézmények	
Károly Egyetem, Prága, Orvosi Kar	1
Vegyészeti Főiskola, Prága	1
Műszaki Főiskola, Brünn, Informatikai Kar	2
Budapesti Gazdasági Főiskola	1
Budapesti Műszaki Egyetem	1
Debreceni Egyetem, Általános Orvostudományi Kar	1
Nyugat-magyarországi Egyetem, Mosonmagyaróvár	2
Semmelweis Orvostudományi Egyetem	1
Pázmány Péter Katolikus Egyetem	1
Technische Universität Dresden	1

Összeállította: Mojzes Ildikó

Érettségi vizsgák

A 2011/2012-es tanévben a két osztályban összesen 35 diákunk érettségizett. A három kötelező vizsgatárgyon kívül (magyar nyelv és irodalom, szlovák nyelv és szlovák irodalom, angol vagy német nyelv) egy választott tantárgyból kellett vizsgáznuk. Ezen felül még legfeljebb két tárgyból tehettek önkéntes vizsgát. Összesen 27 diák érettségizett 5 tantárgyból.

Mind a 35 diákunk sikeresen érettségizett. Az érettségi vizsgák felelős vizsgabiztosa Színek Judit volt, a Selye János Gimnázium tanára.

Az írásbeli vizsgák időpontja:

- 2012. március 13. – szlovák nyelv és szlovák irodalom
- 2012. március 14. – angol és német nyelv
- 2012. március 15. – matematika
- 2012. március 16. – magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelvből és irodalomból az alábbi négy téma közül választhattak az érettségizők:

1. Miben merül ki a mai ember erőszak-ellenessége? (Elmélkedés az emberiség jövőjéről a médiákban közvetített konfliktusok kapcsán)

2. Mit és miért olvasok szívesen? (Fejtegetés az olvasás, a kultúra jellem- és emberformáló szerepéről)

3. A hagyományos életforma és értékrend változása napjainkban. (Leírás)

4. „Egy nemzet sem tehette addig magáévá a bölcsességet, valameddig a tudományokat a maga anyanyelvébe bé nem húzta.” (Bessenyei György). (Vitacikk az anyanyelv szerepéről, valamint a más népek nyelve iránti tiszteletről)

Szlovák nyelvből és szlovák irodalomból az alábbi témák közül kellett egyet kidolgozniuk az érettségiző diákoknak:

1. Bol to obyčajný deň? (Rozprávanie)

2. Keby som mal/mala krídla (Úvaha)

3. Človek, ktorý vie, ako žiť (Charakteristika)

4. Načo sú mi priatelia, mám Facebook. (Diskusný príspevok o dôležitosti skutočného priateľa)

Az írásbeli érettségi vizsga eredményei:

Tantárgy	Szint	Diákok száma	Külső (extern)	Országos átlag	Belső (intern)
Angol nyelv	B2	17	51,6 %	55,4 %	70,0 %
Német nyelv	B2	18	49,7 %	44,7 %	68,0 %
Matematika	–	12	45,3 %	50,8 %	–
Magyar nyelv és irodalom	–	35	79,9 %	69,3 %	82,8 %
Szlovák nyelv és szlovák irodalom	–	35	63,0 %	58,1 %	69,5 %

A szóbeli érettségi vizsga eredményei:

Vizsgatárgyak	Vizsgázók száma	Átlag
Angol nyelv	B1 szinten 1	1,00
	B2 szinten 17	1,82
Állampolgári ismeretek	14	1,21
Biológia	14	1,29
Informatika	4	1,00
Kémia	12	1,33
Magyar nyelv és irodalom	35	1,43
Matematika	12	1,58
Német nyelv	B2 szinten 19	2,00
Szlovák nyelv és szlovák irodalom	35	1,91
Történelem	4	1,00

Összeállította: Miskó Hátas Anna

Az Érsekújvári Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány

.....
Benkő Tímea

1992-ben kezdődött a hagyomány, hogy intézményünk pedagógusai minden év októberében méltatják diákjaik eredményeit. E szép eseményre az Érsekújvári Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány díjkiosztó ünnepélye ad alkalmat.

Az iskola 150. születésnapján (1992) a városukhoz hű, iskolájuknak hálás öregdiákok a több száz szépirodalmi és néhány ezer tankönyvön kívül egy tartósan ösztönző ajándékkal is meglepték az ifjakat: Luzsica Lajos festőművész, dr. Fekets Rezső jogász és Kobolka Alajos mérnök kezdeményezésével több mint 30 - többségében külföldön élő - újvári öregdiák adományaiból sikerült olyan tőkét összehozni, melynek kamatait évente az arra legérdemesebb diákok egyszeri ösztöndíjként kapják meg. Az évek folyamán az alapítványhoz csatlakozók száma többszörösére nőtt, s ezzel a díjazottak száma is emelkedett.

Az alapítványt Luzsica Lajos negyedmagával jegyeztette be, 1995 óta a gimnazistákon kívül a Czuczor Gergely Alapiskola legjobb végzős diákjait is jutalmazták. 2002-ben a

Baka Alexandra

Bédi Andrea

Bédi Edina

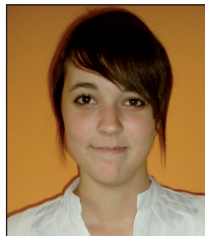
Bukai Éva

Danczi Tamás

Esek Krisztina

Farkas Hajnalka

Galla Kinga

díjazottak sorába felvették az érsekújvári Jedlik Ányos Elektrotechnikai Szakközépiskolát, 2007-ben az Építészeti Szaktanintézetet.

A nevesített ösztöndíjak (25 000 - 20 000 HUF pénzjutalom) a következők:

1. Dr. Holota János, Érsekújvár egykori polgármestere emlékére alapított díj
2. A Kurzweil család emlékére alapított ösztöndíj
3. Zirner Zoltán, a háború alatt Oroszországban eltűnt egykori gimnazista emlékére alapított ösztöndíj,

4. Diósi József, egykori öregdiák, érsekújvári vállalkozó által létrehozott ösztöndíj

Az Érsekújvári Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány tagjai azt várják az ifjaktól, amit az Elismerő Oklevél is hirdet: „.....szeresse szülőföldjét, legyen büszke iskolájára, mint ahogyan az elődök, öregdiákok gondolnak az ott eltöltött évekre.”

Ezen kívül értékes könyvjutalmakban is részesülnek az arra érdemes diákok. Iskolánkban minden évben szép számban akadnak tanulók, akik kiváló eredményeket értek el a hazai és nemzetközi tanulmányi versenyeken, mindamelllett kitűnő tanulók, esetleg aktívan bekapcsolódnak az iskola kulturális életébe, vagy kiveszik részüket a diáktanács tevékenységéből. Ezért a Pázmány Péter Polgári Társulás is könyvjutalommal díjazza ezeknek a diákoknak igyekezetét. Az elmúlt 17 évben a következő diákok részesültek elismerésben:

1992-ben: Smitnya Andrea, Szekeres László

1993-ban: Nátek Emese, Harcsa Andrea

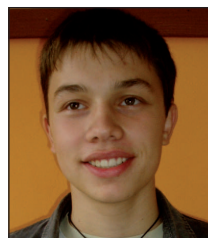
Hugyivár Ádám

Reczai Lilla

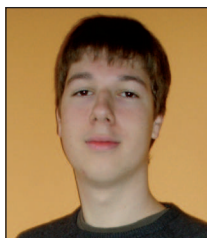
Ruzsik Zoltán

Sári Balázs

Tóth Beáta

Vrzák László

Zálezák Mónika

- 1994-ben: Forró Teodóra, Plichta Gabriella, Sille Katalin
 1995-ben: Fazekas Zoltán, Nagy Zoltán, Lunsadysa Nanyka
 1996-ban: Peržel Igor, Sztreda Krisztina, Száraz Dénes, Farkas Zsolt
 1997-ben: Sztarovics András, Szabó Dávid, Varagya Szilvia
 1998-ban: Ács Mónika, Antalik Gabriella, Balogh Tímea
 1999-ben: Istenes Ágnes, Istenes József, Lackó Tamás, Ács László, Mészáros Róbert
 2000-ben: Presinsky Gellért, Lakatos Tamás, Zsubori Zsuzsanna, Ács Éva, Kiss Henriett
 2001-ben: Antalik Imre, Csicsák Bernadett, Hugyivár Imre, Nagy Dávid, Peternai René
 2002-ben: Valaska Rita, Balogh Andrea, Salgó Andrea
 2003-ban: Csányi Zsuzsanna, Gubó György, Mátyás Anikó, Andruskó Gyula, Harcsa Tibor
 2004-ben: Nagy Péter, Guliš Krisztina, Csányi Norbert, Glucharov Mária, Ficza Ildikó
 2005-ben: Fábian Tamás, Török Katalin, Hrabovszky Tibor, Marák Károly, Hornyák Zsolt
 2006-ban: Takác Nikolett, Juhász Gergely, Seres Livia, Kezes Balázs, Andruskó Gyula
 2007-ben: Ruzsik Zoltán, Török Zsuzsanna, Dobrovodsky György, Fodor Katalin,
 Mészáros Róbert
 2008-ban: Hornyák Viktória, Vojtek Zsófia, Salgó Viktória, Fodor Zsófia, Szalai Szabolcs
 2009-ben: Hornyák Zsolt, Biró Szilvia, Csere Nikolett, Csányi Márk, Ešek Márton
 2010-ben: Guliš Dániel, Pál Ádám, Šárai Erika, Bopkó László, Valkovics Gabriella
 2011-ben: Ruzsik Zoltán, Hugyivár Ádám, Tóth Beáta, Bédi Andrea, Bukai Éva

Az ÉMTA könyvjutalma

Pénzjutalomban részesültek

Közös ünnepeink

Benkő Tímea

Az őszi szünetet megelőző utolsó tanítási napon, 2011. október 27-én tanulóink együtt ünnepeltek a szentendrei Ferences Gimnázium diákjaival. A délelőtti ünnepi műsorban az '56-os eseményekről emlékeztünk meg. Bár néhány nappal a nemzeti ünnep, október 23-a után kerítettünk sort a megemlékezésre intézményünkben, ugyanakkor 55 esztendeje a forradalom és szabadságharc november 4-ig, a szovjet hadsereg bevonulásáig tartott, így az időpont mégis helyénvaló.

A műsorban táncok, szívbe markoló dalok, keserű versek, illetve képek és filmrészletek kerültek bemutatásra. Ennek a néhány hetes időszaknak viszontagságos, ugyanakkor nagyon felemelő és dicsőséges eseményeire emlékezve vonultunk át délután a Csemadok-székház nagytermébe a budapesti székhelyű Érsekújvári Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány díjkiosztó ünnepségére.

A rendezvény a Pázmány Péter Gimnázium, a Czuczor Gergely Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola, a Közös Igazgatású Jedlik Ányos Elektrotechnikai Szakközépiskola és Kereskedelmi Akadémia, valamint a Szakközépiskola közös ünnepélye. Évente pénz- és könyvjuttalomban részesülnek városunk arra érdemes tanulói az alapítvány jóvoltából. Gimnazistáink közül tizenöten állhattak fent a színpadon, valamennyire nagyon büszkék vagyunk.

1956-ra emlékeztünk

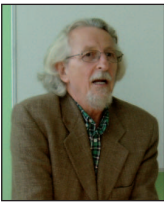
A PPPT könyvjuttalma

Magyar hét

.....
Benkő Timea

Intézményünkben 2011. október 3-tól 7-ig Magyar hetet tartottunk. Minden nap más és más kulturális élmény vár a diákokra.

Hétfő

Hunčík Péter

Az első napon Hunčík Péter érkezett író-olvasó találkozóra a Hartáreset című regényével, amelyet a borító fülszövege így jellemez: „Remek, ízes humor, finom élcelődés, a gyermeki rácsodálkozás leleplező ereje, valamint a megbocsátás és az értelmezés megrendítő természetességének könyvét tartja kezében az olvasó.” Hartárestalan mesélőkedvét bizonyította is a szerző, hallgatóságának leckét adott magyarságtudatból és pszichiáterként is buzdította a fiatalokat: „Szorgalom kell és akaraterő, akkor az egész világ nyitva áll előttetek. Nagyon érdekes dolgot szeretnék elmondani nektek: a 10 000 órás szabályt. Hallottatok róla? Olyan 8-10 éve

volt egy komoly felmérés fiatal értelmiségiek között, részt vettek benne orvosok, kutatók, művészek. Azt vizsgálták, hogy ezek a 18 és 30 éves kor közötti fiatalok minek köszönhetik sikerüket. Rájöttek egy nagyon izgalmas dologra, amit elneveztek 10 000 órás szabálynak. Tulajdonképpen az embernek van olyan 115-ös, 130-as IQ-ja, ami majdnem az átlagnak felel meg. Itt a teremben is biztosan vagytok legalább tízen, akiknek ennyi lenne, ha megmérnénk. Ha ehhez járul egy kis plusztehetség - mert mindenkinek van valamihez plusztehetsége, ezt tessék tudomásul venni, nincs olyan ember, aki valamiben ne lenne te-

Kovács Erzsébet

Kürti Andrea

hetséges -, és utána rászánsz erre a bizonyos plusztevékenységre 10 000 órát, garantálnak mondható a siker. Csak fel kell ismerned, miben vagy rejtett tehetség.”

A nap kézműves foglalkozásokkal folytatódott, a diákoknak lehetőségük nyílt tojást hímezni Sánta Mária segítségével, Kovács Erzsébet vezetésével agyagozhattak, Kürti Andrea az üvegfestés rejtelseibe vezette be őket, Méry Margit néprajzkutató pedig a szlovákiai magyar parasztviseletekről tartott előadást.

Méry Margit

Sánta Mária

Kedd

2011. október 4-én, névadónk születésének 441. évfordulóján Anyanyelvi szövegértelmezési vetélkedő zajlott. A versenyen tágabb régióink alapiskolásai és gimnazistái mérettettek meg. A rendezvényt Lacza Tihamér, híres maturan-sunk, a Magyar Köztársasági Érdemkereszt arany fokozatának tulajdonosa nyitotta meg. „Az anyanyelvi fontosságáról szeretnék beszélni nektek - szólította meg a jelenlevőket -, mert én az anyanyelvemnek köszönhetően nem vesztem el Prágában, ahol az érettségi után kémiát tanultam. Sőt az anyanyelvemnek köszönhetően még a cseh kollégák is magyar könyvekből tanulhattak. A cseh tankönyvből hiány volt, magyar tankönyvek viszont voltak az egyetemen, és azokból én cseh nyelvű jegyzeteket készítettem, így ezekből tanulhattak a többiek is. A vizsgán is rácsodálkoztak néha a tanárok, honnan szedem az információimat, ha olyasmit mondtam, amit az előadáson nem hallhattam. Sőt, egy vizsgámat egyszer felelés nélkül sikerült megszereznem, mert a professzor

A megkoszorúzott emlékoszlop

annyira elismerte az egyik általam használt magyar nyelvű szakirodalom szerzőjét, hogy amint meglátta a kezemben a kiadványt, távozhattam is a teremből, nem is kellett számot adnom a tudásomról” – emlékezett vissza a prágai Ady Endre Diákkör egykori elnöke, mosolyt csalva a teremben ülők arcára. Egykori diákunk a szlovákiai magyar tudományosság népszerűsítője, eddig közel kétezer írása jelent meg szlovákiai magyar és magyarországi folyóiratokban, antológiákban, évkönyvekben. Sokrétű művelődéstörténeti munkát folytat, a Pátria Rádió riportereként is gyakran hallatja hangját.

A megnyitót követően a versenyzők hasonlóan jó hangulatban töltötték a feladatlapokat is, amelyek értékelése után a következő diákokat hirdette meg a zsűri az idei legjobbaknak:

- az 1. kategóriában:
1. Kis Kata Zsófia (Czuczor Gergely AI, Érsekújvár)
 2. Szebellai Dániel (Ady Endre AI, Párkány)
 3. Nemes Tamás (Duna Utcai AI, Pozsony)
- a 2. kategóriában:
1. Németh Marco (Duna Utcai Gimnázium, Pozsony)
 2. Gujber Gabriella (Szenczi Molnár Albert Gimnázium, Szenc)
 3. Kovács Anna (Dunaszerdahelyi Magángimnázium)

A napot a Kicsi Hang verséneklő együttes koncertje tette még emlékezetesebbé, hiszen a fellépőket – Lantos Borbély Katalint és Menyhárt Józsefet – háromszor tapsolta vissza a nagydídemű. Ady Endre, József Attila és Nagy László versei soha korábban ekkora sikert nem arattak tornatermünk falai között.

Erre a különleges napra az udvaron azok a színes szalagok is emlékeztetnek majd bennünket, amelyek a Pázmány Péter-emlékoszlop koszorúján lobognak a szélben. Minden résztvevő iskola ilyen módon hagyott emlékjelet maga után, mi pedig innen is üzenjük, hogy jövő ilyenkor visszavárjuk őket.

A szövegértelmező verseny résztvevőinek egy csoportja

Kicsi Hang

Szerda

A reggeli 8.00 órai becsengetés nem az első óra kezdetét jelentette, hanem egy színházi gongot helyettesített. A III. A osztálynak köszönhetően ugyanis vidám színdarabbal indult a nap, a Hófehérke és a hét törpe című klasszikus mesét gondolták tovább a diákok. A darab érdekessége, hogy a tanulók teljesen önállóan készítették az előadást – minden tanári segítség nélkül. Bár angol nyelven játszottak, ezzel arra akartak figyelmeztetni, hogy más nyelvek és kultúrák ismerete nem zárja ki az erős magyarságtudatot.

Nagyszünetben a büfé előtti térség spontán irodalmi kávéházzá alakult át. Pázmány Péter-szobrunk kezébe „szellemi itallap” került. Bárki hozhatta kedvenc magyar versét, akár megzenésítve is. Ezúttal folyosóink nem a gyerekszivajtól, hanem Márai-idézetektől és gitárok hangjától zengtek.

A IV. A és VIII. G osztály ezekből az élményekből kimaradt, mivel ők ezen a napon Pozsonyba utaztak a szlovákiai egyetemek és főiskolák börzéjére, hiszen ők pályaválasztás előtt állnak.

A Hófehérke és a hét törpe szereplői

Gitár trió az I. A-ból

Csütörtök

Ezen a napon magyarországi vendégeket fogadtunk. A délelőttöt velünk töltötte Hargitai András olimpiai bronzérmes, világ- és Európa-bajnok úszó, aki civilben állatorvos. Sportolói pályafutását, életszemléletét is jellemzi a Mátyás király idézet, amit emlékül krónikánkba írt: „A haza szolgálatára bármilyen idő alkalmas. És mindaz, amit a haza érdekében tesz az ember, nem egyéb, mint Isten szolgálata.”

A Rákóczi Szövetség képviselőiben érkeztek hozzánk Csáky Csongor főtitkár és Bajnóczi Gábor, a szervezet munkatársa. Ismertették a szövetség munkáját, beszámoltak rendezvényeiről. A kivetített fotókon többen magukra ismertek diákjaink közül, hiszen a gimnáziumban is működik ifjúsági szervezetük. Felhívták figyelmünket a napokban 8. alkalommal

megrendezésre kerülő Kárpát-medencei középiskolai szervezetek ifjúsági találkozóval egybekötött vezetőképzőjére, melynek központi témája „érték és ifjúság” lesz.

Irodalmi kávéházunkban ezúttal az aradi tizenháromra emlékeztünk. Gyertyát gyújtottunk a vértanúk tiszteletére, a diákok által választott versek is az ő dicső halálukat hirdették.

Bajnóczy Gábor, a Rákóczi Szövetség munkatársa

Irodalmi kávéház

Hargitai András, olimpikon

Péntek

Az utolsó napon a magyar néptáncoké volt a főszerep. Bugyik Szimona (III. A) és Sztrecsko Boglárka (II. A) a tardoskeddi Szivárvány néptáncsoport tagjai táncházat vezettek tornatermünkben. Diákjaink előbb közösen kört alkotva ismerkedtek a lassú és friss csárdás alaplépéseivel, majd párosával gyakoroltak.

A Magyar hét alkalmából dicsőség galériát nyitottunk intézményünk bejáratában, amely híres maturánsaink fotóit és életrajzait tartalmazza. Akikre büszkék vagyunk:

Bábi Tibor költő, Bauer Ferenc főorvos, Csanda Sándor egyetemi oktató, Cs. Liszka György, a Vasárnap főszerkesztője, Jócsik Lajos író, Juhász György parlamenti képviselő, Lacza

Tihamér publicista, Liszka József néprajzkutató, Péntes Tímea költő, Száraz Dénes színész, Szeredy Krisztina előadóművész, Thain János múzeumalapító, Tóth János egyetemi oktató; Turczel Lajos tanár. Természetesen a névsor folyamatosan bővül.

Bugyik Szimona és Sztrecsko Boglárka

Dicsőség galéria

Táncház

Magas rangú vendéget fogadtunk

.....
Benkő Tímea
.....

2011. október 24-én látogatást tett a gimnáziumban dr. Axel Hartmann, Németország szlovákiai nagykövete.

A diákok rövid kulturális műsorral fogadták a diplomatát: a végzősök palotást táncoltak, az elsősök német nyelvű vidám jelenetet játszottak, és adtunk egy kis ízelítőt szülőföldünk zenei hagyományából.

Mivel intézményünkben emelt óraszámiban oktatjuk az idegen nyelveket, kötetlen beszélgetés keretében ismerkedhetett a vendég iskolánk életével, és oszthatta meg tapasztalatait diákjainkkal. A nagykövet hangsúlyozta a német nyelv szerepét és fontosságát Európa szívében, majd történelmi, társadalmi és kulturális jellegű témákról folyt az eszmecsere. Leendő érettségizőink között akad, aki németországi egyetemen szeretné folytatni tanulmányait, az illető konkrét kérdéseire konkrét válaszokat kaphatott.

A találkozó apropóját az október 23-ai nemzeti ünnep adta.

Dr. Axel Hartmann a diákok körében

Peternai Zsuzsanna igazgató fogadja a vendéget

Sztárvendég a diáknapon

.....
Benkő Tímea
.....

2011. november 18-án tartottuk a hagyományos diáknapot. Minden évben számos foglalkozást, előadást szervezünk, és igyekszünk meglepni a gimnazistákat valamilyen ismert személyiség fogadásával is. Az idei sztárvendég Vujity Tvrtko, az egyik legnépszerűbb tévés riporter, újságíró és író volt.

Hibátlanul, tökéletes kiejtéssel köszöntötte szlovák nyelven a jelenlevőket, mondván, hogy ennyivel mégiscsak tartozunk a nyelvtörvénynek. Meglepődtünk, hogy soványabb és alacsonyabb, mint a képernyőn. „Amit tőlem a Jóisten elvett, azt mind odaadta a magyar vízilabda-válogatottnak” - nyugtázta humorral.

A vendég megkérte a diákokat, sorolják fel, milyen problémáik vannak, aztán egy nagyon tartalmas órával díjazta őszinteségüket. „Lassú az internet? Korán kellett kelned? Nehéz a sulis? Beragadt egy euród a kóla automatába? A világ nagy részén ez mind nem probléma. Afrika lakosságának jelentős százaléka napi egy dollár alatt él, ott ez nem gond” - mondta a megdöbbenet közönségnek. Majd elmesélte legemlékezetesebb riporttűjtait, hogyan jutott ki különböző trükkökkel Csecsenföldre, Ruandába, Kambodzsába...

„Bármit csinálj, csak ne hazudj! Vallom, ez az újságírás alapja” - jelentette ki Tvrtko. Aztán elismerte, sokszor kényszerült hazudni, hogy forgathasson. „Megtaláltuk tatár földön Tamás András hadifogyót. Oda azonban riporter nem utazhat. Így aztán medvedadás lettem. Mert egy medvedadásnak lehet kamerája, hogy fel tudja venni a trófeát...”

A riporter részletesen elemezte Türkmenisztán diktatúráját, utána újra feltette a kérdést: „Van valamilyen problémád? Mondok még néhány adatot a kommunista mennyországról, és baromira fogod szeretni saját életed. Egyenesen rajongani fogsz Érsekújvárért” -

jósolta. Aztán mesélt észak-koreai élményeiről, és harmadszor is megkérdezte közönségét, van-e problémájuk. „Mi, magyarok legendásan panaszkodó nép vagyunk. A világ 120 országában végezték el az optimista-pesszimista indexet. A 117. helyen végeztünk. Utánunk a sorban a népirtásáról elhíresült Ruanda, a földrengés és kolerajárvány sújtotta Haiti, valamint a hivatalosan is legszegényebb ország, Mozambik volt csak. Én azt mondom, ne panasz-

Vujity Tvrtko - a sztárvendég

kodjunk! Inkább mindegyikteknek legyen egy álma, amiért érdemes holnap felkelni. Én 23 évesen eldöntöttem, hogy újságíró leszek. Te is álmodj valamit, és aztán hidd el, hogy meg tudod csinálni!”

Bejelentett egy meglepetésvendéget is, hiszen elkísérte őt a TV 2 stábjába, köztük Demcsák Zsuzsa. „Én most tulajdonképpen hazajöttem – mutatkozott be a Mokka műsorvezetője –, ugyanis az egykori Csehszlovákiában, Prágában születtem.” A találkozó után az iskola krónikájába is ezt írta: „Köszönöm, hogy amikor hazajöttem, úgy érezhettem magam, mint aki valóban otthon van.”

Pázmányos öregdiák

Benkő Tímea

2012. február 9-én a Három Hidak Polgári Társulás szervezésében könyvbemutatót és cédékeresztelőt tartott Kovács Ferenc iskolánkban. A szerző Diákok a viharban című könyve intézményünk fennállásának 150. évfordulójára jelent meg 1992-ben. Idén kiadták elektronikus formában is, a céde keresztelőjéhez a vizet a Nyitra folyóból merítették, ahová egykor a gimnazisták fürödni jártak.

A bemutatón nagy élvezettel mesélt a köbölkúti szerző diákkori élményeiről, az elmondottakat fotókkal is illusztrálta. Fejet hajtott a minden tekintetben kiváló Érsekújvári Magyar Királyi Állami Pázmány Péter Gimnázium tanári kara és diákjai előtt, ezzel is ösztönözve a jelenlegi ifjakat.

„A könyv nemcsak a korabeli diákéletre emlékezik vissza, hanem egy viharos korszak korhű dokumentuma is” – mondta Száraz Magdolna történelemtanár. A szerző a múlt század negyvenes éveiben látogatta az intézményt. Forró Koloman, a polgári társulás elnöke mutatta be a diákoknak az író, Köbölkút egykori polgármesterét. Ezt követően az író szólt a diákokhoz. Az élményszerű előadást nagy figyelemmel hallgatták a fiatalok, és megtudták, milyen megpróbáltatások között éltek a II. világháború éveiben az akkori gimnazisták. Többek között beszélt az Érsekújvárt pusztító bombázásokról, hogy az akkori diákélet nemcsak a tanulásról, hanem a túlélésről is szólt.

Forró Koloman és Kovács Ferenc

Az Európai Parlament képviselője a gimnáziumban

.....
Peternai Zsuzsanna
.....

2012. április 27-én Strasbourg és Brüsszel helyett iskolánkban tartott „ülést” Bauer Edit, európai parlamenti képviselő. Figyelemmel kísértük a képviselő asszony rendhagyó EU - óráját, amelyen rövid videobejátszásokkal fűszerezve adott elő az Európai Unióról, megalkulásának előzményeiről, következményeiről, a jelenlegi és várományos tagországokról, az EU intézményeiről, valamint saját munkájáról, tevékenységéről. Megtudtuk, hogy négy bizottsági tagként működik (Foglalkoztatási és Szociális Ügyek Bizottsága, Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésbe Delegált Küldöttség és Állampolgári Jogok, Bel- és Igazságügyi Bizottság - itt szavazati jog nélkül), ahol feltett kérdéseivel, állásfoglalási indítványaival, jelentéseivel, felszólalásaival és írásos nyilatkozataival nagyban hozzájárul az említett bizottságok effektív munkájához.

Az előadás végén a képviselő asszony ismétlő kérdésekkel tette próbára a diákok figyelmét és ismereteit. Állták a sarat, többen apró ajándékokkal lettek gazdagabbak. A rendhagyó óra témájának aktualitását bizonyítja a tény, hogy miután hivatalosan elbűcsűzött Bauer Edit a diákoktól, azok sorban állva, személyesen is érdeklődtek, kérdezősködtek tovább.

Ma már életünk része lett az EU, és az életünket jelentősen befolyásoló összefüggésekről mindnyájunknak megfelelő szintű ismeretekkel kell rendelkezünk, így örülünk, hogy ezekhez az információkhoz első kézből jutottunk hozzá.

Bauer Edit

Diákjaink állták a sarat

Író–olvasó találkozó és asztalitenisz a diáknapon

.....
Benkő Tímea
.....

A VI. Őszi Írófesztivál keretén belül irodalmi beszélgetésre került sor iskolánkban a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának tagjaival. Juhász R. József (Rokkó) mutatta be Nagy Erikát, Németh Zoltánt és Hajtman Bélát.

Nagy Erika a Szlovákiai Magyar Írók Társaságáról számolt be, Németh Zoltán az olvasásról beszélt, arról, hogy manapság az irodalomban is a képi megjelenítés vette át a szerepet, valamint arról, hogy mennyire fontos az odafigyelő olvasás. Humoros verseiből fel is olvasott néhányat.

Hajtman Béla eddigi köteteiről beszélt, magáról az írásról és előzményeiről. Rokkó a Transart Communication fesztiválokról, a Stúdió Ertéről és az Iródiáról mesélt.

A beszélgetés után találkozott egymással az Érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium és a Szlovákiai Magyar Írók Társaságának asztalitenisz-csapata. A 4., 5. és 6. ligás játékosokkal felálló gimnazistákkal végül a SZMÍT csapata 9:9-es döntetlent ért el. Pontszerzők: Sánta Szilárd 3, Hajtman Béla 2,5, Németh Zoltán 2, Juhász R. József 0,5. A döntetlen számkra annál értékesebb, hogy diákjaink csak 3 játékosal álltak ki: Jóba Dominik (VI. G), Guliš Dániel (I. A), Lehotka Péter (I. A), így eleve 0:5-ös hátrányból indultak.

Író–olvasó találkozó

Nyílt nap

Benkő Timea

2011. november 22-én nyílt napot tartottunk. Rendhagyó környezetben vártuk a környező alapiskolák kilencedik osztályosait: humoros, színes tantermi és kabinetajtók fogadták az idelátogató leendő elsősöket.

A gimnázium újabb pályázatát (Zdravie v školách – Budujeme tím) sikeresnek ítélte az Iskolaügyi Minisztérium, az így nyert összegből vásároltak olajfestéket a diákok. A megmozdulás az osztályközösségeket hivatott még jobban összekovácsolni. Az egyes osztályok megtervezték a tanári szertárak ajtainak motívumait, aszerint, hogy az illető pedagógus milyen tantárgyat oktat. A tervezetek jóváhagyása után a múlt heti diáknapon elkészültek a mesterművek.

Az első emeleten kiállítás készült az Érsekújvári Töknapra készített próbababákból, a tornateremben a III. A angol nyelven adta elő a Hófehérke és a hét törpe című modernizált mesejátékot.

„Nyílt napunkon az érdeklődőknek bemutattuk az iskolát, ismertettük programunkat, bővebb tájékoztatást nyújtottunk a tanulmányi lehetőségekkel, felvétellel kapcsolatban – tájékoztatott Peternai Zsuzsanna, igazgatónő. – A tanulók, szüleik, pedagógusaik szabadon látogathatták a tanítási órákat. Kiemelt idegen nyelvi képzést nyújtunk, pályázatok alapján külföldi tanulmányutakat biztosítunk, ezeket maguk a diákok prezentálták.”

Szlovákóra a multimediális tanteremben

Készül az egyik kabinet ajtaja

A holokausztt gyermekáldozatainak nyomában

.....
Száz Ildikó

Kutassák fel eltűnt szomszédait, akiknek a második világháborút követően nyomuk veszett – ezzel a felhívással fordult a Prágai Zsidó Múzeum az Elfeledettek (Zapomenutí) Polgári Társulással együtt a 12–19 éves diákokhoz. A kutatási munka eredményéből még 1999-ben egy vándorkiállítászt állítottak össze, amelynek ezúttal az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium ad otthont. Peternai Zsuzsanna iskolaigazgató elmondása alapján az érdeklődők december 1-jétől 20-áig láthatják a nem mindennapi kiállítás anyagát.

A kiállítás megnyitóján az igazgatónő azzal a kéréssel fordult a diákokhoz, hogy próbáljanak ők is egyfajta kutatómunkát végezni saját lakhelyükön. Ivan Juraj, a körműcbányai City.net Slovensko Polgári Társulás elnöke, a rendezvény társszervezője elmondta: az érsekújvári diákok is gazdagíthatják munkájukkal a vándortárlat anyagát, ennek érdekében vegyék fel a kapcsolatot a zsidó hitközség helyi képviselőivel, akik bizonyára a segítségükre lesznek. „Több száz hazai és külföldi diák kapcsolódott be eddig projektünkbe, amely 2008-ban elnyerte az Aktív európai polgárság aranycsillaga díjat, majd 2010-ben Európa a polgároknak címmel rendezett konferencián foglalkoztak a tanulmányokkal” – tájékoztató Ivan Juraj. A kiállítás szervezőinek nem titkolt szándéka felhívni a pedagógusok és a diákok figyelmét azokra a történelmi eseményekre, melyekkel nem minden ország foglalkozik olyan aprólékossággal és kellő odafigyeléssel, ahogyan illene. A projekt indulásakor 12 panelen foglalták össze az eltűnt szomszédok – a holokauszttal során elhunyt gyerekek és családtagjaik történetét, ma már 20 panelből áll a kiállítás, és néhány iskola honlapot készített a témával kapcsolatban. A Prágai Zsidó Múzeum egyike Európa legrégebbi zsidó

múzeumainak, története a közép-európai térség huszadik századi történelmét, mindenekelőtt azonban a zsidó közösség sorsát tükrözi, az intézményt 1906-ban hozták létre.

A Pázmány Péter Gimnáziumban – ahol az egyik fontos nevelési szempont a multikulturalizmus, a toleranciára nevelés, az európai tudat erősítése –, várják azoknak a csoportoknak a jelentkezését, akik szeretnék megismerkedni a vándortárlat anyagával, amelyet 2012 márciusában a tervek szerint Léván fognak bemutatni.

Ivan Juraj és Peternai Zsuzsa a megnyitón

Gimnazista zöld szalagosok

Benkő Tímea, Miskó Hátas Anna

Iskolánk 35 végzősének szalagavatójára 2011. november 25-én került sor a Csemadok-székház nagytermében.

„A zöld szalag azt jelenti, leendő érettségiző vagy. Érzed saját felelősségednek a súlyát? A zöld szalag azt jelenti: emlékezz! A rajta olvasható évszámok azt az időt jelzik, amit az iskola falai között eltöltöttél. A zöld szalag megtiszteltetés – a 169 éves érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium diákja vagy. A zöld szalag büszkeség, hiszen szellemi nagykorúságod jelképe. És a zöld szalag bátorság is – hamarosan ismeretlen utakra lépsz” – intették az osztályfőnöki beszédben tanítványaikat a tanárok.

„2011. november 25-e nemcsak a Ti számotokra fontos dátum. Számunkra, osztályfőnökök számára is fontos állomást jelent ez az ünnepélyes este. Nehezen hihető, hogy 8, ill. 4 éve találkoztunk először, és ma itt állunk közösen e feldíszített teremben. Eszünkbe jutnak a közösen eltöltött vidám és nehéz pillanatok. Láttuk, ahogy gyermekből felnőtté váltatok. Egy iskola nem attól nagy, hogy nagy embereket ad a világnak, hanem attól, hogy kifejleszti bennük azt, hogy nagy emberekké váljanak.

A köszönet azért, hogy itt állhattok, szépen, fiatalosan, büszkén, ünneplőbe öltözve első sorban szüleiteket, szeretteiteket illeti. Ők azok, akik mindig mellettetek álltak, és most is féltve és büszkén figyelnek benneteket. Bár ez a mai nap a Ti ünnepetek, ne feledkeztek meg róluk sem! Azt hiszem, nekik egy halk köszönöm is elég. Intézményünk nevében pedig én köszönöm, hogy annak idején nekünk szavaztak bizalmat, hozzánk írták, ránk bízta a gyermeküket. Vállalták a kisebbségi léthelyzet áldott – átkozott mindennapjait, hiszen ez sohasem kevesebbet, hanem többet, több feladatot és persze több lehetőséget is jelent.

A VIII. G a hagyományos palotást követően

Fekete-fehérben a IV. A

Zárszóként most bizonyára valamilyen klasszikus idézetet vártok. Az elmúlt években viszont annyi memoriteren rágtuk át közösen magunkat az irodalomórákon, hogy én ezt most hanyagolnám. Helyette egy olyan Tankcsapda-dalszöveggel biztatnálak, amit én tanultam tőletek. Zakatoljon mindig ez az agyatokban, a szívetekben, ha valamilyen nehézség áll utatokba:“

*Bánattal, vagy örömmel,
de én harcolok foggal, körömmel.
Az élettel, a halállal,*

*hogy a jóból egy jó nagy kanállal
adjon az ég!
Mindent, amit szeretnék,
adjon az ég!*

Tudásfeltöltés

Száraz Magdolna

A magyarországi OTP-Fáy András Alapítvány megkezdte a középiskolások számára egy internetes program létrehozását, amelynek célja, hogy a magyarországi diákok internetes előadások segítségével megismerhessék a határon túli magyarság életét. Neves irodalmárok, történészek közreműködésével fokozatosan előadásokat rögzítenek nemcsak nálunk, hanem Kárpátalján, Erdélyben és Vajdaságban is.

Nálunk az első felvételre 2011. november 8-án került sor, amikor Bárczi Zsófia érkezett hozzánk a nyitrai Konstantin Egyetem Közép-európai Tanulmányainak Karáról. A IV. A és VIII. G osztályos tanulóknak a szlovákiai magyar irodalomról tartott előadást.

2011. december 14-én dr. Vadkerty Katalin a történelem kandidátusa „Asszimiláció – a szlovákiai magyarok helyzete 1918–2010 között” témában osztotta meg velünk gondolatait. Előadásán iskolánk történelem iránt érdeklődő diákjai vettek részt. A vendég behatóan elemezte, hogy az első Csehszlovák Köztársaság politikai, gazdasági intézkedései mennyiben változtatták meg a magyarok helyzetét a teljesen új államban. Kitért a jogfosztottság állapotára, majd annak napjainkig tartó hatására is.

Vadkerty Katalin tölti fejünkbe a tudást

Bárczi Zsófia előadása

Szeminárium a náciizmusról

Benkő Tímea

A pozsonyi székhelyű Milan Šimečka Alapítvány mellett működő Holokauszt Dokumentációs Központ jóvoltából 2011 novemberében az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium tanáraként Berlinben jártam egy holokauszt-továbbképzésen. A Wansee-i Konferencia Ház szemináriumán további 14 szlovákiai pedagógus társaságában vettem részt.

A történelmi színhelyen előadások és workshopok keretében boncolgattuk a megrázó történelmi-politikai kérdéseket. 1942. január 20-án ugyanis itt zajlott a wansee-i konferencia, amelyen Reinhard Heydrich birodalmi vezető és SS-tábornok elnökletével a résztvevők megtervezték a „zsidókérdés végleges megoldását.” Ennek a konferenciának a jegyzőkönyve fennmaradt, és ez ma az egyik legismertebb holokauszt-dokumentum.

Ott tartózkodásunk idején rengeteg gyakorlati, módszertani kérdést is megtárgyaltunk, és felkerestük a helyi emlékműveket. Jártunk Berlin belvárosában a Meggyilkolt Európai Zsidók Emlékművénél és alatta az Információs Központban, a Terror Topográfiája Emlékmúzeumban, valamint a Grunewald állomáson, ahonnan az első helyi transzportok indultak.

Intézményünkben minden tanévben szeptember 9-én megemlékezünk a holokauszt emléknapjáról. A most szerzett tapasztalatokat a jövőben ezeken a foglalkozásokon szeretnénk kamatoztatni.

A résztvevők tanárok a Wansee-i Konferencia Ház előtt

Pályaválasztási nap

.....
Benkő Tímea
.....

2011. december 12-én Mesterségem cíMERRE? névvel pályaválasztási napot tartott iskolánkban a TANDEM nonprofit szervezet, amely intézményünkben már évek óta tart csapatépítő napokat az elsős diákoknak.

Az egész napos rendezvény célja volt, hogy a III. A, IV. A, VII. G és VIII. G osztályok számára segítséget nyújtsunk, mégpedig úgy, hogy élő példákon keresztül mutattuk meg nekik egy-egy foglalkozás, hivatás szépségét és kihívásait. Így a nap fő attrakciója az Élő Könyvtár volt, amelyben a legkülönbözőbb foglalkozások képviselőivel beszélgethettek el személyesen a diákok. Vendégeink voltak:

Bauer Dávid közgazdász
Farkas Orsolya állatorvos
Farkas Zsolt pap
Fecske Orsolya szerzetesnő
Fiala János jogász
Gál Zsolt politológus
Gyenes Gábor képzőművész
Horváth Molnár Andrea pszichológus
Hunčík Péter pszichiáter
Kerekes Vica színésznő
Marosi Péter ápoló
Mészáros Tünde műfordító, tolmács
Molnár Norbert újságíró

Hunčík Péter

Kerekes Vica

Sári Gabriella restaurátor
Simon Attila történész
Simon Klenovics Krisztina orvos
Szabó Krisztián építész
Stifner Ivett tanár
Süll Tamás református lelkész
Szabó Róbert vállalkozó
Szeghő Sándor programozó
Vadkerti Zsuzsa fogorvos
Zácsik Anikó bútortervező

A diákok készíthettek magukról diplomás előképet, hogy kiderüljön, hogy mutatnak talárban és diplomával a kezükben, kipróbálhatták magukat próba-állásinterjúban, megmérettettek az udvaron felépített életút-kötélpályán, saját névjegykártyát készítették.

Aki csak igényelte, részletes tájékoztatást kapott a hazai és külföldi egyetemi lehetőségekről.

Molnár Norbert

Társasjáték

A jótékonykodás az iskolaprogram része

.....
Szabó Révész Anita
.....

„Jót tenni jó“ – decemberben ez lehetett volna gimnáziumunk mottója, hiszen diákjaink sikeresen bizonyították: nem idegen tőlük a tolerancia fogalma, a szociális érzékenység és a másság elfogadása.

Iskolánk immár harmadszor adott otthont egy olyan, ajándéktárgyak árusításával egybekötött kiállításnak, melyet az ÚSMEV szociális intézménnyel közösen rendeztünk meg. A kiállított ajándéktárgyak különböző technikával, más – más anyagok felhasználásával készültek a karácsonyi készülődés jegyében, ezek megvásárlásával diákjaink a szociális intézményt látogató, hátrányos helyzetű gyerekeket támogathatták nemcsak anyagilag, de erkölcsileg is, mert ezáltal is elfogadóbbá, mások problémái iránt érzékenyebb emberekké váltak.

Iskolaprogramunk a 2011/2012-es tanévtől az önkéntes munka tervezetével bővült. Ez a kezdeményezés gimnáziumunk 2. évfolyamos diákjait ismerteti meg városunk szociális intézményeinek munkájával. December 16-án a 2.A és VI. G osztályok tanulói egynapos szolgálatot teljesítettek a város különböző szociális intézményeiben: az autista gyermekek magániskolájában, a „Vek nádeje“ szociális otthonban és az állatmenhelyen. Délután a főtéri plébániatemplom előtt – immár harmadik alkalommal – étel – és ruhaosztásra került sor a város hajléktalanjai és szociálisan rászoruló polgártársaink részére Horváth Tamás tanár úr szervezésében.

Az alábbiakban a diákok foglalják össze a nap eseményeit:

Tóth Réka és Galla Scarlett: „2011.december 16-án mi, a Pázmány Péter Gimnázium VI.G és 2.A osztály tanulóiból álló kis csoport, ellátogattunk az újvári állatmenhelyre. Megtapasztalhattuk, hogy telik itt egy nap, és közelebről megismerkedhettünk lakóival. Rengeteget foglalkoztunk a kutyusokkal, amelyeknek, annak ellenére, hogy megérdemelnék, nincs gazdájuk. Megtudtuk, hogy az itt dolgozó emberek munkája nem reggeltől kb. este 6-ig tart, mint egy átlagos emberé, hanem a nap huszonnégy órájában szükség van rájuk, mert rengeteg állattal kell foglalkozniuk, amelyeknek nem mindennapi múltjuk van. Mindannyian felnézünk ezekre az emberekre, akik kis létszámuk ellenére önként vállalták ezt az áldozatot annak érdekében, hogy segítsenek. Végezetül egy beszélgetés során megtudtuk, hogy sok terméket, amelyeket nap mint nap használunk, ezeken a hontalan kis állatokon tesztelnek. Erről az információról, az itt élő állatokról és a menhelyről többet megtudhatnak a következő oldalon: www.utuloknz.sk.“

Csányi Márk: „Egy élménydús délelőttöt tölthetünk el az autista gyermekek magániskolájában. Elsőként az intézmény igazgatónője köszöntött, aki ezután körbevezetett minket az iskolában. Bemutatta a diákokat és az osztályokat. Meglepő volt számunkra, mennyire

színesek, gazdagon díszítettek az osztálytermek, mintha újra az óvodába csöppentünk volna. A gyerekek kedvesen, mosolyogva fogadtak minket, egyáltalán nem voltak zavarban a tucatszámú ismeretlentől. A nap folyamán megismerkedhettünk a tanárok oktatási módszereivel, megtudhattuk, hogy néz ki egy átlagos tanítási nap egy speciális intézményben, miben különbözik a számunkra megszokottól. Ezután mi is részt vehettünk a karácsonyi készülődésben. Ostyákat, gyertyákat és más díszeket készítettünk közösen a gyerekekkel, akik élvezték a közös munkát, akárcsak a későbbi, Hófehérke és a hét törpe történetét felolvasó angol nyelvű meseelőadást, amelyet gimnáziumunk diákjai elevenítettek meg.”

A nap végén rengeteg tapasztalattal gazdagodva térhettek haza a gyerekek és mi is.

Jót tenni jó

Angol színdarabbal taroltunk

.....
Peternai Zsuzsanna
.....

A nyitrai Konstantin Egyetem angol tanszéke és a Nyitrai Kerületi Hivatal már 13. alkalommal szervezte meg az alap- és középiskolák angol nyelvű színdarabjainak a fesztiválját.

2012. március 21-én iskolánk III. A osztályos tanulói is jelen voltak a megmérettetésen a Hófehérke és a hét törpe című előadással. A diákok nemcsak a próbákon, de az előadás alatt is beleadták szívüket-lelküket a produkcióba, így megérdemelten lettek egyetlen csapatként kétszer is díjazva: megkapták a Közönségsdíjat és a Legszórakoztatóbb Darab díját is. Lelkesedésük igazán figyelemreméltó, és bízunk benne, hogy példaértékű lesz fiatalabb iskolatársaik számára. Álljon itt a nevük a szereposztás szerint:

Hófehérke - Hengerics Viki

Törpök - Szénásy Andi, Döme Kinga, Belák Brigi, Kürti Alexa, Bara Ricsi, Bugyik Szimi, Lukács Dóri

Herceg - Záležák Dávid

Király - Őszi Viktor

Királynő - Sztankó Detti

Gonosz Királynő - Kovács Lívi

Tükör - Csizmadia Kati

Vadász - Tóth Viktor

Hentes - Bernet Viktor

Mesélők - Nagy Kriszti, Csölle Stefi

Kellékes - Sóky Berni, Keve Ádám, Szalma Józsi

A III. A színészei

Hófehérke és a hét törpe

A Víz világnapja

Peternai Zsuzsanna

2012. március 22-e a Víz világnapja, amelynek megünneplését még az 1992. évi Rio de Janeiro-i környezetvédelmi konferencián kezdeményezték. Az ENSZ által kijelölt napon világszerte igyekeznek felhívni a figyelmet a víz szerepének fontosságára, a vízkészletek megóvására és egyúttal a környezetvédelemre is.

Nálunk sem volt ez másként. Az előkészületek már pár nappal március 22-e előtt megkezdődtek, amikor a diáktanács tagjai plakátokkal szőlítették fel diáktársaikat a nap fontosságára, és ennek elismeréseképp arra buzdították mindenkit, hogy a Víz világnapján öltözzön kékbe.

Maga a nap és persze az összes tantárgy a víz jegyében telt. A legkönnyebben a biológia-, kémia- és földrajzórákba lehet e létfontosságú folyadékot beépíteni, de a matematika, idegen nyelvek és más tantárgyak tananyagába sem volt lehetetlen „beleszólni” a vizet. A diákok klasszikus és rendhagyó órák keretében tanulhattak vízfajtákról, a víz tulajdonságairól, érdekességekről, tippokról, hogyan spórolni a fogyasztással és sok másról.

Diákok vallanak:

„Mindannyian emlékszünk biológiaóráról, hogy az élet a vízben kezdett kialakulni, és ezért is a víz nélkülözhetetlen az élethez. A mai nap megtanultuk, hogy mennyi vízre van szükségünk ahhoz, hogy egészségesek maradjunk: 2-3 liter napi vízfogyasztás (nyáron akár 5 l) teljesen automatikus kell hogy legyen.

Mojzes tanárnóvel kémiaórán kiszámoltuk, hogy a palackozott kóla elfogyasztásával mennyi cukrot viszünk be a szervezetünkbe – fél liter kóla 52 gramm cukrot tartalmaz (1400mg/dl), ami a szervezetünknek rettentő sok (ha azt vesszük, hogy a vér cukortartalma 72mg/dl). Igazából nem is maga a tény volt megdöbbentő, hanem amikor mérlegen megmértük, és feketén – fehéren saját szemünkkel láttuk, mennyi cukrot juttatunk szervezetünkbe. Azt is megtudtuk, hogy ha kevés vizet fogyasztunk, szervezetünk azonnal jelez: fejfájással, fáradékonysággal, szédüléssel, álmoassággal.” Simonics Dóra, I. B

„A mai nap sok érdekességet hallottunk. Két csoportban dolgoztunk – az egyikben megdöbbentő tényeket kerestünk a vízről az interneten angolul, a másik csoportban tippet böngészünk, hogyan lehet csökkenteni a vízfogyasztást egy családon belül. Az így szerzett információkról plakátot kellett készíteni, és persze bemutatni az osztály előtt. Megtudtuk, hogy egy átlag amerikai naponta 500 l vizet fogyaszt, míg egy szlovákiai 4 tagú család kb. 600 l-t; csaknem 1 milliárd ember kevesebb, mint 6 l vízből él naponta, 4 millió ember hal meg évente vízhiány okozta betegségek miatt, átlagban egy afrikai vagy ázsiai nő-

nek hetente 16 órát kell gyalogolnia ahhoz, hogy ivóvizet hozzon lakhelyére, 1 m³ vízből 100-szor lehet elmosogatni, vagy 8-szor lehet lemosni az autót, ennek a vízmennyiségnek az előállítására 1,2 euró - gondoljunk csak bele, mennyibe is kerül csak egy palack (1,5 l) hasonló minőségű víz az üzletben -, és ez csak igazán pár tény, amelyet megemlítettünk. A vízfogyasztás csökkentésével kapcsolatban szinte mindannyian ugyanazokat a tippeket találtuk:

Ellenőrizzük csöpögő csapjainkat (12 csepp víz percenként évi 960 l víztől foszt meg)

Inkább zuhanyozunk, mint fürödünk a kádban (az első esetben 50 l, a másodikban kb. 120 l vizet fogyasztunk).

A vécétartályba helyezzünk egy vízzel teli palackot - ennyivel kevesebb ivóvízzel öblítünk (és persze spórolunk) majd.

Borotválkozás és fogmosás közben ne csorgassuk a vizet, akár 15-30 l vizet is kiengedhetünk feleslegesen.

A vízfóralóban hagyott vizet kihűlés után öntözésre is lehet használni.

A mosogatógépet és mosógépet teljesen megtelítve indítsuk el, így gazdaságos.

Aki teheti, gyűjtse az esővizet, felhasználható mosásra, mosogatásra, öntözésre stb.

Nem is gondoltuk volna, milyen kevés ráfordítással mennyire befolyásolhatjuk környezetünket.”

Angolorán a vízről

Kékben az I. B

Tiszteld a saját tested!

AZ EMBERI TEST KIÁLLÍTÁS alap gondolata

Bédi Andrea, Mojzes Ildikó

2012. május közepén két autóbusz indult az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium 91 diákjával és 4 tanárával Budapestre, a Váci utcai VÁCI 1, még az átadás előtt álló, új bevásárlóközpontba, hogy megtekintsék a THE HUMAN BODY kiállítást. A felújított, patinás épület 1912-től az első pesti Takarékpénztárnak adott otthont, megőrizte eredeti arculatát, és nagyon sokunknak a londoni Harrods hangulatát idézte fel.

Két fontos cél tudatában valósult meg a tanulmányi kirándulás, mégpedig a biológia-oktatás és a helyes életmódra való nevelés jegyében. 2010 szeptemberében kapta meg az iskolaprogramunk az EKOMUKO címet, amely többek között tartalmazza, hogy fejleszteni kívánjuk diákjaink olyan képességeit is, mint például:

- az élettani törvények ismeretében képesek legyenek érteni, elemezni, értékelni az ember és természet viszonyát,
- megértsék azokat a szociális és kulturális hatásokat, amelyek okozati szükséggel meghatározzák az emberi értékeket és szokásokat, felelősségtudatot.

Túl sok ember él vissza testével azáltal, hogy keveset alszik, nem sportol, rengeteg egészségtelen ételt és italt fogyaszt (gondoljunk itt a gyorsbűfék ételeire, üdítőitalokra, amelyek számos káros anyagot tartalmaznak), továbbá esetleg rendszeresen fogyaszt alkoholt és dohányzik. Fontosnak láttuk, hogy ne csak az orvos, hanem az átlagember is felfedezze a teste bonyolultságát, a káros szenvedélyek és az egészségtelen életmód következményeit.

A kiállításon bemutatott testek, testrészek, belső szervek, amelyeket szemügyre vehetünk, mind valódiak voltak. Egykor élő, hús-vér embereké. Egy különleges tudományos eljárással, a plasztinációval hozták létre őket, ill. tartósították. A lényege, hogy a preparátumokból először acetonnal eltávolítják a vizet, majd az acetonnal teli szöveteket feltöltik folyékony polimerrel, amely megszilárdulva évtizedekre konzerválja azokat. Ez sokunkat megdöbbentett.

Kis csoportokra osztódva haladtunk végig az egyes termeken, ahol tematikusan (csontváz- és izomrendszer, légzőrendszer, emésztőrendszer, idegrendszer, szív- és érrendszer stb.) rendszerezett preparátumok láttán szinte elakadt a lélegzetünk, de szorgalmasan olvastunk a feladatlapokat is, és így szinte észrevétlenül megtanultuk, hogy

- ha minden izmunk egy irányba húzna, fel tudnánk emelni csaknem 25 tonnás tömeget
- egy átlagember az élete során 27 tonnányi, vagyis 6 elefánt tömegének megfelelő ételmennyiséget fogyaszt el

- a szívünk az életünk során annyi vért pumpál át, ami elférne 3 szupertankhajóban
- a magzatok már az anyaméhben csuklanak
- a csontvázunkból kiderülhet rólunk, mit ettünk, milyen sérüléseink voltak az életünk során.

Egy lenyűgöző, háromdimenziós látványvilágban figyelhettük meg testünk minden porcikáját. A kiállítás küldetése, hogy ámulatba ejtsen, felvilágosítson, oktasson és a látogatókban felébressze a tiszteletet, az odaadó gondoskodást a saját teste iránt úgy érezzük nálunk táptalajra talált.

Ha kedvet kaptak így megismerkedni a testükkel, akkor augusztus végéig még megtehetik, hiszen a Vam Design Centerben a BODIES 2 még minden nap várja a látogatókat.

A VII. G Budapesten

Búcsúzó gimnazisták

2012. május 25-én végleg búcsút vett az alma matertől a Pázmány Péter Gimnázium 35 frissen érettségizett diákja. A végzősök utolsó osztályfőnöki órája ületesen feldíszített osztálytermekben zajlott. A IV. A pálmafák árnyékában, koktélokot szürcsölve ejtőzött a forró tengerparti homokon, a VIII. G-ben a már soha vissza nem térő gyermekkor ismert rajz-filmfigurái elevenedtek meg.

A ballagási ünnepségre 11,00 órai kezdettel a Fő téri Kovak kultúrházban került sor. Az alábbiakban az ott elhangzott ünnepi beszédeket közöljük.

(részlet az igazgatói beszédből)

Kedves Búcsúzó Diákok!

Báró Eötvös József írta egykor, hogy „a boldogsághoz semmi sem szükségesebb, mint hogy életünknek egy meghatározott célja legyen.” Nos, én azt kívánom valamennyiőtöknek, hogy találjátok meg azt a reális célt, amiért érdemes erőfeszítéseket tenni, amiért érdemes kockáztatni, amiért érdemes élni.

Példaként szolgálhat a csacsiról szóló tanmese, amelyben az egyszer beleesett a kútba. Órákon át szánalmasan bögött, miközben a gazdája megpróbálta kitalálni, mit is tehetne. Végül úgy döntött, hogy az állat már öreg, és a kutat úgyis ideje már betemetni; nem éri meg kihúzni a szamarat. Áthívta a szomszédjait, hogy segítsenek. Mindegyik lapátot fogott, és elkezdtek földet hányni a kútba. A csacsi megértette mire készülnek, és rémisztően üvöltöni kezdett, majd nemsokára elcsendesedett. Kis idő elteltével a paraszt lenézett a kútba. Meglepetten látta, hogy a szamar él, és minden lapátnyi föld után valami csodálatosat művel. Lerázta magáról a földet, majd feláll a tetejére. Ahogy a paraszt és a szomszédjai tovább lapátolták a földet a szamárra, lerázta magáról azt, és egyre feljebb lépdelt. Hamarosan mindenki ámulatára a csacsi átugrott a kút peremén és boldogan elsétált!

Ballag már a vén diák

Ballagási daloktól zengett a Fő tér

Az élet mindenfajta földet – megpróbáltatást fog rátok lapátolni. A kútból kimászás trükkje, hogy lerázzátok magatokról és tegyetek egy lépést. Minden probléma egy új lehetőség a továbblépésre. Bármilyen problémából van kiút, ha nem adjátok fel, nem álltok meg! Rázzátok meg magatokat, és lépjétek egyet feljebb!

S ne higgyétek azt, hogy ha eléritek a kitűzött célt, akkor vége. A célok eléréséhez vezető úton újabb és újabb célokat fogtok találni, megfogalmazni magatoknak. S ez így van rendjén. Héракleitosz szerint „minden nap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik, de mindig születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni.“ Ezt kívánom nektek, tehát, hogy mindig találjátok meg azokat a célokat, értékeket, amelyekért érdemes élni és küzdeni!

Azt hiszem, az, hogy most itt állhattok, az elsősorban a saját teljesítményeteknek köszönhető. Mégis, ez az a pillanat, amikor köszönetet is kell mondanotok mindazoknak, akik biztosították tanulmányaitok hátterét, segítettek az eredmények elérésében. Elsősorban szüleitekre gondolok, akik minden tőlük telhetőt megtettek tanulmányaitok sikere érdekében. Gondoljatok arra, hányszor fordult elő az elmúlt években, hogy minden, a szüleitek által megkeresett euróból hetente, havonta, évente hány olyan euró volt, amelyet a ti tanulmányaitok, utazásotok, szórakozásotok, ellátásotok költségeire fordított a család, s mindezt azért, hogy minél sikeresebben indulhassatok el az úgynevezett életben? Megéremtelten tolmácsolom nevetekben és egyben a PPG nevében is a köszönetet.

Osztályfőnökeiteknek, a IV. A esetében Miskó Hátas Anna, a VIII. G-ben pedig Benkő Tímea tanárnőnek és a többi tantárgyat tanító tanáraitoknak is köszönettel tartozom. Hányszor gondolták az elmúlt években az itt álló osztályok tanulói, hogy biztosan nem lennének pedagógusok, mert ehhez – mármint ahhoz, amit néha ez vagy az az osztály, tanuló csinált – nem lenne türelmük? De azt elvárták, hogy a pedagógusnak mindig maradjon annyi, amennyi a helyzet elviseléséhez és jóakarató kezeléséhez szükséges. Egybegyűjtött bennünket a sors e négy vagy éppen nyolc esztendőre, egymás útitársául rendelt bennünket, diáknak a tanárt, tanárnak a diákot. A jó serpa, a hegyi vezető módjára – aki legjobban ismeri bár az utat, de maga is újra meg újra végigjárja – mi is veletek voltunk tanulási utatokon. Németh László szavaival élve „ez a legönzettelenebb pálya (a tanári) a világon: mert azt, hogy egy tanár mit csinál, hány mikronnyival emelte meg nemzete műveltségét, ellenőrizni nem lehet.” (Németh László: Megmentett gondolatok, Bp.1975. 582-583.) Boldogok leszünk, ha magatokkal viszitek a tanulás és tudás tiszteletét és méltóságát, megőrzitek magyarságotokat s tovább terjesztitek az alma mater üzenetét.

Peternai Zsuzsanna

Tisztelt Igazgatóság és Tanári Kar, Kedves Hallgatóság, Kedves Évfolyamtársaim!

Ahogy itt állunk egymás mellett, s már csak egy rövid idő választ el minket attól, hogy hivatalosan is elveszítsük a „gimis diák“ címet, szeretném, hogy áldozunk néhány másodpercet, és nézzünk a mellettünk/mögöttünk álló szemébe. Kit látunk? Talán csak egy

padtársat, talán egy osztálytársat, vagy lehet, csak egy embert, akivel néha összefutottunk a szünetekben, de az is meglehet, hogy a mellettünk álló személy egy jó barátunk, akivel rengeteg emlék köt össze, ami örökre megmarad.

És Önök, Tisztelt Hallgatóság, kit látnak? Talán kicsi gyermeküket, aki már nem is olyan pici, sőt (sajnos már) felnőtt, és éppen a nagybetűs Élet ajtaján kopogtat. Lehet, hogy egy unokát vagy dédunokát látnak, akire nagyon büszkék. Talán néhányan egy barátot, mások megszeppent vagy éppen vigyori arcokat látnak. Mindenképp a jövő generációja, a Pázmány Péter Gimnázium végzősei állnak ma a színpadon.

Vajon mit látnánk majd rájuk nézve mondjuk 10–20 év múlva? Merész vállalkozás a jövőt megjósolni, mondhatnám lehetetlen, de azt tudom, hogy a gimnáziumi évek alatt szerzett tudás fontos összetevője lesz az itt álló harmincöt ember életének, és itt nemcsak a könyvekből szerzett lexikális tudásról beszélek. Én az összetartásra, a barátságra, az együttműködésre gondolok, a jókedvre derítésre a nehéz pillanatokban, mások támogatására, mások megbecsülésére...

Ez az, amit én látok, ha rátok nézek, és ezért nem akarok búcsúzkodni, mert az emlékek örökre megmaradnak.

Ránk most már csak az vár, hogy ragadjuk meg az életet, használjuk ki az utunkba sodródó lehetőségeket amennyire csak lehet, hogy merjünk nagyokat álmodni, hisz ez lesz az, ami előbbre visz majd bennünket akkor is, ha közben párszor a padlóra puffanunk. Fontos, hogy maradjunk hűek ahhoz, ami a múltunkat formálta, becsüljük meg azt, akik most vagyunk, és merjünk azok lenni, akikké holnap válhatunk!

Végezetül szeretném megragadni a lehetőséget, hogy mindannyiunk nevében köszönetet mondhassak tanárainknak, akiknek nem kevésszer kellett – a már amúgy is elég nagy – türelmük határait kitolni, amikor épp rosszcsontcskák voltunk... Köszönjük az áldozatos munkát, amit nem sok pénzért, de becsületesen végeztek. Továbbá mindannyiunk nevében szeretném megköszönni szüleinknek, hogy támogattak és irányítottak bennünket

Ballagásra készül a VIII. G

Ballagókra várva

a felnőtté válásunk során. És természetesen diáktársainknak, akik szebbé tették iskolai életünket. Ne féljeteK (így, hogy már utána vagyunk), nem is olyan szörnyű dolog az érettségi! Egyszóval mindenkinek, aki valamelyest része volt gimis éveinknek egy nagy köszönjük jár!

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy elmondjam: nagyon örülök, hogy az osztálytársatok lehettem, rengeteg értékes emberrel találkozhattam, s bár mindenhol jó (volt), a legjobb a PPG IV. A-jában! És hajrá, oktáva!

Bukai Éva, IV. A

Tisztelt Szülők, Tanáraink, Barátok és Ismerősök!

Kérem, engedjék meg, hogy most elsősorban a ballagóinkhoz szóljak!

Kedves negyedikesek, nyolcadikosok!

Tavaly még Ti díszítettétek a folyosókat, varázsoltátok át az osztálytermeket, és búcsúztattátok diáktársaitokat. Azóta ismét eltelt egy év, és most ti álltok itt fekete-fehérben, ünneplőben, az iskola nyakkendőjével a nyakatokban, valószínűleg utoljára. Mi pedig átvettük a Ti feladataitokat, és a héten azon ügyködtünk, hogy emlékezetessé és különlegessé tegyük a ballagásotokat. Reménykedem benne, hogy ez sikerült, és hogy most sokatok fejében megfordul a gondolat, hogy bizony jó lenne még csak harmadikosnak lenni.

De eljött a pillanat, mikor itthagytok minket, és kiléptek a nagybetűs életbe – ahogy azt mondani szokás –, és talán vissza sem néztek. Mostantól egyre inkább csak magatokra kell támaszkodnotok, új kihívásoknak kell megfelelnetek, és lesz nagyobb gondotok is, mint egy magyar dolgozat megírása. Nos, úgy látszik, ez az élet rendje.

Biztos vagyok benne, hogy a közösen eltöltött évek most visszatekintve alig néhány hónapnak tűnnek, és fájó szívvel búcsúztok egymástól. Nekem egyszer valaki azt mondta, hogy az eltelt időt nem napokban, hetekben kéne mérnünk, hanem az értékes pillanatokban, ezért nincs értelme siratni azt, ami elmúlt. Erre igyekezzetek Ti is, a szomorkodás helyett inkább ragadjátok meg azt a sok csodálatos élményt, emléket, pillanatot, és zárjátok a szívetekbe és az emlékeitekbe. Azokat soha senki nem veheti el tőletek. Remélem, hogy örömmel tekintetek majd vissza régi iskolátokra, és sosem felejtitek el, honnan indultatok, és mennyi mindent tetetek azért, hogy eljussatok odáig.

Hiányozni fogtok, még ha nem is gondolnátok. Nehéz lesz jövőre a helyetekbe lépni, de megpróbálunk mindent megtenni azért, hogy méltón helytálljunk. Végezetül engedjétek meg, hogy az évfolyamom, iskolánk diákjai és jómagam nevében is elbúcsúzzak tőletek. Mindnyájatoknak gratulálok az érettségihez, sok sikert kívánok a felvételikhez és a főiskolai tanulmányaitokhoz, de legfőképpen azt kívánom nektek, hogy szerencsés lábbal lépjeteK ki az életbe, hogy a későbbiekben példát vehessünk rólatok! Minden jót!

Kovács Lívía, III. A

A német nyelvnek van jövője

Kollár Klaudia

A Pázmány Péter Gimnáziumban immáron 1999-től folyik a DSD II. vizsgára való felkészítés.

Ezzel a nyelvvizsgálóval a Német Szövetségi Köztársaság legmagasabb szintű oktatáspolitikai testülete, a Tartományi Kultuszminiszterek Konferenciája diákjaink magas szintű - a Közös Európai Referenciakeret C1 szintjének megfelelő - nyelvtudását tanúsítja.

A DSD II. szintű nyelvi diploma az érettségizők számára lehetővé teszi, hogy felsőfokú tanulmányaikat Németországban folytassák, de a hazai és a magyarországi felsőfokú tanulmányokra való jelentkezésnél is előnyt, ill. többletpontot jelent, hiszen a DSD II.-vizsga a felsőfokú C-típusú nyelvvizsgának felel meg.

A 2011/2012-es tanévben továbbra is jelentősen segítette a gimnázium német szakos tanárainak munkáját Katja Zimmermann németországi lektor, aki 2010 szeptemberétől tanít a DSD-csoportokban a német szakos tanárokkal egyetemben. Idén öt diák - Ruzsik Zoltán, Bukai Éva, Bajkai Bettina, Vrzák László és Szolár Richard - vizsgázott eredményesen végzős diákjaink közül, akik magas szintű nyelvtudásukról tettek tanúbizonyságot.

Az idei tanévtől újdonságnak számít a DSD I. vizsgára való felkészítés, amely elsősorban a német nyelvet második idegen nyelvként tanuló diákokat szólítja meg. A harmadik évfolyamban sorra kerülő B1-es szintű vizsga helyettesíti a szabadon választható tantárgyak keretén belül az érettségit német nyelvből, illetve egyfajta igazolást nyújt a tanulók számára addig megszerzett tudásukról. A felkészítés valamint a vizsgáztatás továbbra is térítésmentes.

A DSD-program keretén belül számos diákunk részesült már ösztöndíjban az elmúlt években, akik valamennyien több hetet tölthettek el Németországban, ahol a nyelvi kifejezőeszközök csiszolásán kívül megismerkedhettek a német kultúrával, életmóddal, számos nevezetességet láthattak, nagyszerű baráti kapcsolatokat köthettek, azaz látókörük kitágult, érzelmileg fejlődtek, értékes tapasztalatokra tehettek szert, s mint tudjuk, ezek tankönyvekből nem megtanulható dolgok.

A DSD-diploma átvétele Pozsonyban

Berlinben voltunk

Kollár Klaudia

Nyolc diákunk április elején németországi tanulmányi kiránduláson vett részt, mely során alkalmuk nyílt megismerkedni Berlin, Potsdam és Drezda városainak nevezetességeivel, kulturális értékeivel. A gazdag program keretén belül megnézték a Bundestag, azaz a német törvényhozás épületét, amelynek üvegkupolájából nagyszerű kilátás nyílik a több mint 3,5 millió lakosú városra. Természetesen nem maradhatott el a városnézés sem, így a tanulók többek között megtekinthették a Brandenburgi kaput, a Humboldt Egyetem és a Berliini Operaház épületét, a Pergamon Múzeum híres gyűjteményét, a berlini fal maradványait. A Checkpoint Charlie Múzeum sem maradhatott ki a programból, ugyanis ez a tárlat autentikus módon mutatja be Kelet- és Nyugat-Németország kapcsolatát, a kettészelt Berlint, az illegális határátlépések különféle módját, az Európa-szerte végigsópró forradalmakat és sok egyéb érdekességet a 20. sz. történelméből.

Potsdamban elsősorban I. Frigyes gyönyörű kastélyait tekintettük meg, amelyek jelenleg egy egyetemnek, ill. különféle kiállításoknak, kulturális rendezvényeknek adnak otthont, valamint a Sanssouci-kastélyt, amely II. Frigyes kedvenc tartózkodási helye volt, s ahol érdekes tárlatvezetésnek lehettünk részesei.

Drezdában nem maradhatott ki a Semper Oper impozáns épülete, ahol ugyancsak tárlatvezetés segítségével tekinthettünk be egy kicsit a „kulisszák mögé” is, valamint a Zwinger, a híres képtár gyűjteményének egy része a látnivalók sorából. Az utóbbiban többek között olasz és németalföldi mesterek - Raffaello, Rembrandt, Rubens, Botticelli, Tiziano, Tintoretto, Dürer és sok más festő - műveit láhattuk eredetiben.

„Többet megtanulsz egy útról, ha végigjárod, mint a világ összes térképéről” - olvastam a minap egy ismeretlen szerző vallomását, s csak remélni merem, hogy diákjaink számára is emlékezetes élmény marad ez a néhány, Németországban eltöltött nap.

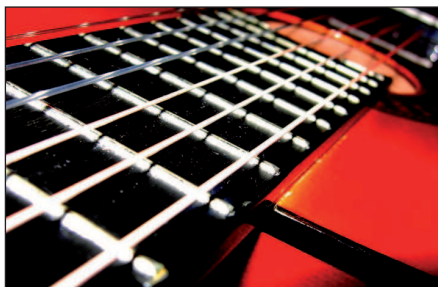
A Bundestag épületében

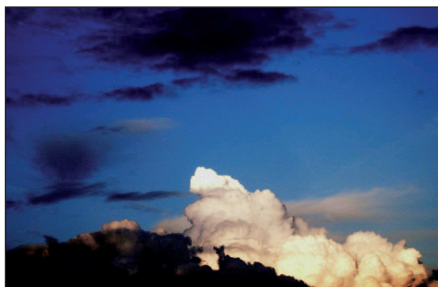
Városnézés

DIÁKOK ALKOTÁSAI

Bíróczy Réka (I. A) képei

Gitár

Kék az ég

Napraforgó

Ribizli

Rózsa

Gyöngyvessző

Dankó Zsófia IV. G

Hornyák Viktória VII. G

Záležák Bálint II. B

Szenci Mária VIII. G

Hornyák Viktória VII. G

Pontos idő a Big Ben szerint

Vanya Dorottya VIII.G

2011 szeptemberében néhány diák másodperc pontosra állíthatta óráját. Egy győri csoporttal közösen utaztunk Brugge-ön keresztül Londonba.

A belga városban szinte megállt az idő, hiszen a 17. század hangulatát érezhettük lépten-nyomon a csodálatos utcácskákon sétálva, vagy sétahajózás közben a csatorna útjain. Nem csoda, hogy évente 4 millió turista keresi fel. Iskolánkból 9 diák és Mojzes Ildikó tanárnő vágott bele London és Párizs felfedezésébe az „eurotunelon” keresztül, amit csalagútnak is neveznek. A 4 napos angliai ott-tartózkodásunk idejéig az ún. „mobilhome” nyújtott alvóhelyet. Magyarul: kicsi, de tökéletes. Szállásunk bár parlamentinek volt mondható, eszünkbe sem jutott megmártózni a tengerben, ellenben a norvégokkal.

E kirándulás alatt látogatást tettünk a Chichester-székesegyházba, filozófálhattunk Stonehenge keletkezéséről, próbáltunk feltöltődni a hatalmas kőtömböktől. Féltünk a sirályoktól Brightonban, de ámultunk a Royal Pavilion pazarul berendezett szobáiban, majd megkerestük a hét hercegnőt a Kensington Palace-ben. Pusztit adtunk Shreknek, leültünk a Beatles mellé, kezét fogtunk Erzsébet királynővel, helyettesítettük Obamát és együtt mategoztunk Einsteinnel – persze ezt mind csak Madame Tussaud panoptikumában. Aki madártávlatból szerette volna megnézni a várost, az a London Eye-ből mecsodálhatta. A Természettudományi Múzeumban mindent megtudhattunk a dinoszauruszokról, átélhattunk egy földrengés-imitációt, és sajnálkoztunk, hogy csak három órát tölt-

Mojzes tanárnő a panoptikumban

Csoportunk Párizsban

hettünk ott. Meghallgattuk azt is, hogyan üt a Big Ben délben, majd a Tower Bridge mellett is elhaladtunk. A világ legdrágább áruházába, a Harrodsba is eljutottunk. A Trafalgar téren már visszszámolták a napot, órát, sőt a másodpercet is a 2012-es nyári olimpia megnyitójához.

Nemcsak London bizonyult kiváló háttérképnek fotózkodásaink során. Napóleon diadalíve se cáfolta meg a róla szóló tényeket. A párizsi Eiffel-torony alatt fogyasztottuk el tízórainkat, legtöbbször hazatelefonáltunk: „Szia anyu, itt eszem az Eiffel-torony alatt...”

Ahogy minden jó dolog, ez a kirándulás is véget ért. Szüleinket sajtokkal halmoztuk el, persze ez csak egy táska volt a tíz közül. Nagyon jól éreztük magunkat, és reméljük, hogy nem ez volt az utolsó, hogy Londonban jártunk.

Kutatók Éjszakája

Tóth Beáta (IV. A) , Gubó Eduard (VIII. G)

Szeptember 23-án iskolánk „természettudósaiaként” Budapestre utaztunk egyetemnézőbe, valamint az ezzel egybekötött Kutatók Éjszakája című rendezvényre.

Többen közülünk hajnali négykor keltek, hogy le ne maradjanak erről az izgalmas tapasztalatszerzésről. Egy kis vonatozás, metrózás és (sárga)villamosozás után meg is érkezünk az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának épületömbjébe, ahol az egyetemisták tárt karokkal fogadtak bennünket. A kémia, matematika, biológia, fizika, földrajz és környezettan szakos hallgatók a folyosókon felállított standjaiknál kápráztattak el minket egyszerű, mégis látványos kísérleteikkel, és alaposan bombáztuk őket kérdéseinkkel az egyetemi életéről. A kémia szerelmeseiként megcsodálhattuk a kémikus virágoskertjét, végigszágalszhattuk a természet valamennyi palackba zárt illatát, és írhattunk láthatatlan tintával is. A fizikus hallgatók bemutatták a folyékony nitrogén tulajdonságait. Jólesett összetörni pár frissen szedett falevelet, s látni, hogy szobahőmérsékleten hogyan forr egy folyadék. Meglepetésünkre a kedves egyetemista előadók elkezdtek egymásra öntögetni a füstölő anyagot. Meghökkenésünket látva elmagyarázták, hogy a nitrogén az emberi bőrrel nem lép reakcióba. Ezután már mi is baráti viszonyba kerültünk vele. A biológusok állatsímgatással készültek. A mindössze 25 centiméteres kis siklót mindenki megfoghatta, de számunkra a medúza testéből kivont fluoreszkáló festékanyag volt érdekes, melyet a biotechnológia területén használnak idegsejtek és tumorsejtek vizsgálatára. Miután a dékán megismertetett minket a felvételi rendszerrel és a fakultásokkal, a fehérköpenyes kémikusok megmutatták nekünk laboratóriumaikat, melyek kincset érő mikroszkópokat és műszereket rejtettek, melyek molekuláikra szedik szét az anyagokat.

Gimis természettudósok

Néhány órára egyetemistaként

Az idő repült, észre se vettük, hogy farkaséhesek vagyunk. Miután kipróbáltuk az egyetemi menzát, már izgatottan vártuk a sokat emlegetett professzor, Róka András műsorát. Mojzes Ildikó tanárnőnk sejtelmes élménybeszámolója után fúrta oldalunkat a kíváncsiság, ki lehet ez a „csodabogár”. Mikor beültünk az egyetemi padosrokba, a professzor úr már az asztalánál tüsténkedett. Küllemét tekintve akár a három muskétás egyike is lehetett volna őszülő szakállával és felfelé kunkorodó bajuszával. Olyannyira gyorsan mozgott szeretett kémcsövei között, hogy még a fényképezőgépünk is csak egy elmosódott foltot fogott fel belőle. A terem dugig lett, a lépcsők és erkélyek is foglaltak voltak-mintha mindenki csak erre az előadásra jött volna. A jelenlévők lélegzet-visszafojtva hallgatták a professzor kísérletekkel tarkított, humoros műsorát. Egyetlen vízcöppel kisebbfajta tűzijátékot indított be, lombikba zárta a fényt, a színskála majdnem összes színét megjelentette, és a szenzáció az volt, amikor bemutatott nekünk egy palacsintasütőnyi kék színű, folyékony oxigént. Egy-egy durranást sikoltások kísérték, a terem megtelt gázok különböző illatával. Ez az előadás nemcsak annak nyújtott hatalmas élményt, aki szereti a kémiát, de akárkit elkápráztató volt.

Ezzel a Kutatók Éjszakája még nem ért véget, tovább folytatódott egész éjszaka. Nekünk viszont- rengeteg új információval, káprázó szemmel, élményekkel gazdagodva-mégis haza kellett utaznunk. De ezért a napért még az is megérte volna, ha egy szemhunyasnyit sem alszunk előtte.

Mit adott nekem? (Interjú egy „vén diákkal”)

.....
Reczai Lilla, IV.A

Lacza Tihamér (1948-) az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium volt diákja. 2007-ben Hevesi Endre-díjban részesült (ezt határon túli magyar újságíróként érte el), a SZMÍT (Szlovákiai Magyar Írók Társasága) alapító tagja és a társaságon belül működő újonnan létrehozott Tudományos és Ismeretterjesztő Irodalom Szekciójának vezetője.

A Magyar héten tett látogatása alkalmával megtisztelt azzal, hogy egy rövid interjút adjon nekünk, és egy kicsit jobban megismerjük munkásságát. Rögtön pár kérdéssel ostromoltam, melyek többek között régi iskolájával függtek össze (a válaszok teljes mértékben az alany szájából hangoztak el):

Visszagondol-e alkalmanként az iskolában eltöltött évekre?

- Megmondom őszintén, néha eszembe jutnak dolgok, komisz dolgok. Főleg érettségi találkozók szoktam szembesülni a múlttal, és örömmel tölt el, hogy nemcsak diákok, hanem a régi tanárok is tudnak még mesélni az eltöltött évekről.

Fűzik-e Önt valamilyen kellemes emlékek az iskolához?

- Gyakran jártunk hat napot iskolába, és talán keddenként elvittek bennünket a már nem üzemelő Elektrosvitbe, ahol termelési gyakorlaton vettünk részt, ami lényegében arról szólt, hogy igyekezték távol tartani bennünket a törekeny dolgoktól, mivel ott összevissza lődörögtünk, és néha mondtak nekünk valamit, ami tiszta fölösleges volt. Tulajdonképpen ez a szűnnap a jegyjavító diákoknak jött jól (kuncogás).

A foci is a kedvenc időtöltéseink egyike közé tartozott, a délutáni órák között ezt kis is használtuk. Két csapat állt ki egymással, és mindig strigulákat húztak az éppen nyerő csapat nevéhez, így versenyeztünk. Néha a csajok is odajöttek szurkolni.

Éppen 1964-ben volt a tokiói olimpia is, amikor a magyar csapat játszotta a döntőt, és az egyik tanárunk, aki folyton erősen kimért arcát mutatta felénk, első órán (ugyanis vele volt óránk) kérte az egyik fiút: „No, fiam! Kapsold be azt a tranzisztort, nézzük meg, hogy is állunk!”

Végül is ő vezetett rá arra, hogy érdemes volna többet foglalkoznom az írással, mert kiderült, elég jól tudok fogalmazni. Aztán megfogadtam a tanácsát.

Fontosnak tartja, hogy a magyar anyanyelvű családok gyermekei magyar iskolákat látogassanak?

- Ezt egyértelműnek és természetesnek tartom. Viszont fontosabb az, hogy minél magasabb színvonalon folyjon az oktatás, és hogy megszerettség a diákokkal a magyar nyelvet, helyesen tudják azt használni, és tudatosítsák, hogy az anyanyelv ismerete nagyon jelen-

tós szerepet játszik a mindennapi életben. 90%-át tanulmányaimnak magyarul végeztem, és ha nem is magyar könyvekből tanultam, akkor is magyarul gondolkodtam.

Mit gondol a Magyar hét kivitelezéséről, megszervezéséről nálunk az iskolában?

• Mindenképpen jó ötletnek tartom. Tovább kell folytatni ezt a tevékenységet, és minél több diákot belevonni a dologba.

Készül esetleg egy új kötettel? Mik a tervei a jövőre nézve?

• Ami azt illeti, van már pár ötletem. Az Ady Endre Diákkör történetéről szeretnék írni. Címe Sziget a szárazföldön. Valójában a Prágában tanult diákok köréről készül a mű, 1957-ben veszi kezdetét a történet, ekkor indul el az AED. Rengeteg fénykép szolgál illusztráció gyanánt, illetve sokan írtak visszaemlékezést, és ezt szeretném még beékelni.

A végén talán még egy bestseller is kialakulhat belőle. Ez egy keveréke volna a tudományos és történelmi jellegű könyveknek.

Még nem szeretném nagyon részletezni. Ha sikerült befejezni és kiadni, remélhetőleg, azért egy bizonyos áttekintést majd tudok nyújtani vele az olvasóknak az Ady Endre Diákköréről.

Nagyon köszönöm a beszélgetést. Sok sikert kívánok Önnek a továbbiakban!

Lacza Tihamér, öregdiák

Londonban van számos utca...

Sztrecsko Boglárka, II. A

2011 novemberében három élményekben gazdag, csodás és nem utolsósorban tanulságos napot töltöttünk el Anglia varázslatos fővárosában, Londonban egy újabb konferencián az afganisztáni oktatást segítő, fejlesztő, támogató projekt keretén belül. Ez a konferencia volt a 4. és egyben az utolsó is, aminek a célja a Manifesto-levél átadása volt. Miután megérkeztünk a szálláshelyünkre, teadélután tartottunk a rég nem látott ismerősökkel. Nagy öröm volt, hogy újra találkozhattunk azokkal az emberekkel, akikkel már

pár közös élményt sikerült összegyűjteni, jó érzés volt újra beszélgetésbe elegyedni velük, ápolni a kapcsolatot, de ugyanúgy jó érzés, hogy új kapcsolatokra is sikerült szert tenni. Miután kibeszéltük magunkat, ideje volt lepihenni, mert másnap hosszú nap állt előttünk. Mindannyian izgalommal vártuk, hogy London belvárosába utazzunk, ugyanis a másnapi helyszín a londoni Parlament volt. Dél előtt előadásokon vettünk részt, majd később átgyalogoltunk a Trafalgar Square-en keresztül a Parlamenthez. Útközben a téren megnéztük, pontosan hány nap is van még hátra a nyári olimpiáig, csodáltuk a londoni piros buszok tömkelegét, a híres jellegzetes telefonfülkéket, a londoni taxikat, amiből akadt egy kedvenc is. Miután megérkeztünk a Parlamenthez, átmentünk az ellenőrzésen, a Westminster-csarnokban vártuk, hogy fogadjanak minket. A fogadás után elvezettek a „House of Commons” nevű terembe, ahol a konferenciát lezáró ülés zajlott. A jelenlévők közül ott volt többek között Rory Stewart brit politikus, aki vezette az ülést, továbbá az afgán oktatásügyi miniszter, Farooq Wardak, Zarghuna Kargar afgán író, illetve a projektben résztvevő diákok Angliából, Svédországból, Észtországból és Szlovákiából. Az egyes országokból kiválasztott diákok feltehették a képviselőkhöz írt kérdéseiket, amelyek többek között az afgán oktatás fejlődéséről, munkájáról, az eddigi sikerekről, jövőbeli tervekről szóltak. Szóba került azonban a könyvek, írószerek, megfelelően képzett tanárok és a biztonság hiánya is, és az a hosszú út is, ami az iskoláig vezet. A kérdések után az afgán diákok egy videóüzeneten keresztül üdvözlétüket küldték, majd ezzel lezárult a konferencia. A közös fotók készítése után elindultunk vissza a hotelbe. Következő nap már csak a városnézés maradt hátra. Ez alatt a pár élvezetes nap alatt ismét rádöbbenhettünk arra, hogy nekünk itt mennyivel másabb a helyzetünk, mennyivel könnyebb itt egy diáknak, mint Afganisztánban, hiszen az ottani tanulók nap mint nap szembesülnek az élet nehézségeivel, amit mi talán meg sem érthetünk. Mi, a projekt résztvevői a lehető legtöbbet megtettük annak érdekében, hogy könnyítsünk a helyzetükön, és örülünk, ha segíthettünk.

Strečko Boglárka (II. A) és Csányi Márk (VI. G)
az afgán nagykövetség társaságában

Ösztöndíjasként Németországban

Ruzsik Zoltán, VIII.G

Már kiskorom óta tanulok németül, ezért már régóta szerettem volna elutazni Németországba. Nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium DSD-csoportjának tagjaként, valamint a német versenyeken elért eredményeim alapján részt vehetek egy ösztöndíjprogramban. A német Kulturális Minisztérium által szervezett PAD Preisträgenprogramm keretein belül egy hónapot tölthettem a közelmúltban Németországban.

Ez az ösztöndíjprogram már több, mint negyven éve működik, és évente 90 országból 500 diáknak ad lehetőséget Németország megismerésére. Az utazás során egy tizenkét tagú csoport tagja voltam: ketten érkeztünk Szlovákiából, három Csehországból, ugyancsak három Kanadából, ketten Palesztinából és ketten Ugandából.

Az első hetet Bonnban töltöttük, amely a rendszerváltásig Nyugat-Németország fővárosa volt. Itt részt vettünk egy nemzetközi ismerkedő esten, ahol mindenki egy rövid prezentációval bemutatta országát, kultúráját. Miután Bonnban minden fontos látnivalót megnéztünk, Berlinbe utaztunk. Az ott töltött idő alatt megnéztük a leghíresebb épületeket, voltunk a Műszaki Egyetemen, ahol sok információt kaptunk a németországi továbbtanulási lehetőségekről. Jártunk egy étteremben, ahol teljesen sötét volt, vak pincérek segítettek nekünk tájékozódni, és rengeteg múzeumot bebarangoltunk.

Berlin után két hétig családomnál laktunk Neustadtban. Ez idő alatt iskolába jártunk, ahol naponta négy órát tanultunk. A németórákon kívül színjátszás- és zeneórákon is részt vettünk. A befogadó család életébe bekapcsolódva, német fiatalokkal szórakozva ismerkedtem meg a német mindennapokkal, ez is érdekes tapasztalat volt. Az utolsó napokban

Münchennel ismerkedtünk. Jártunk a BMW Múzeumban, a Bayern München stadionjában, a dachauai koncentrációs táborban, Németország legmagasabb pontján, a Zugspitzén és egy igazi bajor sörözőben is.

Rengeteg tapasztalattal és tudással gazdagodva érkeztem haza, és alig várom, hogy újra Németországba utazhassak. Ha teljesülnek vágyaim, jövő ilyenkor talán már németországi egyetemista leszek.

Alig várom, hogy újra utazhassak

A Pázmány Péter Gimnázium mellett működő Rákóczi Szövetség Ifjúsági Szervezetének életéből

.....
Sóky Bernadett,

a Rákóczi Szövetség Ifjúsági Szervezetének elnöke

A Rákóczi Szövetség 1989-ben alakult azzal a céllal, hogy a határon túl élő magyar kisebbségek nemzeti, kulturális, szellemi, közművelődési és érdekképviselési tevékenységét segítse, és hatékonyan részt vállaljon identitástudatuk megőrzésében.

A Rákóczi Szövetség gimnáziumunk mellett működő Ifjúsági Szervezete 2011-ben élelt újjá, és kezdett aktív tevékenységbe mintegy 24 taggal, főleg a Rákóczi Szövetség vezetőségi tagjának, Tamássyné Bíró Magdának hathatós támogatásával és biztatására. Fél évvel később már 42 diákot tarthattunk nyilván sorainkban. Magdi néninek köszönhetjük a Rákóczi Szövetség finanszírozásában 2011. június elején megszervezett 5 napos vámosmikolai magyarság-ismereti és történelmi tábor, melynek keretében szoros kapcsolat alakult ki az érsekújvári és a váci Piarista Gimnázium rákócziisai között is. Még ez évben fogadhatunk új barátaink egy csoportját Érsekújvárbán, ahol városnéző körutat szerveztünk számukra, megtekinthették a ferences kolostor katakombáit és egyéb nevezetességeket. Az iskolaév végén részt vehettünk a Rákóczi Szövetség által szervezett és finanszírozott Felvidéki sétákon, melynek keretében a zoboraljai szöványmagyarság településeitől kezdve bebarangolhattuk Zólyom, Bajmóc és Besztercebánya történelmi nevezetességeit is. A nyári szünetben drogmegelőző előadást szerveztünk, a 2011/2012-es tanév elején a Magyar hét keretén belül meghívtuk, és nemcsak iskolánkban, de városunkban is vendégül láthattuk – a Rákóczi Szövetség vezetősége: Csáky Csongor, Bajnóczi Gábor és Bíró Magda mellett – Hargitay András volt többszörös olimpikont, aki felejthetetlen előadást tartott iskolánk diákjai számára. A vendégek könyvcsomagot is ajándékoztak iskolánknak. Sikeres akcióinknak köszönhetően a 2011/2012-es iskolaévet már 42 taggal kezdtük. Sajnos el kellett búcsúznunk néhány aktív tagunktól, köztük Bédi Andrea alelnöktől is. Dózsa Roland tanár úr azonban továbbra is a szervezet tanár-irányítója maradt, remélhetőleg segítségével a most kezdődő iskolaévben az elsősök soraiból feltöltjük a hiányzó 42-es létszámot. Meggyőződésem, hogy kisebbségi iskola lévén a Rákóczi Szövetség további aktív működése intézményünkben a központi szervek folyamatos hatékony támogatásával létfontosságú és elengedhetetlen.

Bonvivánszerepre vágyva

.....
Benkő Timea

„Láttalak a tévében” – üdvözlöm lelkesen Keve Ádámot, amikor szembejön a gimnázium folyosóján.

Tegnap este kiszúrtam az egyik kereskedelmi televízió tehetségkutató műsorának előzetesében, azóta várom, hogy elújságoljam neki. „Szintén?” – kérdez vissza kissé lehangoltan. Ezek szerint már a sokadik vagyok, aki ezzel zaklatja. Az effajta népszerűséggel nem tud mit kezdeni. És még friss a csalódás is: „Csak az ötven legjobbig jutottam...”

A 18 éves fiú a korábbi előadói válogatókat is figyelemmel kísérte, sőt végigizgulta, mivel sok kedvence volt a versenyzők között. „Családunkból ennek a Megasztárnak 3. szériájában az unokatesóm szintén bejutott az első ötvenbe, ő biztatott és kísért is el a válogatásra. A történelem pedig megismételte önmagát... – vonja meg a vállát a harmadikos fiú. – A zsűri minden tagját nagyon tisztellem, kritikusak és hozzáértőek voltak. Nem is a hangomat, az előadásmódomat értékelték, inkább a dalválasztást bírálták. Bereczki Zoltántól énekeltem a Kerek egészt. Ő meg ott ült velem szemben...”

Keve Ádám hat éve énekel színpadon. Korábban népdalversenyekre járt, aztán a kilencedikes iskolai banketten musicalrészletet adott elő, ekkor figyelt fel rá az Érsekújvári Rocksínpad koreográfusa, Takács Klaudia. „Addig is tag voltam, de csak amolyan kulisszatologatóként. Majd Stugel Tibor rám osztotta Genya szerepét az 56 csepp vérben. Úgy éreztem, hogy ez nem igazán az én stílusom, túl vagány rappedt kellett alakítanom. Idegen volt tőlem. Bonvivánszerepre vágytam, és meg is kaptam egy év múlva a nagy lehetőséget, ugyanebben a darabban most már én vagyok Robi. Ebben a szerepben már teljesen önagam lehetek.”

2008-ban a Mamma Mia! sikerfilm színpadi adaptációjában, A játék újra él!-ben Sky szerepében mutatta meg magát, azt szintén nagyon élvezte. Tavaly a Rómeó és Júliában pedig már főszereplő lett. „Roppant igényes darab, profi koreográffussal dolgoztunk, és nagyon jó a szerep” – magyarázza.

Öt éve jár énektanárhoz. „Mellen Blanka szerint egyedi a hangom, ő a dzsessz felé terelgetne, nekem is bejön ez a stílus, de ebben megmérteni még nem volt lehetőségem.”

Ádám tavaly megszákította gimnáziumi tanulmányait, egy évet a Rotary-programnak köszönhetően Texasban töltött. Ott is fellépett a helybeli iskola színjátszóival, s egy profi társulat válogatásán is részt vett, de meghiúsultak a fellépések, mert sokat kellett volna utaznia. „Ez máig is bánt” – ismeri be.

A rocksínpad mellett a helyi városi televízió műsorában, iskolai rendezvényeken szerepel, színpadi mozgástechnikát tanul, dzsesszbalettra jár. Hét évig hegedült, de nem folytat

ta, mert nem tartotta magát tehetségesnek, viszont azt mondja, a hangszer jó zenei alapokat adott. Szeret a capella énekelni, Michael Buble-t hallgatni, ő a nagy példakép.

„Fel kell készülnöm a színművészetire. A nagy álom Pozsony vagy Budapest. B tervem nincs” - vallja be.

„Színművészeti? - kérdezem. - Hát nem zeneakadémia, éneklés?”

A fejét ingatja.

„Tudod mit? Minden esélyed megvan rá - biztatom. - Hiszen Száraz Dénes, a Jóban-rosszban Tamás atyja is ebből az iskolából indult. Sok sikert!”

Keve Ádám III. A

Előadóművészet mesterfokon

Kočkovič Péter

Április 26–28. között hagyományosan Rimaszombat adott otthont a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Verseny országos döntőjének. Az országos megmérettetés 21. évfolyamának sikeres résztvevője volt Szalma József (III. A). Az ipolyági származású gimnazista ezüstsásvos minősítéssel térhetett haza a döntőről, ráadásul megkapta még a zsűri különdíját is.

Mióta foglalkozol versmondással?

• Már kiskoromban szerettem szavalgatni a négy fal között. Akkoriban még csak hetyke játékként és alkalmi szórakozásként értelmeztem a dolgot. Később a gimnáziumban elkezdtem komolyabban foglalkozni a versekkel, színjátszással. Ennek a nekibuzdulásnak a fő okát nem tudom egyértelműen meghatározni, talán a versek által kiváltott háttorzongató érzés, lelki megnyugvás, vagy csupán a játék általi öröm az, amely végtelenül izgalmassá teszi számomra a művek elmondását. A szavalás számomra lelki megújulást jelent. Nagyon nehéz beszélnem róla. Egyfajta játék, mely leírhatatlan, háttorzongató érzésekkel tölt el, és izgalomba hoz. Hasonló érzések támadtak fel bennem kiskoromban, mikor a ruhásszekrényben rejtőzködve vártam, hogy valaki megtaláljon.

Milyen versekkel rukkoltál elő ebben az évadban?

• Idén Bereményi Géza *Illegálisban* című költeményével indultam a Tompa Mihály Vers- és Prózamondó Versenyen, az emberek Cseh Tamás dalként ismerik ezt a költeményt. A műválasztással kapcsolatban nagyon fontosnak tartom, hogy személyes viszonyom legyen az adott vershez, ezért mindig én magam választom a műveket. Bereményi szövegei nagyon érdekesek. Egy számomra ismeretlen világról mesélnek, de van bennük valami misztikus, elmondhatatlan, az élet értelmét meghatározó dolog. Ezen kívül sok lehetőséget adnak, és hatalmas teret nyújtanak az előadónak.

Akad más hobbid is a szavaláson kívül?

• A versmondás mellett nagyon szeretem a klasszikus zenét és az operát. Szintén gimnazistaként kezdtem el foglalkozni klasszikus énekkel és a hangképzésével az ipolyági zeneiskolában. A hangképzés és énektechnika tanulása nagyon sokat segített a szavalásban is.

Van már valami elképzelésed a továbbtanulással kapcsolatban?

• Szívesen megpróbálnám a színművészetit...

Diáktanács (DT) napjainkban

.....
Bíró Adél

A diáktanács tagjának lenni izgalmas feladat, mivel csapatmunkát, kreativitást igényel. Tagjai a diákélet felpezsdítésére törekzenek, hogy az iskolában töltött évek ne csak a tanulás-sal teljenek, hanem közös szórakozással is.

A szervezet 1994-ben jött létre az érsekújvári gimnázium magyar tagozata aktív tanulóinak köszönhetően. Elhatározták, hogy alapítanak egy szervezetet, melyen belül a diákok kifejthetik véleményüket, így képviselve jogaikat és érdekeiket. Így alakult a diáktanács, feladatköre az évek során folyamatosan bővült.

Minden tanévben több esemény is megrendezésre kerül a DT szervezésében. Céljuk az iskolaév színesebbé tétele, és a diákok „szórakoztatása”. Ilyen program a diákbál, az első-sők avatásával egybekötött diáknapi, júniális, sport jellegű rendezvényünk az Oros-kupa, illetve a tavalyi évben először megszerveztünk egy számháborút, ami reméljük, szintén hagyománnyá válik.

Gimnáziumunk rendszeres programjává vált a diákbál és diáknapi. A Reprezentációs diákbál farsang környékén kerül megrendezésre, ahol élő zenét biztosítunk, az este folyamán pedig tombolahúzásra kerül sor. Fontos esemény még a diáknapi novemberben, ahol különböző előadókat hallgathatunk meg. Az előadások, vetélkedők és filmvetítések résztvevőinek napját a teaház és különböző sütemények teszik édesebbé. Az iskolaév utolsó nagyobb eseménye a júniális. Gulyásfőzés, sportversenyek és egyéb szórakoztató programok töltik ki a diákok és tanárok családi hangulatban eltöltött napját.

A diáktanács gyűlésein minden osztály képviselteti magát egy vagy két tanulóval, akik feladata később tájékoztatni diáktársaikat a közelgő eseményekről. A gyűléseken az elnök ismerteti az éves munkatervet, a tagok pedig ötleteikkel bővíthetik azt. A DT sok munkával, ugyanakkor sok lehetőséggel is jár. A tagok részt vehetnek különböző képzéseken, új emberekkel találkozhatnak, a jövőre nézve hasznos kapcsolatokat építhetnek ki.

1992-től napjainkig a következő diákok álltak a szervezet élén:

Hanzelík Zsuzsanna
Lunsadysa Nanyka
Jacsa Zsuzsanna
Szabó Dávid
Maga Marianna
Zsubori Zsuzsanna
Karakán Sándor
Ábrahám György

Csányi Zsuzsanna
Mészáros Patrik
Glucharov Mária
Molnár Gábor
Bíró Szilvia
Danczi Tamás
Kovács Livia

A DT alapításában nagy szerepe volt Mojzes Ildikó tanárnőnek, akit Miskó Hátas Anna tanárnő váltott fel, őt Száraz Magdolna tanárnő követte. Pár éve pedig ismét Miskó Hátas Anna tanárnő tölti be a felügyelő tanár szerepét.

A diáktanács már 20 éve képviseli a tanulóinkat, egységet alkot a diákok körében, mert fontos, hogy legyenek emberek, akik az ő érdekeiket tartják a legfontosabbnak.

Mi One?

.....
Anda Tamara, II. B
.....

A legtöbb embert azt hiszi, hogy az újságírás roppant egyszerű, illetve könnyű munka. Egészen addig, míg az alapiskolában el nem kezdtem szerkeszteni az iskolatújságot, én is így gondoltam, ám azután, hogy megtapasztaltam, a véleményem jelentősen változott. Most, a középiskolában sem vélekedek másképp.

Bár már jó pár éve írom a cikkeket, olykor mégis nehezen jön az ihlet, vagy ha sikerül is írnom valamit, az sablonszöveg, és hiányzik belőle a fantázia. Bevallom, e irás felett is hosszan ültem, erősen gondolkodva azon, mit is írhatnék, vagy hogyan írjam le az ezernyi gondolatomat úgy, hogy az ne legyen unalmas. Azonban, ha még ezeket a sorokat is olvassa, jó úton járhatok.

A Mi One? szerkesztőségébe tavaly, elsős koromban kerültem. Mivel szeretek írni, firkálgatni, örömmel vállaltam el a feladatot, hogy írjak egy-két cikket valamilyen témáról. Ahogy ültünk a teremben az asztal körül, teljesen gondolatainkba burkolózva, hogy mit is tegyünk az újságba, keresve valami olyan témát ami mindenkit érdekelhet, újra rájöttem: bizony nem könnyű munka, amit elvállaltam. Pofonegyszerűnek mondható, hiszen csak össze kell dobni pár cikket. Bárcsak ennyiből állna az egész, ám nemcsak ennyi a dolgunk. Figyelemmel kell lennünk arra, hogy minden diák más, és valamennyiüket meg kell, hogy érintsük, hogy olyan dolgokról írjunk, amelyek érdeklik őket. Ezt több-kevesebb sikerrel tesszük. Vagy legyünk reálisak, és valljuk be, hogy a diákság túlnyomó része a feleletmentesítő miatt veszi az újságot? Nos, ez lehet igaz.

Bármit is rejtse az igazság, mi szerkesztők ugyanúgy rendületlenül szerkeszteni fogjuk az újságot, ahogyan azt elődeink is tették. És, ha már náluk tartunk, emlékezzünk vissza néhány névre: Juhász Gergő, aki a 2004-es szám szerkesztője volt, Salgó Viktória és Fodor Zsófia, akiket Zsilettként és Nyezmarként ismerhettek az olvasók, Kotlár Klaudia, Reczai Lilla és még sokan mások, akik mind hozzáraktak valamit az újsághoz.

Végül szeretnék köszönetet mondani Száraz Magdolna tanárnőnek, aki segíti a munkánkat ötleteivel, és felügyel ránk, illetve Benkő Tímea tanárnőnek és Dózsa Roland tanár úrnak, akik pedig a helyesírási hibáinkat ellenőrzik.

Versenyek megbízható házigazdái vagyunk

Benkő Tímea

Iskolánk rendszeresen szolgál több tanulmányi vetélkedő helyszínéül. Az elmúlt években fokozatosan váltunk olyan versenyek házigazdáivá mint a Dobré slovo/Jó szó szlovák nyelvű vers- és prózamondó verseny járási fordulója, a Poznaj slovenskú reč/Ismerd meg a szlovák nyelvet 1. és 2. kategóriájának kerületi fordulója, idén pedig mi szerveztük a Szép Magyar Beszéd kiejtési verseny 1. és 2. kategóriájának kerületi fordulóját is. Saját regionális versennyel is büszkélkedhetünk: egyetlenként Szlovákia területén szövegértelmezési vetélkedőt is tartunk. Ugyanakkor a régiót tágabb értelemben kell értelmezni, hiszen vendégeink ilyenkor a pozsonyi, dunaszerdehelyi, szenci, gútai, komáromi gimnazisták is.

A Nyitrai Kerületi Hivataltól a napokban kaptuk a hírt, hogy a jövőben mi bonyolítjuk le a Poznaj slovenskú reč elnevezésű szlovák kommunikációs verseny valamennyi kategóriájának kerületi versenyét. PaedDr. Bezáková Rozália, a vetélkedő elnöke személyesen is tiszteletét tette intézményünkben, kiemelte a többéves szoros együttműködés pozitívumait, felvázolta a további teendőket: versenyfeladatok készítése, szakmai zsűri és helyszín biztosítása.

Bár a szlovák és magyar tantárgybizottság számára mindez fokozott feladatvállalást jelent, számunkra egy-egy ilyen verseny mégis ünnep. Ilyenkor mindig lehetőségünk nyílik találkozni leendő diákjainkkal, ők pedig sokkal szabadabban tudják bebarangolni az épületet, mint a szervezett nyílt napokon.

A dobogón balról Ešek Krisztina IV. G

A Jó szó legjobbjai, középen Száraz Gabriella - IV. G

Újabb Comenius–projekt a láthatáron

Peternai Zsuzsanna

Gdańsk Lengyelország hatodik legnagyobb városa, egyben legfontosabb kikötője, Pomeránia székhelye. A város a Balti-tenger részét képező Gdański-öböl déli partján helyezkedik el, konurbációt alkotva Sopottal, Gdyniával és több kisebb településsel. A lakosok számát illetően Pozsonyhoz hasonlítható várost partneriskolánk meghívására január 22 - 25. között látogattuk meg Maczkó Edit kolléganőmmel.

A városnak sok gyönyörű épülete maradt fenn. A legtöbb turistaattrakció az Ulica Długa (Hosszú utca) és a Długi Targ (Hosszú piac) területén vagy közelében található. Gyalogos útvonal épült ki az eredeti, történelmi (főleg 17. századbeli) stílusban újjáépített épületek között, melyet mindkét végén remek városkapuk határolnak. Ezt a részét a városnak gyakran Királyi útnak hívják, mert az ide látogató királyok itt vonultak végig.

Mi mégsem a nevezetességek miatt látogattunk ebbe az északi városba, hanem egy újabb Comenius-pályázat tervezetét írtuk meg svéd, olasz, magyar, német és spanyol kollégáinkkal közösen, mely 2012 augusztusától 2012 júliusáig tart.

A kétéves pályázat lényege a sokat hangoztatott kulcskompetenciák mélyebb tanulmányozása. Igazi kihívást jelent majd mind tanároknak, mind diákoknak a tervezett akciók realizálása, hiszen ez a terület teljesen kiaknázatlan.

Az egész életen át tartó tanulás programja nemcsak ezt a pályázati lehetőséget nyújtja az iskolának. A pedagógusok külföldi képzésekre adhatják be kérvényeiket (évente négy alkalommal), illetve az iskolák idegen nyelvű asszisztenst kaphatnak. Intézményünk már három éve intenzíven kihasználja az adott lehetőségeket, és minden évben sikeresen pályázzunk az összes programban.

Comenius segédtanárunk

Peternai Zsuzsanna

A Comenius program már 2007 óta tartalmazza a segédtanári tevékenységet is, amely két részre tagolódik: frissen végzett leendő tanárok pályázhatnak külföldi munkatevékenységre szakmájukon belül, és iskolai intézmények, óvodák pályázhatnak külföldi szakképzett vendégtanárra. Gimnáziumunk először 2009-ben pályázta meg sikeresen, és azóta már a harmadik segédtanárt „koptatjuk”. A program az iskolai oktatás erősítését, illetve szinte minden iskolához közel álló személyt (diák, szülő, tanár, szülői szövetség, más iskolák és azok diákjai) hivatott szolgálni. Nem titkolt szándéka a programnak Szlovákiában az ország népszerűsítése külföldön.

Iskolánkban az asszisztens nemcsak a tanítási órákon vesz részt és segíti a nyelvszakos tanár munkáját, hanem rengeteg szabadidős tevékenységet talál ki diákjaink számára. Ezzel elősegíti nyelvtudásuk fejlődését, és növeli motivációjukat a további nyelvtanuláshoz, a tanáregéd országának és kultúrájának megismeréséhez. A 2011/2012-es tanévre Németországból érkezett a frissen diplomázott Julia Karnebogen, aki az angol és német nyelvi órákon először bemutatta saját régióját, szokásait, nyelvjárásukat, ételeiket és más helyi jellegzetességeiket. Fontos volt számára, hogy a diákok tudatosítsák, nemcsak Bajorország létezik, hanem Németország igazán sokoldalú és rengeteg kulturális élményt és természeti szépséget kínál.

Amint megismerkedtek Juliával a diákok és persze a tanárok is, elkezdődött a szervezett munka. Julia segítette a nyelvtanárok munkáját az ún. alkalmazott egynyelvűség (enlightened monolingualism) módszerének használatával. Wolfgang Butzkamm, aki jelenleg az aacheni egyetem nyelvészprofesszora, az anyanyelv széles körű bevonását szorgalmazza az idegen nyelvek oktatásában. Hangsúlyozza, a hibázás szükségszerű, sőt: a hibaelemzés is a tanulást szolgálja. Nagyon fontosnak tartja a spontaneitás jelenlétét, a saját vélemény, továbbá a személyes témák beemelését. Ez a módszer elsősorban intelligens megfigyelési készséget, kreativitást, továbbá folytonos kontrasztivitásra való törekvést vár el az óra résztvevőitől.

A nyelvi órákon kívül is szeretett volna Julia a diákokkal foglalkozni, de csakhamar rájött, hogy a szlovákiai iskolarendszer eltérő a némettől, a diákokat nehezebb tanítás utáni aktivitásra ösztönözni. Így igazán attraktív foglalkozásokat kellett kitalálnia, hogy rávegye a mai diákságot a nem formális tanulásra. Minden pénteken hatodik óra után egy kisebb csoporttal tea mellett angol nyelvi játékokat játszottak, és megbeszélték az elmúlt hét eseményeit. Ez önkéntes alapon működött, akit érdekelt, bármikor csatlakozhatott a csoporthoz. Ezúton is próbálta a diákokat rávenni az idegen nyelv használatára, hiszen ez teljesen

eltér az osztályban kialakított elméleti és mesterkelt helyzetektől – az ilyenkor betanult párbeszédok gyorsan felejtődnek.

A diákok pozitív visszajelzései tanúsítják a Comenius-segédtanár jelenlétének fontosságát és megalapozottságát intézményünkben.

Elsőseinket a vidám német nyelvű jelenetben
lektoraink segítik

Médiaprojekt jövőre a gimiben

Peternai Zsuzsa

A média napjaink részévé vált – a televízió, rádió és ezen médiumok online verziói, az internetes műsorok intenzíven „bombázzák” agyunkat, befolyásolják nézeteinket, világképünket. Egy nemzetközi – Kelet-Európa országait összekötő – program, az ACES a 2012/2013-as tanévre megpályázható projektek fő témaköréként pont a médiát szabta meg, a pontos megnevezése „A valóság ellenőrzése – hogyan érzékeljük és építjük fel világunkat a médián keresztül”. Az ACES program az ERSTE Alapítvány kezdeményezése és az Interkulturelles Zentrum a szlovákiai VČELÍ DOM – mal együttműködve koordinálja tevékenységét. Az összes résztvevő 15 ország oktatási minisztériuma támogatja a kezdeményezést, amelynek lényege, hogy lehetőséget kínáljon fel közép- és délkelet-európai fiataloknak határon túli barátságok kialakítására, valamint nemzetközi iskolaprojektekben való aktív részvétellelre.

A programba idén 550 iskola regisztrált be (minimum 2 iskola 2 különféle országból alkalozhat egy közös projektet), akik összesen 178 pályamunkát küldtek be. A Pázmány Péter Gimnázium egy bosznia-hercegovinai és egy romániai partnerrel a rajzfilmek és képregények fiatalokra való kihatásának tanulmányozását vetette fel ötletként az együttműködésre. A projekt valóban minőséginek bizonyult, hiszen az említett mennyiségű beadott pályamunkák mintegy 25%-át fogadták el, pontosabban 107 iskolát bekapcsoló 44 projektet, köztük a Pázmány Péter Gimnáziumét!

Ez a tény nemcsak anyagi támogatással jár, de egy nagy nemzetközi találkozóra is meghívást kaptunk: szeptember végén 1 hétre Szlovéniába utazik 1 tanár és 1 diák megismerkedni a leendő partneriskolákkal, megbeszélni a projekt munkamenetét és eltervezni az együttműködés minden apró részletét. Amennyiben valamire nem jut idő, további 3 alkalommal személyesen is alkalom nyílik az egyeztetésre – utazunk még Romániába és Bosznia-Hercegovinába is, majd partnereink látogatnak Szlovákiába, ahol az összes pályázó (107 iskola képviselői) bemutatja munkája gyümölcsét.

Érdekességként megemlíteném, hogy 36 szlovákiai iskola pályázott, ebből 12 lett sikeres. Többnyire középiskolák próbálkoztak, viszont csak 2 magyar tanítási nyelvű iskola projektjét fogadták el – a komáromi Ipari Szakközépiskolaét és a Pázmány Péter Gimnáziumét. A rövid távú (8 hónapos) együttműködés nagyon intenzív munkát igényel majd, viszont kiváló lehetőséget nyújt majd a diákok angolnyelv-tudásának és kommunikációs képességeinek gyakorlására.

aces
Academy of Central
European Schools

aces is an initiative of

ERSTE Stiftung

coordinated by

in cooperation with

VČELÍ DOM

A jubileumi 170. év tanári kara

Peternai Zsuzsanna
igazgató

Miskó Háta Anna
igazgatóhelyettes

Bédi Andrea
biológia - kémia

Benkő Timea
magyar nyelv és iro-
dalom - szlovák nyelv és
irodalom

Beňovský Ilona
német - angol - spanyol
- etikai nevelés

Bopkó László
szlovák nyelv és irodalom
- polgári nevelés

Dózsa Roland
magyar nyelv és irodalom
- történelem

Gátasi Béla
matematika - informatika

Horváth Tamás
hit- és vallásoktatás

Kollár Klaudia
német nyelv - magyar
nyelv és irodalom

Maczkó Edit
német nyelv - angol nyelv

Mojzes Ildikó
kémia - matematika

Soóky Zoltán
magyar nyelv és irodalom
- informatika

Száraz Magdolna
történelem - polgári
nevelés

Baštérnák Klaudia
fizika - biológia

Az utóbbi 10 évben nálunk tanítottak még:

Becse Norbert, biológia - testnevelés

Borka Gyula, fizika - matematika

Borka Mária, magyar nyelv és irodalom - szlovák nyelv és irodalom

Borka Rozália, magyar nyelv és irodalom - történelem

Bukai László, magyar nyelv és irodalom - testnevelés

Dékány Mónika, fizika - matematika

Fabó Éva, angol nyelv

Gubó Hedvig, szlovák nyelv és irodalom - angol nyelv

Hájas Angelika, informatika - biológia

Hornyák Pál, matematika - fizika

Juhász Zsuzsanna, képzőművészeti nevelés

Kaderábek Péter, biológia - kémia

Meňušová Oľga, szlovák nyelv és irodalom - német nyelv

Mojzeš Melinda, angol nyelv - szlovák nyelv

Molnár Tibor, testnevelés
Nagy Norbert, fizika - informatika
Pál Andrea, szlovák nyelv és irodalom - történelem
Peržel Magdolna, magyar nyelv és irodalom - német nyelv
Stancz György, magyar nyelv és irodalom - történelem - esztétika
Sukola Rita, biológia - kémia
Szabó Révész Anita, kémia - biológia
Szárász Kornélia, szlovák nyelv és irodalom - angol nyelv
Szárász Dénes, magyar nyelv és irodalom - kultúrológia
Szép László, biológia - informatika
Szombath Károly, zenei nevelés
Vanya Péter, matematika - testnevelés
Varsányi Zoltán, földrajz

Az iskola igazgatói 1842-től napjainkig:

Koppan Jenő, 1842 - 1851	Mrenna József, 1937 - 1945
Horváth Romuald, 1861 - 1870	Rudolf Klačanský, 1945 - 1947
Farmady Martiman, 1870 - 1875	Dr. Ján Mihál, 1947 - 1950
Tallay Nándor, 1875 - 1883	Ignác Korman, 1950 - 1951
Jakubovich János 1884 - 1886	Štefan Buran, 1951 - 1957
Félix János, 1886 - 1902	Ladislav Gunda, 1957 - 1961
Finta Ferenc, 1902 - 1920	Klement Zajiček, 1961 - 1963
Jozef Vasilko, 1920 - 1924	Ladislav Gunda, 1963 - 1983
Dr. Jozef Kasák, 1924 - 1925	Tóth Sándor, 1983 - 2002
Matúš Stolárik, 1926 - 1929	Milan Holota, 2002 - 2004
Eduard Bartoš, 1929 - 1937	Szárász Dénes, 2004 - 2009
Emanuel Kettner, 1937 - 1945	Peternai Zsuzsanna , 2009 -

A diákság és tantestület a 2011/2012–es tanévben

IV.G

Osztályfőnök: Mgr. Kollár Klaudia

Bédi Edina (Tardoskedd),

Čizmazia Tímea (Érsekújvár),

Danko Zsófia (Érsekújvár),

Esek Krisztína (Csúz),

Hajdu Natália (Zsitvabesenyő),

Hovorka Sofia (Andód),

Kmetyo Richard (Nagykér),

Magyar Bianka (Zsitvabesenyő),

Magyar Kitty (Zsitvabesenyő),

Száraz Gabriella (Nagykér),

Tóth Dóra (Tardoskedd),

Vanya Bettina Adriana (Érsekújvár),

Veres Natália (Nagykér),

Záležák Monika (Érsekújvár)

VI.G

Osztályfőnök: Mgr. Szabó Révész Anita

Balogh Tamás (Érsekújvár),

Bukai László (Érsekújvár),

Csányi Márk (Udvard),

Csicsák Máté (Érsekújvár),

Galla Scarlett (Udvard),

Harcza Károly (Érsekújvár),

Jóba Dominik (Szímő),

Kiss András (Érsekújvár),

Magyar Bence (Naszvad),

Molnár Katalin (Ógyalla),

Prodovsky Nikol (Érsekújvár),

Szedlák Péter (Érsekújvár),

Szenczi Krisztián (Érsekújvár),

Tanka Bálint (Érsekújvár),

Tóth Réka (Érsekújvár),

Uzsák Viktória (Ógyalla)

VII.G

Osztályfőnök: RNDr. Mojzes Ildikó

Agh Ivett (Tardoskedd),
 Bernáth Dániel (Zsitvabesenyő),
 Beták Tamás (Érsekújvár),
 Borbély Tibor (Érsekújvár),
 Csányi Kamilla (Nagycétény),
 Csuport Máté (Andód),
 Dojčán Krisztína (Nagykér),
 Hornyák Viktória (Kamocsa),

Ježo Enrico (Érsekújvár),
 Juhász Ádám (Érsekújvár),
 Juhász Adrián (Érsekújvár),
 Kollár Ronald (Érsekújvár),
 Németh Boglárka (Érsekújvár),
 Pánisz Bettina (Csúz),
 Tacman Szabolcs (Érsekújvár),
 Tóth Katalin (Naszvad)

VIII.G

Osztályfőnök: PaedDr. Benkő Tímea

Baka Alexandra (Tardoskedd),

Bédi Andrea (Tardoskedd),

Csányi Kinga (Tardoskedd),

Gubó Eduard (Zsitvabesenyő),

Kiss Nikolett (Érsekújvár),

Ruzsik Zoltán (Tardoskedd),

Szenczi Mária (Érsekújvár),

Szolár Richard (Nagykér),

Tóth Emese (Érsekújvár),

Vanya Dorottya (Tardoskedd)

I. A

Osztályfőnök: Száraz Magdolna

Bíróczy Réka (Tardoskedd),
 Bokros Nikolett (Léva),
 Bolya Szabina (Érsekújvár),
 Bopkó László (Érsekújvár),
 Dojčán Zoltán (Nagykér),
 Éder Orsolya (Léva),
 Guliš Dániel (Érsekújvár),
 Harča Edina (Érsekújvár),
 Herczeg Bianka (Kamocsa),
 Kanyicska Dávid (Érsekújvár),
 Lehotka Péter (Érsekújvár),
 Mészáros Orsolya (Tardoskedd),

Németh Melinda (Kolon),
 Németh Réka (Érsekújvár),
 Pál Ádám (Érsekújvár),
 Pál Viktória (Érsekújvár),
 Pény Fruzsina (Léva),
 Petricska Bernadett (Zsitvabesenyő),
 Pollák Philip Armand (Érsekújvár),
 Szekan Bettina (Tardoskedd),
 Šárai Erika (Érsekújvár),
 Takáč Viktor (Zsitvabesenyő),
 Tóth Arnold (Tardoskedd),
 Varga Nicolette (Zsitvabesenyő)

I. B

Osztályfőnök: Mgr. Maczkó Edit

Anda Tamara (Érsekújvár),

Biró Adél (Perbete),

Fodor Péter (Kisújfalu),

Gunda Denisza (Érsekújvár),

Jávorka Bence (Fúr),

Kaiser Vilmos (Pomáz),

Kanyicska Kristina (Kürt),

Kocsis Zsófia (Csúz),

Kosik René (Érsekújvár),

Kürti Krisztina (Érsekújvár),

Lenčes Erika (Udvard),

Maczkó Richárd (Érsekújvár),

Makai Karmen (Érsekújvár),

Nagy Edina (Érsekújvár),

Simonics Dóra (Naszvad),

Sóky Blanka (Érsekújvár),

Super Dominik (Köbölkút),

Sütő Borbála (Kürt),

Szalai Enikő (Érsekújvár),

Szalay Tamás (Vágsellye),

Tóth Genovéva (Érsekújvár),

Turák Krisztián (Udvard),

Vigh Krisztina Gyöngyvér (Csúz),

Vrábel Tamás (Naszvad),

Záležák Bálint (Perbete)

II. A

Osztályfőnök: Mgr. Dózsa Roland

Balkó Krisztína (Kolon),

Belány Patrícia (Nyitrageszte),

Brenkuš Márta (Érsekújvár),

Brnula Alexandra (Szímő),

Csőlle Tünde (Fűr),

Dékány Katrin (Köbölkút),

Dudás Bianka (Nagycétény),

Horváth Bettina (Komárom),

Illés Boglárka (Szímő),

Izák Viktória (Kürt),

Kiss Ágnes (Köbölkút),

Kluka Csilla (Nyitracsehi),

Kómúves Laura (Köbölkút),

Póč Szabina (Kürt),

Sütő Dávid (Érsekújvár),

Szalai Szilvia (Alsóbodok),

Száraz Bernadett (Tardoskedd),

Szmolka Bálint (Érsekújvár),

Sztrecko Boglárka (Tardoskedd),

Valjent Veronika (Szógyén),

Záhorsky Kitty (Naszvad)

III. A

Osztályfőnök: PaedDr. Bédi Andrea

Bara Richárd (Tardoskedd),

Belák Brigitta (Csúz),

Bernet Viktor (Köbölkút),

Bugyík Szimona (Tardoskedd),

Csizmadia Katalin (Érsekújvár),

Csőlle Stefánia (Fúr),

Döme Kinga (Szímó),

Hengerics Viktória (Érsekújvár),

Keve Ádám (Érsekújvár),

Kovács Livia (Érsekújvár),

Kürti Alexandra (Naszvad),

Lukács Dóra (Kamocsa),

Nagy Krisztina (Perbete),

Ószi Viktor (Érsekújvár),

Sóky Bernadett (Érsekújvár),

Sztankó Bernadett (Udvard),

Szalma József (Ipolyság),

Szénásy Andrea (Komárom),

Tóth Viktor (Udvard),

Záležák Dávid (Érsekújvár)

IV. A

Osztályfőnök: Mgr. Miskó Hátas Anna

Bajkai Bettina (Udvard),
Balaskó Kinga (Köbölkút),
Bugyík Szabina (Tardoskedd),
Bukai Éva (Érsekújvár),
Danczi Tamás (Kürt),
Dojčán Dávid (Nagykér),
Együd Katalin (Alsóbodok),
Farkas Hajnalka (Udvard),
Galla Kinga (Érsekújvár),
Gyén Attila (Perbete),
Hugyivár Ádám (Érsekújvár),
Kis Nikolett (Naszvad),

Kováč Barbara (Nagycétény),
Mánya Szabina (Szógyén),
Mészáros Nikolett (Udvard),
Pinke Ágota (Naszvad),
Reczai Lilla (Érsekújvár),
Ružensky Gabriella (Köbölkút),
Sárai Balázs (Szógyén),
Tóth Beáta (Pozba),
Tóth Jenő (Naszvad),
Varga Evelin (Martos),
Vince István (Érsekújvár),
Vrzák László (Érsekújvár)

A tanári kar

PaedDr. Peternai Zsuzsanna, PhD., igazgató

Mgr. Miskó Hátas Anna, igazgatóhelyettes

PaedDr. Bédi Andrea, biológia - kémia

PaedDr. Benkő Timea, magyar nyelv és irodalom - szlovák nyelv és irodalom

Mgr. Benyovszky Ilona, német nyelv - etika - angol nyelv - spanyol nyelv

PaedDr. Bopkó László, szlovák nyelv és irodalom - állampolgári ismeretek

Mgr. Dékány Mónika, fizika - matematika

Mgr. Dózsa Roland, magyar nyelv és irodalom - történelem

PaedDr. Gátasi Béla, matematika - informatika

Mgr. Kollár Klaudia, magyar nyelv és irodalom - német nyelv

Mgr. Maczkó Edit, angol nyelv - német nyelv

RNDr. Mojzes Ildikó, matematika - kémia

Mgr. Szabó Révész Anita, kémia - biológia

Száráz Magdolna, történelem - filozófia

Óraadó tanár:

Mgr. Szép László, biológia - informatika
Mgr. Horváth Tamás, hit- és vallásoktatás
Mgr. Molnár Tibor, testnevelés

Gyermekgondozási szabadságon:

Mgr. Bašternák Klaudia, fizika - biológia
Mgr. Anda Annamária, matematika - kémia
Mgr. Staňo Csányi Tünde, földrajz - environmentalisztika

További alkalmazottak:

Török Györgyi, bérelszámoló
Vörös Mónika, titkárnő
Fujas Žaneta, takarítónő
Paulík Éva, takarítónő

Rólunk írták a 2011/2012-es tanévben

- Érsekújvárba zarándokolt Stohl András, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 9. 3.
- Tanulmányúton a mohi atomeróműben, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 9. 7.
- Sztárközelben Stohl Andrással, *Castrum Novum*, 2011. 9. 16.
- Káros szenvedélyeiről vallott a színész, *Castrum Novum*, 2011. 9. 16.
- Szeretnék megerősíteni a gimni négyéves tagozatát, *MY - Nitrianske noviny*, 2011. 9. 19.
- Comenius - pályázati siker, *MY - Nitrianske noviny*, 2011. 9. 19.
- Újítanak a módszereken, *MY - Nitrianske noviny*, 2011. 9. 19.
- V gymnáziu chcú posilniť štvorročné štúdium, *MY - Nitrianske noviny*, 2011. 9. 19.
- Úspech projektu Comenius, *MY - Nitrianske noviny*, 2011. 9. 19.
- Inovácie a nové metódy, *MY - Nitrianske noviny*, 2011. 9. 19.
- Znamenajú prázdniny len dovolenku pre učiteľa?, *Župné noviny*, 2011. 9. 26.
- A legnagyobbak hú tolmácsolója, *Pedagógus fórum*, 2011. szeptember
- Az Érsekújvári Magyar Királyi Állami Pázmány Péter Gimnázium 1943-44-es évkönyve a www.watson.sk-n, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 1.
- Magyar Hét a gimiben - hétfő, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 5.
- Magyar Hét a gimiben - kedd, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 5.
- Magyar Hét a gimiben - szerda, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 6.
- Magyar Hét a gimiben - csütörtök, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 7.
- Nyári szünet kicsit másképp, *Castrum Novum* 2011. 10. 7.
- Magyar Hét a gimiben - péntek, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 9.
- Viktor köszöni szépen, jól van, Vasárnap, 2011. 9. 21.
- Stohl tabuk nélkül Érsekújvárrott, Vasárnap, 2011. 10. 5.
- III. Szövegértelmezési Anyanyelvi Vetélkedő Érsekújvárbán, *Új Szó*, 2011. 10. 13.
- Felvidéki diák sportverseny Komáromban, www.parameter.sk, 2011. 10. 22.
- Magas rangú vendéget fogadtunk, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 26.
- Kutatók éjszakája, *Új Szó*, 2011. 10. 27.
- Közös ünnepeink, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 27.
- Bemutatjuk az idei ösztöndíjak várományosait, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 10. 27.
- Nyári szünet kicsit másképp, *Pedagógus fórum*, 2011. október
- Magyar Hét a gimnáziumban, *Castrum Novum*, 2011. 11. 4.
- Töknapot és kolbászkészítő versenyt rendeztek Érsekújvárbán, *Új Szó*, 2011. 11. 8.

- Nyílt nap a gimnáziumban, Új Szó, 2011. 11. 8.
- Ősztündijasként Németországbán, Új Szó, 2011. 11. 10.
- Díjeső a diákoknak, Castrum Novum, 2011. 11. 11.
- V Nových Zámkoch zorganizovali burzu práce a informácií, www.novezamky.sme.sk, 2011. 11. 15.
- Javultak a pályakezdők esélyei a munkaerőpiacon, Új Szó, 2011. 11. 16.
- Testközelben a náciizmusról, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 11. 19.
- Sztárvendég a diáknapon www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 11. 21.
- Asztalitenisz-mérkőzés, www.szmit.sk, 2011. 11. 21.
- Nyílt nap a gimnáziumban, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 11. 23.
- A pályakezdők jobban boldogulnak a munkaerőpiacon, Castrum Novum, 2011. 11. 25.
- Začiatočníci sa uplatnia na trhu práce lepšie, Castrum Novum, 2011. 11. 25.
- Gimnazista zöld szalagosok, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 11. 28.
- Meghívó Csemadok-ünnepségre, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2011. 11. 30.
- Tudom-e, értem-e, hogy mit hallok, olvasok?, Katedra, 2011. november
- Ahol a szegénység és egyszerűség uralkodik, Katedra, 2011. november
- A holokauszt gyermekáldozatainak nyomában, Új Szó, 2011. 12. 1.
- Pályaválasztási nap az érsekújvári Pázmány Péter Gimnáziumban, www.bumm.sk, 2011. 12. 8.
- Mesterségem cíMERRE?, Új Szó, 2011. 12. 10.
- Strateni susedia, Castrum Novum, 2011. 12. 16.
- Irány a magyar középiskola!, Vasárnap, 2011. 12. 28.
- Kötélpályát építettek az iskola udvarán, Új Szó, 2011. 12. 29.
- Önkéntes gimnazisták, Castrum Novum, 2012. 1. 20.
- Meghívó - Pozvánka, www.watson.sk - Érsekújvár és Vidéke, 2012. 2. 3.
- Tudásfeltöltés az újvári gimiben, Castrum Novum, 2012. 2. 3.
- Prezentácia publikácie Študenti v búrke - Könyvbemutató : Kovács Ferenc: Diákok a viharban, www.watson.sk, Érsekújvár és Vidéke, 2012. 2. 12.
- Naplóból - rendhagyó gondolatok egy rendhagyó történelemórán, www.watson.sk, Érsekújvár és Vidéke, 2012. 2. 12.
- Uniforrou vyjadrujú hrdosť na školu, www.novezamky.sme.sk, 2012. 2. 15.
- Újabb Comenius-projekt a láthatáron, Castrum Novum, 2012. 2. 17.
- XXXVI. Felvidéki Magyar Matematikaverseny, www.bumm.sk, 2012. 2. 22.
- Már az évforduló jegyében, Castrum Novum, 2012. 2. 24.
- Berlin és az „Eltűnt szomszédok”, Katedra, 2012. február
- Tudásfeltöltés az újvári gimiben, Katedra, 2012. február
- XXXVI. Felvidéki Magyar Matematikaverseny, Új Szó, 2012. 3. 1.
- Aktívne globálne týždne, www.clovekvohrozeni.sk, 2012. 3. 9.
- Bonvivánszerepre vágyva, Vasárnap, 2012. 3. 14.

Két helyszínen ünnepelnek március 15-én Érsekújvárban, Új Szó, 2012. 3. 14.

Ünnepélyes, fennkölt árulózás, Új Szó, 2012. 3. 17.

Egy mesetündér a felkavart világban, Új Szó, 2012. 3. 20.

Két helyszínen ünnepelte városunk magyarsága a nemzeti ünnepet, Castrum Novum, 2012. 3. 23.

Országos döntőkben a dunaszerdahelyi magángimnázium diákjai, Új Szó, 2012. 3. 29.

Comenius segédtanár a Pázmány Péter Gimnáziumban, Katedra, 2012. március

A jótékonykodás az iskolaprogram része, Katedra, 2012. március

Gondolkodó iskola?, Katedra, 2012. március

Berlin és az „Eltűnt szomszédok”, Pedagógusfórum, 2012. március

Londonban van számos utca, Pedagógusfórum, 2012. március

A Víz Világnapja a Pázmány Péter Gimnáziumban, Castrum Novum, 2012. 4. 5.

Találkozás Slobodnik Vladimír ornitológussal, Castrum Novum, 2012. 4. 20.

Németországban jártak a pázmányosok, Castrum Novum, 2012. 4. 27.

Bauer Edit, európai parlamenti képviselő járt az újvári gimiben, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 5. 8.

Angol színdarabban taroltak a gimisek, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 5. 10.

Mesto Nové Zámky ocenilo najlepších reprezentantov za rok 2011, Castrum Novum, 2012. 5. 10.

Az Európai Parlament képviselője a gimnáziumban, Castrum Novum, 2012. 5. 17.

Vándorkiállítás a gimiben, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 5. 20.

Putovná výstava na gymnáziu, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 5. 20.

Elkezdődtek a szóbeli érettségi vizsgák, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 5. 22.

A német nyelvnek van jövője, Castrum Novum, 2012. 5. 24.

Búcsúzó gimnazisták, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 5. 29.

Ősszel ünnepel a Pázmány Péter Gimnázium, Castrum Novum, 2012. 5. 31.

Újabb feladat a pázmányosoknak, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 6. 5.

Élőadóművészet mesterfokon, Castrum Novum, 2012. 6. 7.

Berlin, Berlin!, Castrum Novum, 2012. 6. 7.

Irinyi János Országos Középiskolai Kémiaverseny, Katedra, 2012. június

London, Katedra, 2012. június

Berlin és az eltűnt szomszédok, Katedra, 2012. június

BODIES kiállításon a pázmányosok, Castrum Novum, 2012. 6. 14.

Elbúcsúztak az érettségizők, Castrum Novum, 2012. 6. 14.

Vándorkiállítás a gimiben, Pedagógusfórum 2012. június

Versenyek megbízható házigazdái, Castrum Novum 2012. 6. 21.

ACES – The awarded aces projects 2012/2013 (jövahagyott aces projektek), www.aces.or.at, 2012. 06. 25

Predsedna NSK oceňoval žiakov stredných škôl, www.uns.sk, 2012. 6. 26.

Médiaprojekt jövőre a gimiben, www.watson.sk – Érsekújvár és Vidéke, 2012. 6. 29.

„A magyar kultúráért és oktatásért” pályázati felhívás eredményei, www.bgzart.hu, 2012. 6. 29.

Mi így választunk „pályát”, Lángocska, 2. szám, 2011 – 2012

Nemzetközi Matematikaverseny, Katedra, 2012. június

Ballagásra készül a VIII. G

Karácsonyi ajándékosztás

Báلكirálynő – Kovács Lívia (III. A),
báلكirály – Hugivár Ádám (IV. A)

Az emlékoszlop koszorúzása
a Magyar héten

Comenius - školské partnerstvá - multilaterálne partnerstvá - schválené projekty, www.saaic.sk, 2012. 7. 2.

Mediálny projekt v Gymnáziu Petra Pázmáňa s vyučovacím jazykom maďarským v Nových Zámkoch, www.unsk.sk, 2012. 7. 10.

Ki mindenki, hol mindenhol, Vasárnap, 2012. 7. 10.

Mediálny projekt v Gymnáziu Petra Pázmáňa s VJM v Nových Zámkoch, www.unsk.sk, 2012. 7. 11.

Megalakulásának 170. évfordulóját ünnepli az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium, Új Szó, 2012. 7. 13.

Vyhodnotenie 10. úlohy - Pomôžme spolu deťom v Afrike, www.recyklohry.sk, 2012. 7. 15.

Médiaprojekt szeptembertől a Pázmány Péter Gimnáziumban, Castrum Novum, 2012. 7. 19.

Az érsekújvári gimnázium és középiskolák évkönyvei 1920-1944-ből a www.watson.sk-n, www.watson.sk, 2012. 8. 2.

170 éves az érsekújvári Pázmány Péter Gimnázium, www.watson.sk 2012. 8. 21.

A Dobossy-fiúk és Érsekújvár, www.watson.sk, 2012. 8. 25.

Tardoskeddi ajándék Lengyelországnak, Tardoskeddi Hírmondó, 2012. augusztus.

Nézz bennünket!

Benkő Tímea

2009 szeptembere óta rendszeresen hírt adunk magunkról az Érsekújvári Városi Televízióban is. Az utolsó tanévben a média szakkör keretében készültek tudósításaink. Operatorként, vágóként, műsorvezetőként a következő tehetséges tanulóink vettek részt a munkában:

Csizmadia Katalin III. A
Csölle Stefánia III. A
Csuport Máté VII. G
Kovács Livia III. A

Sütő Dávid II. A
Szmolka Bálint II. A
Tóth Viktor III. A

Hírműsorainkat, kisfilmjeinket megnézheted a www.nztv.eu oldalon az NZTV magyar nyelvű műsorainak archívumában:

Magyar Hét a gimiben 2011. 10. 5.	Ez történt a gimiben 2011. 12. 21.
Események a gimiben 2011. 10. 12.	Comenius-projekt 2012. 2. 22.
Díjkiosztó 2011. 11. 2.	Ez történt a gimiben 2012. 4. 18.
Események a gimiben 2011. 11. 9.	Ballagás és érettségi 2012. 6. 27.

Hallgasd meg a rádióban!

2012. március 18-án a Pátria Rádióban interjú hangzott el a nyitrai Konstantin Egyetemen rendezett Élményműhelyről, iskolánkból Mojzes Ildikó és Kosik René nyilatkoztak.

Tavaszi nagytakarítás

TARTALOM

Előszó	3
ISKOLÁNK A KORABELI SAJTÓBAN	4
Hogyan született meg az érsekújvári gimnázium száz évvel ezelőtt? (Major József)	4
Érsekújvár nagy napja: 1842. október 2. Hogyan folyt le az érsekújvári gimnázium ünnepélyes megnyitása? (Major József)	8
Iskolánk a szépirodalomban	12
A gimnázium nagy szellemei (Strba Sándor)	21
TANÁROK VISSZAEMLEKEZÉSEI	25
Diákéveim (Gátasi Béla)	25
Hordjuk tisztán szívünkben! (Cszimadia Béla)	26
Sodrásban (Száz Magdolna)	29
Üzenet az iskolából az iskolának (Stancz György)	31
HÍRES MATURÁNSOK	36
Filakovszky János	36
Liszka József	36
Molnár László	40
Szeredy Krisztina	43
EGYKORI DIÁKOK VISSZAEMLEKEZÉSEI	46
Peržel Igor	46
Bíróczy Renáta	47
Eseménynaptár	49
Versenyeredmények 2011/2012.	55
Továbbtanulás.	60
Érettségi vizsgák	61
Az Érsekújvári Magyar Tanulóifjúságért Alapítvány (Benkő Timea)	63
Közös ünnepeink (Benkő Timea)	66
Magyar hét (Benkő Timea)	67
Magas rangú vendéget fogadtunk (Benkő Timea)	73
Sztárvendég a diáknapon (Benkő Timea)	74
Pázmányos öregdiák (Benkő Timea)	75
Az Európai Parlament képviselője a gimnáziumban (Paternai Zsuzsanna)	76
Író-olvasó találkozó és asztalitenisz a diáknapon (Benkő Timea)	77
Nyílt nap (Benkő Timea)	78

A holokauszt gyermekáldozatainak nyomában (Száz Ildikó)	79
Gimnazista zöld szalagosok (Benkő Timea, Miskó Hátas Anna)	81
Tudásfeltöltés (Száz Magdolna)	82
Szeminárium a nácizmusról (Benkő Timea)	83
Pályaválasztási nap (Benkő Timea)	84
A jótékonykodás az iskolaprogram része (Szabó Révész Anita)	86
Angol színdarabban taroltunk (Paternai Zsuzsanna)	88
A Víz világnapja (Paternai Zsuzsanna)	89
Tiszteld a saját tested! AZ EMBERI TEST KIÁLLÍTÁS alap gondolata (Bédi Andrea, Mojzes Ildikó)	91
Búcsúzó gimnazisták	93
A német nyelvnek van jövője (Kollár Klaudia)	97
Berlinben voltunk (Kollár Klaudia)	98
DIÁKOK ALKOTÁSAI	99
Bíróczy Réka (I. A) képei	99
Pontos idő a Big Ben szerint (Vanya Dorotty, VIII.G)	101
Kutatók Éjszakája (Tóth Beáta, IV. A, Gubó Eduard, VIII.G)	102
Mit adott nekem? (Reczai Lilla, IV.A)	104
Londonban van számos utca... (Sztrecsko Boglárka, II. A)	105
Ösztöndíjasként Németországban (Ruzsik Zoltán, VIII. G)	107
A Pázmány Péter Gimnázium mellett működő Rákóczi Szövetség Ifjúsági Szervezetének életéből (Sóky Bernadett)	108
Bonvivánszerepre vagyva (Benkő Timea)	109
Előadóművészet mesterfokon (Kočkovič Péter)	111
Diáktanács (DT) napjainkban (Bíró Adél)	112
Mi One? (Anda Tamara, II. B)	114
Versenyek megbízható házigazdái vagyunk (Benkő Timea)	115
Újabb Comenius-projekt a láthatáron (Paternai Zsuzsanna)	116
Comenius segédtanárunk (Paternai Zsuzsanna)	117
Médiaprojekt jövőre a gimiben (Paternai Zsuzsa)	119
A jubileumi 170. év tanári kara	120
A diákság és tantestület a 2011/2012-es tanévben	123
Rólunk írták a 2011/2012-es tanévben	134
Nézz bennünket! (Benkő Timea)	139

A kiadvány megjelenését támogatták:
Balogh László

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Nonprofit Zrt.

Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.
MUDr. Bopkóová s.r.o.
Bóna Bertalan

Csányi László
Csölle Ladislav
DITL METAL s.r.o.
Dobosi Róbert

Firma Košík s.r.o.

FIRSTIN s.r.o.

FONI book s.r.o., Naszvad
Gabriel FARKAS SERVIS

Lýdia Emberová – HODINKY – HODINY - ZLATO

Ižák Henrieta

Ing. Maczkó Ferenc
Nagy Juraj

Nitriansky samosprávny kraj

Mesto Nové Zámky

ONYX s.r.o. – Pásztor László
Pál Andrea

Pázmány Péter Polgári Társulás
a Petricska család

Program Celoživotného vzdelávania – Podprogram Comenius

Rákóczi Szövetség

Szalai Tibor

Száz Zuzana

Felelős kiadó:

PaedDr. Peternai Zsuzsanna, PhD.

Összeállították:

Benkő Tímea, Dózsa Roland

Fotó: archívum

Nyomdai előkészítés: Szarka Gyula

Nyomtatás: BONSENS s.r.o.

Elérhetőségeink:

Pázmány Péter Gimnázium

Letomostie 3

940 72 Nové Zámky

Tel.: 035 64 20 859

Fax: 035 64 20 859

E-mail: gimnaziumnz@stonline.sk

web: pazmangymnz.edupage.org

Education and Culture DG

Lifelong Learning Programme

Program Celoživotného vzdelávania – Podprogram Comenius

*Köszönjük mindenkinek az anyagi és erkölcsi támogatást!
Diákjaink szüleinek a bizalmat, hogy hozzánk írták gyermeküket!*

2012

1842
.....
2012

